

S O B Ě

VII. ročník
září 2013

živě a nově

Vážení a milí čtenáři „Sobáčku“,

končí nám letní období plné dlouhých, slunečných dnů a spolu s ubýváním slunečních paprsků pomalu ale jistě přichází čas podzimu. Máme za sebou nejpříjemnější chvíle v roce, plné letních radovánek, dovolených u vody a výletů s našimi nejbližšími. Určitě si každý z Vás s sebou nese nějaký příjemný letní zážitek, který ho bude hrát i v následujících chladných dnech.

Pomalu budeme vstupovat do posledního čtvrtletí roku. Školáci se vrací zpět do školních lavic, kde na ně čeká mnoho nového a už teď se určitě těší na další prázdniny. Ale co to znamená pro nás, starosty malých obcí? Především spoustu práce – dokončení akcí, na které čerpáme dotace, podat včas vyúčtování všech dotací, začít s přípravou návrhů rozpočtů na rok 2014, promyslet projekty na příští rok, připravit si žádosti o dotace na další rok a navíc nás ještě v říjnu čekají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Takže i pro nás je to takový malý návrat, ne tedy do lavic školních, ale spíše by se dalo říct ke kancelářským stolům.

Určitě i Vy, naši čtenáři máte spoustu práce nejen doma, ale i v zaměstnání. Přesto se zkuste v dnešní uspěchané době, kdy pořád něco doháníme a stále někam spěcháme na chvíli zastavit a odpočinout si. Sednout si někam na lavičku, projít se po okolí nebo zajít na houby a vstřebet do sebe hravou atmosféru „Babiho léta“, které v sobě ukrývá pár posledních pěkných dnů tohoto roku. Pak už převezme do svých rukou vládu paní Zima a my se nezbavíme těžkých zimních bot a kabátů až do příštího jara.

Na závěr Vám chci všem popřát především pevné zdraví, mnoho štěstí a hodně úspěchů v osobním i pracovním životě.

Dana Vohryzková, starostka obce Hajany
a místopředsedkyně Svazku obcí Blatenska

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku - Blanka Stehlíková

Historička umění, publicistka PhDr. Blanka Stehlíková Csc., se narodila 26. 8. 1933 v Březových Horách. Po myslívské škole navštěvovala Spolkové dívčí gymnázium v Českých Budějovicích a od roku 1945 až do roku 1951 Státní reálné gymnázium Jana Masaryka v Praze. Poté vystudovala Filozofickou fakultu UK v Praze, obor dějiny umění. Bohatá je její odborná činnost v oblasti umění 20. století (zejména grafika a knižní ilustrace), pracovala také jako vědecká síla v Kabinetu pro teorii, kritiku a dokumentaci Svazu československých výtvarných umělců, dále do roku 1969 jako redaktorka Večerní Prahy. Jako kurátorka má „na svědomí“ spoustu výstav především grafiků a ilustrátorů dětské knihy. V roce 1986 převzala cenu Svazu českých výtvarných umělců za přínos v oblasti knihy a ilustrace, dvě pamětní medaile Památníku Terezín. V roce 2007 obdržela medaili Václava Hollara.

Blanka Stehlíková a Akiko Sekizawa

Tolik strohé informace k životopisu paní Stehlíkové, které je třeba oživit. Dnes žije v Praze, vychovala dvě dcery a syna, má pět vnoučat a tři pravnoučat a je laskavá, trpělivá a má smysl pro humor.

Jméno Stehlík není neznámé. Paní Blanka, dcera spisovatele Ladislava Stehlíka, se věnovala a věnuje ilustracím knih, zejména dětských knížek. Dokázala ve svém oboru úžasné věci. Například díky její spolupráci s paní Akiko Sekizawou znají Ferdu Mravence Ondřeje Sekory děti až v Japonsku. Paní Akiko seznámila paní Stehlíkovou s dalšími obdivovatelkami naší dětské literatury, a tak díky spolupráci s paní Sumiko Onoda Urano znají i kocoura Mikeše Josefa Lady. A mnoho dalších hrdinů našeho dětství nebo některé pohádky Josefa Čapka z knihy Devatero pohádek.

Pokračování na str. 5

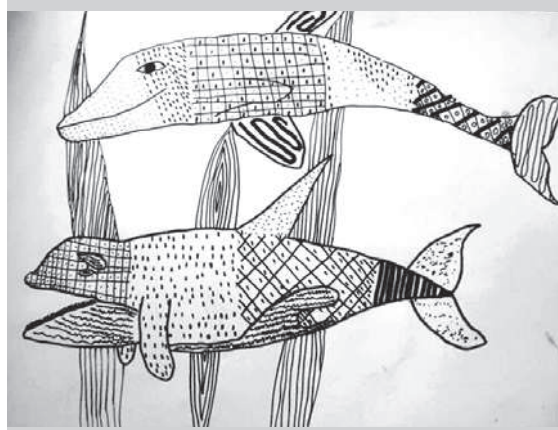
Andělská výstava

Vlastimil Teska
interiérové objekty

Josef Synek
obrazy

Maltézský sál, Strakonický hrad
vernisáž 1. listopadu 2013 v 17,00 hodin
za přítomnosti krásného živého Anděla
úvodní slovo PhDr. Jaromír Schel
hudební vystoupení: Michal Král - akordeon

výstava trvá do 1.12.2013

Zbyněk Fiala, 10 let, ZUŠ Blatná

Taky se Vám zdá, že se Zeměkoule točí rychleji a ten čas letí ... letí stále rychleji? Vždyť naše minulé vydání SOBáčka bylo snad včera nebo předevčírem. Podle kalendáře už to je opravdu dva měsíce, co jsem Vás, milí čtenáři, stručně informovala, co že se to zajímavého „peče“ u SOBu, co se „upeklo“ a ještě „upeče“ v obcích na Blatensku.

Opět je náš SOBáček plný zajímavých informací o uplynulém dění a přináší i mnoho pozvánek na akce budoucí. Čtete a vybírejte si.

- V úterý 6. srpna 2013 jsme se sešli v Hajanech, kde pokračoval kurz pletení z pedigu. Na kurzu pletení z pedigu se vždy sejde prima parta a nikomu vůbec nevádí, že si vše platí sám. Prostě se každý jen těší, že se něčemu přiučí, setká se s lidmi se stejným zájmem a ještě si vyrobí nějakou maličkost. Další setkání je plánováno na úterý 24. září.
- Sobota 10. srpna byla vyhrazena pro zájemce o zdravý životní styl na venkově. Vzdělávací akce se konala v Kadově a byla podpořena finanční dotací prostřednictvím MAS SOB ze SZIFu (více na jiném místě SOBáčka).
- V úterý 20. srpna se skupina zájemců sešla se v Hajanech a dozvěděla o tradiční keramice. I tato vzdělávací akce byla podpořena finanční dotací prostřednictvím MAS SOB ze Státního zemědělského intervenčního fondu tj. SZIFu (více na jiném místě SOBáčka).
- O soutěži Vesnice roku Jihočeského kraje jsme Vás již informovali, ve čtvrtek 22. srpna se v Chelčicích konala společenská akce se slavnostním vyhodnocením. Doprovodila jsem malou výpravu z Hajan a na jiném místě SOBáčka Vám přinášíme malou fotoreportáž.
- Druhé úterý v září proběhla ze strany SZIF kontrola projektů o vzdělávání na Blatensku.
- Po uzavěrcce se konala konference s názvem „Pojďte s námi za humna“, na které se ve Lnářích setkali představitelé malých obcí ze Svazku obcí Dolního Pootaví, Svazku obcí Šumavského Podlesí, SOBu a dalších obcí. Účastníci se dozvěděli o realizovaných projektech v obcích, paní Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov představila život ve své obci. Pan Luboš Peterka, starosta městyse Radomyšl, shrnul projekty a život v Radomyšli za uplynulých deset. Mimo jiné vyzdvihl význam strategického plánování v obcích. Soutěž Vesnice roku podrobně prezentoval pan Martin Vysoký, starosta obce Řepice, která vyhrála celostátní soutěž Vesnice roku v loňském roce.
- Ve čtvrtek 26. září v podvečer představil pan Jiří Sekera knihu o Janu Böhmovi k jeho 125. výročí narození. Významným hostem akce byl pan Václav Větvička. Povídko se nejen o Böhmovi, růžích a Blatné.
- Ve středu 2. října zahajuje naše Virtuální univerzita 3. věku zimní semestr v akademickém roce 2013 až 2014 (více na jiném místě SOBáčka).
- 8. října se bude konat Valná hromada SOB, na programu bude m.j. příprava rozpočtu SOBu na rok 2014 a projednání možnosti získání dotací na projekty SOBu.
- 17. října proběhne audit hospodaření SOBu za uplynulé období roku 2013.
- Byl zahájen proces aktualizace komunitního plánu sociálních služeb na Blatensku, v říjnu se setkají opět pracovní skupiny a řídicí skupina KPSS (více na jiném místě SOBáčka).
- Na úterní odpoledne 12. listopadu připravujeme vzdělávací akci k tradicím Vánoc.
- Na sobotu 23. listopadu je připraveno plstění vlny s lektorkou Romanou Kotníkovou.

- Na úterý 26. listopadu je naplánováno školení pro účetní malých samosprávných celků a lektorkou Ing. Alenu Kučerovou z Brna.
- Na začátek prosince je pro starosty obcí, volené zastupitele a zaměstnance členských obcí připravena poslední vzdělávací akce projektu na rok 2013 a to Právo obecních samospráv v praxi – nový občanský zákoník.
- Průběžně je realizován společný projekt členských obcí SOB z programu obnovy venkova (upgrade programu MISYS, proškolení uživatelů tedy zástupců ze všech členských obcí; zpracování studie revitalizace zeleně veřejných prostranství uvnitř některých členských obcí – např. návsi, u kapliček, u pietních míst).
- Finišují práce na vydání 3. dílu „Šlechtické rody na Blatensku, život, působení a odkaz minulých generací“. SOB získal finanční podporu od Jihočeského kraje, kniha bychom chtěli veřejnosti představit na přelomu listopadu a prosince 2013.
- SOB byl založen v roce 1998, k 15. výročí působení v mikroregionu připravuje vydání reprezentativní publikace veršů Jiřího Simandla s ilustracemi žáků místních škol. Slavnostní představení této knihy připravujeme ještě na letošní rok ve spolupráci s blatenskými školami.

Uzávěrka dalšího SOBáčka je v pátek 1. listopadu. Pište, foťte a zaznamenejte dění u Vás. Pošlete své příspěvky a potěšíte tím nejen sebe, ale i čtenáře SOBáčka. Příprava dalšího vydání bude ve znamení vrcholícího podzimu, všichni budou očekávat příjezd Sv. Martina na bílém koni. Většina dětí s očekáváním zimních radovánek. Blíží se období oslav posvícení, příprav na mikulášskou nadílku. A než se nadějeme, obchody a markety na nás „nalíčí vánoční past“, tedy budou nás přesvědčovat, že to a to musíme mít, abychom prožili ty správné Vánoce. Nenechte se zmást, krásné pohodové dny můžete zažít podle sebe. Jen si udělejte čas. Tady bych citovala jednu moudrost Jana Wericha: „Lidi maj' dar, vzájemně si dělat radost. Jenom mít dost času.“

Krásné podzimní dny a dostatek šťastného času.

Radka Vokrojová
Manažerka SOB

Věříte, že stromy do měst patří?

Letní cesty Vás možná zavedly do řady obcí a měst nejen v naší zemi. Díky vedru, které v posledních týdnech panovalo, jste mohli lépe porovnávat, zda je lépe ve městě se vzrostlými stromy nebo bez nich. Nejde jen o milosrdný stín, který leckde musí být nahrazován slunečníky kaváren a restaurací. Stromy fungují též jako velká přírodní klimatizace. Což samozřejmě záleží také na množství vody, se kterou mohou hospodařit. Ale i tak – posuďte sami ze slov Jana Pokorného z třeboňského ENKI: „Strom s průměrem koruny pět metrů zaujímá plošný průmět přibližně 20 m². Na takovou korunu dopadne v jasném letním dni nejméně 120 kWh sluneční energie. Jaký je její osud? Jedno procento se spotřebuje na fotosyntézu, pět až deset procent je odraženo zpět ve formě světelné energie, pět až deset procent se odrazí ve formě tepla a zhruba stejné procento ohřeje půdu. Největší část dopadající energie (okolo 80 %) je vložena do procesu výparu rostlinou – transpirace. Je-li strom dostatečně zásobený vodou, odpaří za den více než 100 litrů, čímž využije (vlastně „recykluje“) 70 kWh sluneční energie. Na výpar jednoho litru vody se totiž spotřebuje 0,7 kWh, tj. hodnota skupenského (výparného) tepla vody – kdysi jsme se o něm učili ve fyzice. Jinak řečeno, strom během slunného letního dne odpaří 100 l vody a tím své okolí ochladí o 70 kWh, průměrně v průběhu deseti hodin chladí výkonem 0,7 kW. Pro srovnání, klimatizační zařízení v luxusních hotelích mají výkon 2 kW, mrazničky a ledničky o více než řád nižší.“

Časopis Dáblík, číslo 122, vyšlo 11.8.2013
vydává Calla – Sdružení pro záchranu prostředí

Kalendář SOBu 2014 je v distribuci

Stolní kalendář SOBu na rok 2014 si již nyní můžete zakoupit v kanceláři SOBu, Na Tržišti 727, Blatná, nebo infocentru a CK Ciao, J. P. Koubka 4, Blatná, prodejna Papírnictví – hračky, Alena Tomášková, J. P. Koubka, Blatná, prodejna DO-BYTU, tř. TGM, Blatná. Doporučená prodejní cena 70,- Kč.

EVROPSKÝ ZEMĚDĚLSKÝ FOND PRO ROZVOJ VENKOVA: Evropa investuje do venkovských oblastí

Vzdělávání na Blatensku

Projekt Vzdělávání na Blatensku stále běží. Je podpořen finanční dotací Evropské unie a z národních zdrojů, finanční prostředky jsme získali prostřednictvím Místní akční skupiny Svazek obcí Blatenska. Na rok 2014 a začátek roku 2015 jsou plánované další vzdělávací akce. Smlouvu o poskytnutí finanční dotace na tyto akce uzavřel SOB se Státním zemědělským intervenčním fondem v Českých Budějovicích první týden v září.

Co si představit pod pojmem „Zdravý životní styl na venkově“? To se dozvěděli zájemci v sobotu 10. srpna v Kadově v částech s názvy:

- ❖ Ekozahrady a rodové statky (Co je to ekozahrada a rodový statek? Jakými základními principy se řídí? Jak si vytvořit takovou ekozahradu? Představení jednotlivých částí ekozahrady.)
- ❖ Vztah člověka a zvířete z pohledu terapeutického.
- ❖ Zdraví zvířat a alternativní možnost léčby (seznámíme vás s metodami léčby zvířat, které jsou u nás méně známy - jako je například biorezonanční terapie, nová homeopatie a fyzioterapie).
- ❖ Praktická část: Budete si moci naplánovat a navrhnout vlastní ekozahradu nebo rodový statek podle právě získaných nových zkušeností a principů.
- ❖ Praktická část: Každý účastník semináře si vyzkouší praktikování fyzioterapie na koních.

Lektorka Andrea Holznerová

Ukázkový vztah člověka a zvířete

Lektorkami byly Lucie Kočovská a Andrea Holznerová. O úspěchu akce svědčí i fakt, že většina absolventů kurzu projevila zájem o pokračování.

Co je **tradiční keramika**, jak vznikala, jak se třídí keramické výrobky? Co znamená pórovitost střeptu? K čemu keramika sloužila? Na tyto a další otázky odpovídala paní Marie Mastná v úterý 20. srpna 2013. Účastníci si také mohli vyzkoušet nejjednodušší tradiční techniky výroby drobných předmětů z keramické hlíny. Lektorka výrobky vypálí a absolventi si je budou moci vyzvednout v kanceláři SOB.

Text a foto Radka Vokrojová, manažerka SOB

Výroba hrnku z plátů

Výroba hrnku z plátů, jednoduchý plastický vzor

Ukázka výrobků

Virtuální univerzita třetího věku

Zimní semestr bude zahájen ve středu 2. října 2013 v 9,00 hodin v Domově pro seniory Blatná. Studenti měli možnost si vybrat téma a zvolili si „Čínská medicína v naší zahrádce“.

Máte-li zájem studovat, dozvědět se něco nového a setkávat se s dalšími studenty VUBV v zimním semestru 2013/ 2014, přijďte, volejte nebo napište do kanceláře Svazku obcí Blatenska. Více informací lze získat např. na www.e-senior.cz nebo na telefonu 728 881 358.

Radka Vokrojová

V měsíci srpnu a září probíhalo podepisování Dohod o poskytnutí dotací ze strany SZIF v rámci 18. kola příjmu žádostí z Programu rozvoje venkova (= PRV). Žadatelé mohou realizovat své projekty 24 měsíců od podpisu dohody se SZIF. V letošním roce již zřejmě nebude dle pokynů SZIF vyhlášena žádná výzva pro žadatele.

O administraci 9. výzvy v rámci 19. kola příjmu žádostí z PRV jsme vás informovali v minulém čísle SOBíka, v současné době probíhá administrace projektů ze strany SZIF.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

V minulém čísle SOBíka jsme také zveřejnili dotazník pro občany regionu Blatenska, který byl zaměřen na zjišťování současné situace na našem území. Občané zde mohli napsat svůj názor, co jim v obci chybí, popřípadě přebývá. Tento dotazník bude jedním z podkladů pro tvorbu Integrované strategie území na období od roku 2014. Upozorňujeme ještě jednou všechny občany Blatenska, kterým není problematika venkova a jejich obce lhostejná, že dotazník mohou odevzdávat na svých obecních úřadech, v Blatné je možné dotazník ponechat v Informačním centru J.P. Koubka nebo vhodit do poštovní schránky SOB a MAS v ulici Na Tržišti 727. Dotazník je také k nalezení na našich webových stránkách www.blatensko.cz/mas v sekci Další činnosti MAS.

Informace o schválených projektech v rámci programu rozvoje venkova můžete sledovat na stránkách www.szif.cz

Další informace o činnosti MAS můžete sledovat na našich webových stránkách www.blatensko.cz/mas

Prácheňsko všemi smysly

V současné době probíhá vyúčtování projektu Prácheňsko všemi smysly, který byl realizován čtyřmi místními akčními skupinami na území bývalého historického Prácheňska. Na našem území vznikly 3 stálé expozice tradic a řemesel na Prácheňsku, expozice můžete navštívit ve tvrzi ve Lnářích, v budově bývalé školy v Kadově a v zájezdním hostinci v Myšticích. Dále můžete na území Blatenska nalézt několik informačních tabulí o projektu: v Blatné u plovárny, v Sedlci na náměstí, v Bělčicích na náměstí, v Myšticích na budově zájezdního hostince, ve Lnářích před tvrzí a v Kadově na budově bývalé školy. Byly vydány informační sešity, můžete si je vyzvednout v „ičku“ nebo v kanceláři MAsky.

Doufáme, že výstupy projektu dokážou alespoň trochu přispět k rozvoji cestovního ruchu na našem území a přiblíží všem historické Prácheňsko, jeho tradice a řemesla.

Certifikace výrobců a služeb v rámci projektu zavedení regionální značky Prácheňsko

Koncem letošního roku proběhne další kolo certifikace výrobců a poskytovatelů služeb. Zájemci o udělení certifikátu se mohou přihlásit v kanceláři MAS SOB, o.p.s., Na Tržišti 727, Blatná, nebo na telefonním čísle 602 400 140 u paní Ptáčnickové.

Komunitní plánování integrované strategie území MAS 2014+

Upozorňujeme všechny občany území Blatenska, že během následujících měsíců proběhne setkání občanů v jednotlivých obcích regionu. Předmětem setkání bude sběr podkladů pro komunitní plánování integrované strategie území MAS pro období 2014 – 2020. Zájemci o tato setkání mohou sledovat naše webové stránky, informace o těchto setkáních budou také zveřejňovány na úředních deskách jednotlivých obcí.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Tereza Ptáčnicková
Kancelář MAS SOB, o.p.s.

Vesnice roku 2013

Již v minulém vydání jsme Vás informovali o úspěchu dvou obcí z Blatenska v soutěži Vesnice roku 2013. Pro úplnost připomínám, že v rámci Jihočeského kraje získala Obec Hajany celkově třetí místo, Městys Radomyšl získal Cenu naděje pro živý venkov za místní spolkový život a občanskou společnost. Celostátní kolo vyhrál Jeseník nad Odrou z Novojičínka se zhruba 1.900 obyvateli (pro porovnání Obec Hajany má 113 obyvatel, Městys Radomyšl 1.230 obyvatel).

Vyhodnocení Jihočeské vesnice roku pořádala vítězná obec, tedy Chelčice. Za skvělou organizaci děkujeme. Ceny předávali hejtmán Jihočeského kraje Jiří Zimola a předseda Spolku pro obnovu venkova Eduard Kavala.

Radka Vokrojová

Úspěch Obce Hajany, Eduard Kavala, Dana Vohryzková, Jiří Zimola, foto Miroslav Bláha

Návštěva u chelčických hasičů, foto RV

Návštěva v místní knihovně, foto RV

Martin Vysoký, starosta Obce Řepice na Strakonicku (vítězná obec celostátní soutěže vesnice roku 2012), přišel poblahopřát starostce Hajan

Luboš Peterka, Dana Vohryzková a Pavel Vohryzka

Ocenění za Radomyšl přebírali místostarosta Milan Koubovský a starosta Luboš Peterka, foto RV

Během slavnostního odpoledne se o návštěvu z Hajan starala slečna z Chelčic

Lidé na Blatensku – Blanka Stehlíková

Pokračování ze str. 1

Kdy jste byla v Japonsku?

„Bylo to v září roku 2006, u příležitosti vernisáže výstavy 'Česká dětská ilustrovaná kniha 1918 až 1948'. Výstava pak putovala po osmi japonských městech.

Kromě vystoupení na vernisáži ve městě Šizuoka jsem měla přednášky v Osace a v Tokiu. Obdržela jsem pozvání na návštěvu Japonska na čtrnáct dní i s mojí dcerou Tamarou. Naším hostitelem byla japonská sekce mezinárodní společnosti pro dětskou knihu – IBBY. Když jsme vystupovali na letišti, úředníci si přečetli, že jsme v Japonsku na návštěvě na základě pozvání, jen se uctivě uklonili. Japonci jsou velmi uctiví a pozorní.“

Prohlížím si fotoalba z Japonska, paní Stehlíková mi přinesla i cestovní deník, který si z každé cesty píše. Obdivuji trpělivost a preciznost. Tahle fotka je také z výstavy knih? Vždyť sedí na houpacím koni?

„Chtěla jsem dobu vzniku exponátů přiblížit japonskému publiku ještě pomocí dobových hraček. Měla jsem připravené hračky, se kterými si hrála ještě moje maminka, já i moje děti. Paní Akiko se na ně přijela podívat do Prahy hned s několika kurátory pořádajících muzeí. Rozběhli se po celém bytě a fotografovali. Byli nadšeni. Odborná firma Kunststrans na každou hračku i kostičku stavebnice dala vyrobit krabičku. Náročná byla rovněž instalace, hračky měly své vlastní vitríny. Moje představa byla sice trochu jiná, ale řešení se mi moc líbilo a zřejmě splnilo svůj účel. Již před zahájením jsem se dozvěděla, že kurátoři byli našimi dřevěnými lidovými hračkami tak nadšeni, že jejich kopiemi z Ústředí uměleckých řemesel, včetně houpacího koně, oživilo prostor pro nejmenší návštěvníky. Směr prohlídky určoval pro mě kocour Mikeš. Když přišli první návštěvníci s dětmi, výstava ožila. Vzbudila zájem dětí o čtení českých dětských knížek.“

Fotografie z cest a vyprávění je natolik zajímavé, že jsem si málem zapomněla dělat poznámky. Vidím fotky z japonských měst, plán podzemní dráhy, moře a nechybí ani fotografie japonských zahrad.

„Navštívily jsme s dcerou Šizuoku, Kjóto, Naru, Horjudži, Osaku a Tokio. Doprovázely nás čtyři průvodkyně, dvě dopoledne a dvě odpoledne, protože program byl velmi náročný. Dvě z nich byly bohemistky, uměly dobře česky. Bez nich bychom si neuměly ani koupit lístky na metro. Když už mluví o metru, způsob a systém dopravy v Japonsku je úplně mimo mé chápání. A myslím, že i mimo chápání většiny Středoevropanů. Jejich příměstské vlaky jezdí každých deset minut. Na lístku je označení nejen odkud kam máte lístek zakoupený, ale také číslo nástupiště, vagonu, číslo nástupních dveří i sedadla, jen to ovšem z těch znaků umět přečíst! Vše je označeno i na nástupištech, což nástup značně urychluje. Sedadla ve vlacích jsou otáčecí, takže cestující vždycky sedí ve směru jízdy a před sebou si, podobně jako je to v letadle, může vysunout stoleček.

Ve velkých městech jako je Tokio nebo Osaka je městská doprava řešena v pěti úrovních. Dvě pod zemí, jedna na zemi a dvě úrovně nad zemí. Ale abych neobdivovala jen techniku. Daleko víc mě upoutaly japonské zahrady. Navštívili jsme především historické zahrady rozsáhlých klášterních komplexů i městské parky. Každá zahrada je jiná, všechny však spojujela asymetrie, úloha vody a kamenů. Ale i v přelidněných městech si Japonci pěstují minizahrádky třeba jen metr krát metr. Pravděpodobně nedostatek místa vedl k pěstování

Úvodní kapitola ke knize Ondřeje Sekory Ferda Mravenec

bonsají. Před naším tokijským hotelem vedl podél zdi záhonek jen metr široký, na kterém pěstovali dekorativní bambus, a hotelovou halou protékal potůček. Živá japonská zahrada v budově.“

Prohlížím si fotografie z cesty, muselo to být úžasné. Nejen proto, že Dál-ný východ je pro Středoevropana velká exotika. Pochopila jsem, že Japonci jsou ke svým hostům opravdu velmi pohostinní a k cizincům uctíví. Nic nehrají ani nepředstírají. Na to nejsme u nás zvyklí. Prostě to patří k jejich výchově a tradicím. Nechám se paní Stehlíkovou provázet Japon-skem a naslouchám dalším zážitkům z cesty.

„Podle šintoistické tradice věří Japonci v zázračnou sílu stromů i kame-nů. Při své přípravě na cestu jsem se dočetla, že u Šizuoky roste borovi-ce, která je stará jako Karlův most. Samozřejmě jsem ji chtěla vidět už pro pověst, která se k ní váže. Seděl u ní chudý rybář, když se na břehu objevila božská bytost. Odložila svůj závoj a vstoupila do vody. Rybář na ni okouzleně hleděl a na památku závoj tajně sebral. Doma se však vše rozmyslel. Uvědomil si, že nikdy nenajde štěstí, nebude-li konat sprave-dlivě. Šel znovu na břeh a závoj vrátil. Zářící bytost mu za odměnu zatančila císařský tanec a vstoupila do oblak. Císařský tanec byl určen jen pro císaře. Netušila jsem, že je z města k borovici tak daleko. Trvalo snad hodinu, než jsme se vymotali z města. Jeli jsme podél pobřeží a pak vstoupili na malý pahorek, kde roste památná borovice, obtočená pro-vázky, na něž poutníci věšeli svá napsaná přání. A náhle se od borovice otevřel nezapomenutelný pohled na černou lávovou pláž, na posvátnou horu Fudži a na Tichý oceán. Neodolala jsem, na pláži jsem se zula a ritu-álně vstoupila do vody, čímž jsme svoje průvodkyně naprosto vyděsila. Nicméně stále mám na svém stole z toho památného místa pár kamínku a mušliček.“

Učila jste se jíst hůlkami? Máte veselou příhodu, jak jste se nemohla najíst?

„Ani jsem se nepokoušela jíst s hůlkami. Zdvořilí Japonci jsou na Evropany připraveni. I v nejmenším bistru je možno požádat s úspěchem o pří-bor, i když je to někdy kombinace lžice s vidličkou. A všude mají velmi příjemný zvyk. Ještě než si host objedná jídlo nebo pítí, přinesou navlh-čený a někdy i nahřátý ubrousek, aby se mohl osvěžit a k tomu sklenici vody. A vždycky host usedá ke stolku, na němž jsou květiny.

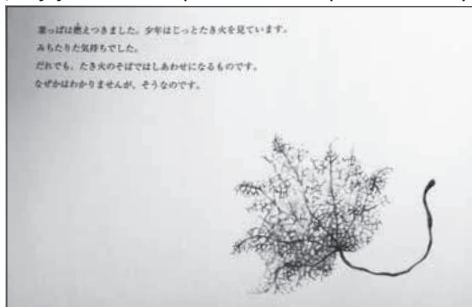
Pokud jde o to osvěžení, zažily jsme s dcerou jednou žertovnou příhodu. Chtěly jsme ochutnat japonský národní nápoj saké, ale naše průvodkyně byly buddhistky, alkohol nepily a vlastně jsme neviděly ženy s tímto po-hárkem. Koupily jsme si tedy 'tajně' saké v obchodě, odnesly lahvičku do hotelu a daly si stopečku. Jednu. V noci se nám zdálo, že se pod námi pohnula postel. Obě jsme se podivily, že by bylo saké tak silné. Ráno jsme se dozvěděly, že bylo zemětřesení.

Všude v Japonsku vládne dokonalá čistota včetně obrovských nádraží. Dokonce i bezdomovci jsou čistotní. V tokijské zahradě Ueno, kde je řada kulturních institucí, jsme spatřili u kašny na hlavní aleji jednoho z těchto stálých obyvatel, jak si pere prádlo a bělostně je rozvěšuje po okolních keřích.

V Tokiu jsme také absolvovali představení divadla kabuki, jedné z forem tradičního japonského divadla, kde – ačkoliv je založila zběhlá chrámo-vá tanečnice – hrají i ženské role muži. Hercům, kteří se specializují na ženské role, se říká onnagata. Všichni herci hrají v těžkých tradičních kostýmech na scéně, která minimálními prostředky navozuje atmosféru dávných příběhů a pohyby, gesty a zvláštními tónem hlasu působí velmi suggestivně. Proti původním sedmihodinovým představením jsou ta sou-časná značně zkrácena.

Moc jsem chtěla vidět také údajně nejstarší dřevěné stavby v Asii, kter-é se zachovaly v rozsáhlém klášterním komplexu Horjudži. Patří k nim pětistupňová pagoda se zdviženými konci stříšek, bohatě vyřezávaná, se zvonci ve všech rozích, v jejímž šeru odpočívá socha spícího Buddha.

Hned vedle ní láká neméně půvabná hala Kondó s vyřezávanými draky na sloupech, které obě spadají do doby založení kláštera na počátku 7. až 8. století. To je připisováno princí Šótokovi, jemuž je věnována samostatná expozice. A ne-

Ukázka z knihy Javorový listy od Daisy Mrázkové

chybí ani meditační hala princů, pojmenovaná Jumedono. Ale o našich japonských dojmech by se dalo vyprávět týden.“

S paní Akiko se stále setkáváte nebo si píšete?

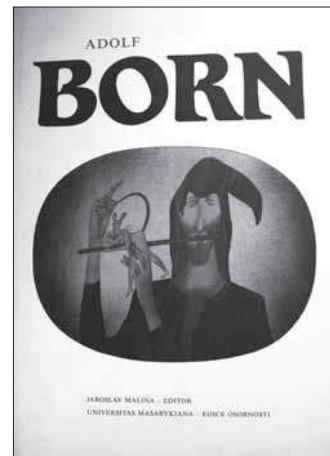
„Paní Akiko jezdí do naší republiky každoročně a samozřejmě si také píšeme. Překládá hlavně naši dětskou literaturu, takže ji upozorňuji na zajímavé knížky, které by podle mého názoru mohly v Japonsku uspět. Velký ohlas díky svému vztahu k přírodě má Daisy Mrázková, které tam už vyšlo několik knížek. Naopak zase například v Evropě velmi oblíbený Čtvrtkův Rumcajs, ilustrovaný Radkem Pilařem, je pro Japonce těžko přijatelný, protože je pro ně nepředstavitelné karikovat císaře.“ Japonsko je císařský ostrovní stát. Chápání císařství a postavení císaře je zcela odlišné našemu. Císař je (podle japonské ústavy z roku 1947) symbol státu a jednoty národy. Císař již není pozemský potomek bohů, ale běž-ný monarcha. Je to dáno nejen současnou existencí císařství, ale také historickým vývojem, výchovou, tradicemi, mentalitou atd..

„Když Akiko Sekizawa přijede, má s sebou zpravidla silný zápisník se spoustou otázek ke zdejšímu reáliím, které se v překládaných textech objevují. Například se zajímala, může-li v jedné pohádce zaměnit podběl devětsílem, protože podběl u nich neroste. Přitom sama rostlina neměla v příběhu žádnou váhu, jen na jejím listu seděla žabka. Japonská preciz-nost je zase u nás těžko pochopitelná.

Paní Akiko je původní profesí dětskou psycholožkou. Při své práci pozna-la naše dětské knížky a rozhodla se studovat češtinu. Shodou okolností její manžel Masam Sekizawa, univerzitní profesor matematiky, dostal nabídku na dlouhodobou stáž do Evropy – Brusel nebo Praha. Akiko roz-hodla, že do Prahy. Byli tu sedm let, pak si tu ještě nějaký čas platili byt, aby mohli kdykoli přijet. Akiko stále překládá z češtiny do japonštiny.“

Co právě nyní připravujete?

„Tento měsíc připravuji výstavu Miroslava Houry. Stále ještě zpracovávám pozůstalost po otci, teď konkrétně sepisuji jeho knihovnu. Archiv většiny rukopisů, výstřižkový archiv a korespondenci jsem už utří-dila a předala Památníku národního písemnictví. A tady se podívejte, to píší vždycky o prázdninách, když jsou knihovny zavřeny a nemohu bádát.“ *Paní Stehlíková mi podává vzpomínky, které píše pro své děti, vnoučata a pravnoučata. Kousek mi přečte a povídá, že to již čtvrtým rokem píše na pokračování jako dárek pro členy rodiny, aby měli rodinnou kroniku. Mimochodem, čte bez brýlí!*

Blanka Stehlíková se podílela na vzniku knihy o našem předním ilustrátorovi dětské knihy. Jeho kresby jsou snadno rozpoznatelné a také zapamatovatelné. Všichni známe Macha a Šebestovou, opičku Žofku a další.

Naše knihy pohádek, dětská literatura je na vysoké úrovni. Když vládnou počítače, má vůbec kniha ještě šanci u malých čtenářů?

„Počítače jsou samozřejmě určitou konkurencí knihy, ale nemyslím, že by mohly knihu nahradit. Podobně jako s filmem nezániklo divadlo a televizní film. Ostatně na podporu čtenářství vzniklo několik úspěšných iniciativ, například 'Rosteme s knihou', 'Celé Česko čte dětem', 'Noc s Andersenem' nebo různá 'pasování na čtenáře' a mnoho dalších.

Problém vidím jinde. V české tradici byla kniha vždycky považována pře-devším za kulturní hodnotu, dnes se změnila ve zboží. Nejúspěšnější je ta, která nejvíc vydělá. A my jsme příliš malý trh. Přitom je třeba pokrýt potřeby dětí všech věkových kategorií a to nejen v pohádkách, ale v celé řadě žánrů. Děti však ubývá a čím je nižší náklad knížek, tím je vyšší jejich cena. Třeba obrázkové knížky pro nejmenší, které mají barevné ilustrace na každé stránce, se vlastně nedají vyrobit bez dotace.

Silnou konkurencí jsou překlady z velkých nadnárodních vydavatelství, od nichž se náš trh vybírá bohužel podle ceny, tedy té nejnižší. Nechci se vyjadřovat k literární stránce, protože jsme historička výtvarného umění, ale právě u té ilustrace mohu odpovědně prohlásit, že vysoké procento dětských knížek na našem trhu dnes dětem vkus spíše kazí.

Rodiče, kteří dětem knížky kupují, si dost dobře nemohou poradit. Do-konce bych řekla, že jsou na tom hůře než před sto lety, kdy školní sys-tém začal klást velký důraz na citovou výchovu dětí a věnoval zvýšenou pozornost vedle literatury také hudební a výtvarné výchově. Tu dnes

suplují základní umělecké školy, které však řadě dětí nejsou dostupné, hlavně na vesnicích. A kde se dnes v tisku dočtete odborné recenze?"

A nepřemýšlela jste, že by paní Akiko přeložila nějakou japonskou knihu pohádek do češtiny?

„Na to, abych mohla takovou knihu doporučit, bych musela umět japonsky, vždycky záleží na vztahu obrazu a textu. Také zpravidla překladatelé, pokud jde o literaturu, překládají do mateřského jazyka, nikoli naopak.“

Podle Vašeho vyprávění je vidět, že ráda cestujete. Kde všude jste byla?

„Když jsem dostala zálohu na svou první knihu, což bylo před půl stoletím, podnikli jsme s manželem cestu do Sovětské Střední Asie. Navštívili jsme Taškent, Bucharu, Samarkant, pak přeletěli do Gruzie a Arménie a nakonec se plavili Černým mořem z Batumi až do Oděsy. S dětmi jsme procestovali téměř celou Evropu, několikrát jsme byli pod stanem v Řecku, za antikou jsme se vydali do Turecka a projeli je od Tróje až do Halkarnasu. S manželem jsme navštívili Izrael i kamenné město Petru. Teď už bohužel nemám s kým cestovat.“

Paní Stehlíková mě zavede k jedné ze svých knihoven a ukazuje mi své cestovatelské deníky a alba s fotkami. Najednou je nám jedno, že venku vládne téměř nesnesitelné horko. Slunce je v tomto případě dovolená a cestování. Příběhy a poznatky z cest mě přenesly právě tam, kde paní Stehlíková s rodinou právě byla. Vám všem přeji krásné zážitky z dovolené, kterou jste prožili nebo kterou právě plánujete.

Za sebe i za čtenáře SOBáčka přeji paní Stehlíkové k jejímu významnému životnímu jubileu pevné zdraví, krásné knihy, šťastnou ruku při výběru ilustrátorů, nakladatelů a vydavatelů, hodně štěstí a spokojenost.

Děkuji za milé přijetí a za rozhovor.

Radka Vokrojová

Blanka Stehlíková a František Šesták se dobře bavili, Mysliv, 16. srpna 2013, foto RV

Přírodovědná vycházka

Kocelovické pastviny, hořeček drsný, foto RV

První sobotu v září se přátelé Blatenska vydali na krátkou vycházku na Kocelovické pastviny. Jedná se o přírodní rezervaci tj. typ zvláště chráněného území podle zákona o ochraně přírody a krajiny, předmětem ochrany je vlhká louka svazu Molinion v mozaice s krátkostébelnými smilkovými trávníky svazu Violaion caninae. Pro laika je to především rostlinné společenstvo, kde nepřehlédnutelným kvetoucím druhem je na podzim kvetoucí hořeček drsný Sturmu, který se na území jižních Čech nikde jinde pravděpodobně nevyskytuje a má zde největší populaci na území celé České republiky. Na podzim hojně kvete také tolije bahenní nebo čertkus luční. Z jara kvetou kosatce sibiřské, vstavače (vstavače kukačka, prstnatec májový), úpolín nejvyšší a další. Pro odborníky jsou zajímavé druhy trav např. ostřice blešní. Pěči o toto maloplošné chráněné území zajišťuje Jihočeský kraj.

Radka Vokrojová

Josef Cihla, Majka Špatná a Josef Hanz, foto RV

Klub přátel Blatenska

zve

na cestopisnou projekci a přednášku
PhDr. Jaromíra Beneše, Ph.D.

**Křesťanské kláštery
v egyptské poušti**

čtvrtek 21. listopadu 2013 od 17:00,

Blatná – projekční sál prodejny MAKO

Vstupné 50,- Kč, členové Klubu přátel Blatenska zdarma

ve spolupráci se Svazkem obcí Blatenska
na představení publikace Vladimíra Červenky

Šlechtické rody Blatenska 3

Datum a místo konání akce bude upřesněno.

Strasti a slasti našich předků

V letech 1659–1663 spravoval zábořskou farnost s připojenou farností kadovskou P. Blažej Ignác Vencelius Holický. Byl to sice muž vzdělaný, ale povahy velice svérázné až hrubé. Velmi tvrdě káral a trestal prohřešky proti křesťanské morálce, v čemž nečinil rozdíl mezi šlechtou a poddanými.

Když se mu něco nelíbilo, řekl to hned od plic a pokud mu druhá strana nechtěla porozumět, neváhal použít ani fyzické síly, jako například, když udeřil do tváře kadovského kostelníka, s nímž se nepohodl. Manželce zábořského pána a patrona zdejšího kostela hraběte Aleše Ferdinanda Vratislava z Mitrovic vyčiniil, když se doslechl, že dala vystrojit pohřeb svému oblíbenému psovi. O svém působení, postojích a chování zanechal P. Holický zajímavé informace v nejstarší matrice zábořského kostela, kam si kromě církevních úkonů (křtů, sňatků a pohřbů), zapisoval i zbožné dary kostelu a v neposlední řadě právě své konflikty s urozenými i neurozenými farníky. Zajímavý pramen uvedl do odborného povědomí regionální historik P. Jan Pavel Hille ve Sborníku historického kroužku z roku 1931.

O samostatlé povaze zábořského faráře svědčí i formulace samotných matričních zápisů o svátostech udělených věřícím zábořské a kadovské farnosti. Jeden z nich, týkající se křtu nemanželského syna rytíře Jana Buriana Jeniška z Újezda na Lnářském Málkově dne 20. prosince 1662, zde uvádím jako příklad.

„Z Malkova urozeného a statečného rytíře pana Jana Buriana z Újezda a na Malkově z nepořádného splozen lože syn Tomáš, matka jeho kurva jménem Juliana, muže má na vojně ... Dal (rozuměj Jan Burian z Újezda) ode křtu 4 zlatý a za pokutu vzal jsem mu pár volů, kterými přijeli ke křtu, a sáně.“

(Pramen: Státní oblastní archiv v Třeboni, Sběrka matrik, Záboří 1, pag. 45)

Jak se rytíř Jeníšek dostal s nemluvnětem zpátky do Málkova, již pramen neuvádí. Zkušenost ze křtu prvního nemanželského potomka ho však nepřiměla, aby držel své tělesné potřeby na uzdě. Stihl totiž zplodit další dvě nemanželské děti – dceru Markétu (1664) a syna Bartoloměje (1666), než si vyhledal urozenou nevěstu, s níž uzavřel řádný sňatek a měl legitimní potomstvo.

Vladimír Červenka

„Psáno do kamene“ Historické nápisy na Blatensku

Kaple sv. Michaela s přilehlým ambitem
(foto P. Jan Pavel Hille, asi 1901)

V blízkosti děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Blatné, v areálu někdejšího hřbitova, se nachází kaple sv. Michaela stavebně propojená s pozdně barokním ambitem navazujícím na areál děkanství. Postavena byla na přelomu 15. a 16. století v rámci velké pozdně gotické přestavby kostela, kterou podnikl tehdejší pán na Blatné Zdeněk Lev z Rožmitálu. Spolu s přestavěným kostelem byla novostavba kaple posvěcena 8. září 1515 olomouckým pomocným biskupem Martinem Opavským z Pohoře. Jde o stavbu obdélného půdorysu s trojbokým závěrem osvětleným třemi hrotitými okny s kružbou, uvnitř sklenutou sklípkovou

klenbou stejně jako dvoulodí děkanského kostela. Sloužila jako hřbitovní kaple, později zde byl umístěn Boží hrob. Pod kaplí se nachází klenutá kryta využívaná kdysi zřejmě jako kostnice.

Na východní straně kaple nad oknem jsou patrné fragmenty latinského nápisu. Dosud je vidět, že byl proveden černou kapitolou přímo do omítky, litery tvořící po sečení chronogram pak barvou červenou a velikostně odlišeny, jak bývalo obvyklé. Plně znění nápisu, který je zachycen na fotografii P. Jana Pavla Hilleho asi z roku

Detail nápisu na východní straně kaple (foto P. Jan Pavel Hille, asi 1901)

1901, bylo následující:

**SANCTE / ARCHANGELE MICHAEL / SVCCVRRITO
NOBIS IN PRÆLIO.**

(Překlad: Svatý archanděli Michaeli, přispěj nám na pomoc v boji.)

Nápis vzývající patrona kaple Michaela Archanděla jako vojevůdce nebeského vojska v boji s ďáblem připomíná nějakou opravu kaple provedenou podle chronogramu v roce 1665, kdy patronát nad děkanským kostelem vykonával tehdejší majitel blatenského panství hrabě František Ignác z Rozdražova.

Vladimír Červenka

Kaple Neposkvrněného početí Panny Marie (Nejsvětější Trojice u Lnář)

Asi v polovině cesty ze Lnář k železniční zastávce Hradiště u Blatné se nachází kaple, jejíž existence je, troufám si říci, známa jen nemnoha lidem. Ostatně i její historie má řadu bílých míst. Nevíme kdo, kdy a proč ji postavil, nejasnosti panují i kolem jejího zasvěcení. Jisté je pouze to, že stála již v roce 1698, neboť tehdy byla na rozkaz Inářské vrchnosti hraběte Tomáše Zachea Černína z Chudenic vyhotovena velká malovaná

Parta dobrovolníků u kapličky po vyklizení pozemku a před opravou stavby

Kaple na historické fotografii z roku 1955

Nejstarší vyobrazení kaple podle mapy Inářského panství z roku 1698

mapa panství Lnáře, na níž je kaple zachycena takřka v dnešní podobě. Soudě dle architektonického řešení vznikla nedlouho před uvedeným datem a je tudíž postavena v raně barokním stylu. Ve srovnání s dalšími stavbami tohoto druhu na Blatensku jde o jednu z nejstarších.

Místu, kde kaple stojí, se říká „V Kačerovce“, a to podle blízkého lesa, u nějž stávala stará kasejovická „spravedlnost“, čili šibenice. Podle jedné verze chodili kolem kaple delikventi odsouzení k smrti. Jenže

Kaplička po opravě, září 2013

popraviště bylo již počátkem 17. století přeloženo tehdejším Inářským pánem Volfem Novohradským z Kolovrat za Kasejovice směrem k Nepomuku, do míst, kde se říká „V Kamejce“, a to prý na žádost jeho ženy Judity ze Šternberka, které vadil pohled na oběšence z oken Inářské tvrze. V době předpokládaného vzniku kaple zde popraviště již nějakou dobu nefungovalo.

Jiná tradice zase praví, že v místech kaple stála ve středověku ves Sedlečko, jež patřila Zmrzlíkům ze Svojšína na Lnářích. V tomto případě jde ale nejspíše o omyl a údaj se týká stejnojmenné vsi na Benešovsku. Zajímavou skutečností je ovšem to, že kaple stojí na hranicích katastrů Kasejovic a Lnář a nedaleko hranice katastru obce Hradiště. Není tedy vyloučeno, že tato skutečnost sehrála svou roli při její výstavbě právě na tomto místě. Ale i to je jen dohad.

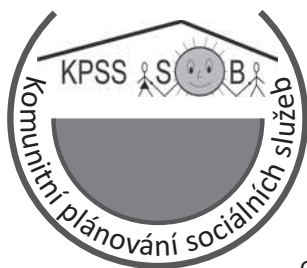
Pokud jde o zasvěcení kaple, uvádí regionální historik P. Jan Pavel Hille, že se v ní nacházela socha Neposkvrněného početí Panny Marie v životní velikosti zhotovená snad z pískovce. Na jiném místě ale týž historik tvrdí, že šlo o sochu Nejsvětější Trojice. Autor tohoto příspěvku si proto dovoluje vybičnout čtenáře, kteří by měli cokoli souvisejícího s touto poněkud „záhadnou“ stavbou, ať fotografií či nějaké písemné

údaje o její historii, aby je dali k dispozici, neboť čím více pramenů bude, tím více se přiblížíme k historické skutečnosti.

Na závěr dodejme, že v letošním roce podnikla Obec Lnáře rekonstrukci kaple za pomoci skupiny nadšenců z Přátelského spolku pro podporu lokální historie Menhirostav. Kaple tak po letech chátrání opět září novotou a je ozdobou krajiny Blatenska.

Vladimír Červenka

AKTUALIZACE KOMUNITNÍHO PLÁNU SOCIÁLNÍCH SLUŽEB SVAZKU OBCÍ BLATENSKA

registrační číslo:
CZ.1.04/3.1.03/97.00059

Tato akce je financována z prostředků ESF prostřednictvím

Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Na Blatensku pokračuje komunitní plánování sociálních služeb, které bylo zahájeno již v roce 2005. Zapojují se do něj poskytovatelé sociálních služeb, zadavatelé (obce), uživatelé služeb i široká veřejnost. V roce 2007 byl zpracován první Komunitní plán sociálních služeb Svazku obcí Blatenska. Druhý plán byl vytvořen v roce 2011. Mimo toho Svazek obcí Blatenska aktivně zpracovával zakázky v rámci krajských projektů zaměřených na plánování sociálních služeb v Jihočeském kraji. V červenci letošního roku byla zahájena realizace projektu „Aktualizace komunitního plánu sociálních služeb Svazku obcí Blatenska“. Projekt je zaměřen na udržení procesu plánování, jeho výstupem bude aktuální katalog sociálních a doprovodných služeb a nový komunitní plán pro další tříleté období.

V současné době se zpracovávají analýzy a probíhá zapojování obcí a organizací do procesu. V srpnu se konalo veřejné setkání, v září měla jednání řídicí skupina. Od listopadu bude pokračovat setkávání tří pracovních skupin. K zapojení do jejich činnosti je zván každý, kdo má o sociální problematiku zájem.

Více informací o komunitní plánování poskytnou:

Bc. Kateřina Malečková, Sociální odbor MěÚ Blatná
(tel. 383 416 212 nebo 724 189 591,
email: maleckovak@mesto-blatna.cz)

Ing. Radka Vokrojová, Svazek obcí Blatenska
(tel. 383 420 300 nebo 728 881 358,
email: blatensko@blatensko.cz)

Co dělá včelař v období říjen až listopad

Již dávno neplatí včelařské rčení „V září zavří úl a otevří až v březnu“. V říjnu sice končí viditelná aktivita včelstva, ale z hlediska prevence, sledování a tlumení varroózy jsou včelaři, potažmo včelstva v pohotovosti. Ještě v říjnu při slunných dnech, kdy včely intenzivně vyletují z úlu, jsou schopna silná vitální včelstva vyloupit kolabující včelstvo promořené varroózou a tak se dodatečně „infikovat“. Odborně se to nazývá horizontální přenos varroózy.

Podzimní kontrola

V říjnu již se včelstvy nemanipulujeme – neprovádíme žádné velké zásahy. Soustředíme se pouze na nutné úkony jako je kontrola a zabezpečení česna proti vnějším škůdcům. Pokud česna nemáme konstrukčně vyřešena pro zimování, musíme na ně dodatečně instalovat mřížky, které jsou pro včely volně průlezná. Zabráníme tím vniknutí myši a ptáků do úlového dna. Nevítaná myš ve spodních patrech úlu dovede včelstvo v zimě rušit, což má za následek neklidné zimování, vyšší spotřebu zásob, případně i devastaci voskového díla.

Kontrola varroózy

Intenzitu napadení včelstva varroózou (přítomnost parazitického kleštíka včelího) můžeme sledovat na diagnostické podložce vložené do podmetu úlu. V této době již včely úlové dno nečistí a tak přirozený spad uhynulých roztočů vypovídá o situaci ve včelstvu. Přesnější a pohodlnější sledování varroózy lze zjistit pomocí zasunuté podložky pod zasíťovaný den. Obojím způsobem můžeme kromě intenzity varroózy zachytit případný horizontální přenos kleštíků z blízkých kolabujících včelstev. Loupící včely si mohou denně na sobě donést stovky roztočů. Jak ale poznat toto kolabující včelstvo? Zpravidla je na česně kolabujícího a vykrádaného včelstva větší „provoz“ než u okolních včelstev a také snadno vnikají vosy do úlu. Vosy rychle rozeznají oslabené včelstvo a hojně tuto situaci využijí ve svůj prospěch. Včelaři si často stěžují, že jim vosy vyloupily včelstvo. Příčina ale většinou je jiná, zpravidla právě rozvinutá varroóza. Včelař by měl při zjištění takovýchto včelstev zasáhnout a preventivně kolabující včelstvo zlikvidovat. Problémem jsou kolabující roje v dutinách stromů. Toto je oblast nepoznaná, která může velice negativně ovlivňovat některé včelnice.

Tlumení varroózy

V říjnu začíná pravidelné podzimní tlumení varroózy dle mimořádných veterinárních opatření (= MVO). Tato MVO jsou pro včelaře závazná a je to jedna z povinností každého včelaře. MVO vydává každý rok Krajská veterinární správa podle nálezové situace. Protože varroóza je již několikaletý relativně stejný problém, zvykli si včelaři, že MVO jsou každý rok stejná. Letos je tu ale novinka v podobě možnosti náhrady podzimní aplikace léčiv na bázi amitrazu (přípravek Varidol) schválenými přípravky na bázi kyseliny mravenčí nebo thymolu. Je to určitý posun k metodám alternativního přístupu k řešení zdravotní problematiky včel. Aplikace všech přípravků je nejvíce účinná, pokud ve včelstvu není zavíčkovaný plod – proto se ošetření provádí na podzim, zpravidla třikrát, aby alespoň jedna aplikace byla v bezplodném období. Včelaři první aplikaci léčiva provádí v polovině října, druhou přibližně týden po listopadových prvních mrazech, kdy i ta poslední včelstva přestanou plodovat. Třetí aplikaci je výhodné provést až před Vánocemi. V tomto případě se musí vyčkat na teplejší den, případně použít aplikační metody pro chladné období.

Prázdné úly na podzim

Výše popsaný postup tlumení varroózy je účinný při mírné intenzitě. Hlavním účelem tohoto opatření je snížit množství roztočů, kteří přezimují ve včelstvu tak, aby na jaře včelstvo začínalo s minimálním počtem roztočů. Pokud je včelstvo varroózou znatelně poškozené již v létě, kdy se mají líhnout tzv. dlouhověké včely, podzimní léčení tuto nepříznivou situaci již nezvrátí. V tomto případě nejsou zvláštnosti na včelnicích úly plné zásob, ale bez včel. Včely, které měly být dlouhověké a přežít ve včelstvu až do dubna, jsou krátkověké v důsledku poškození varroózou. Jejich život končí v podzimních a zimních měsících, včelstvo slábne, až nakonec uhynie. Možná se ptáte, kde jsou ale ty mrtvé včely? Úly bývají úplně prázdné, zůstanou pouze plásty se zásobami. Tady je vidět samočisticí a ozdravná snaha včelstva. Dokud je příhodné počasí, a takové teplé dny se občas na podzim vyskytují, tak včela ještě letí zahynout mimo úl.

Nabídka medu

S nastupujícím sychravým podzimním počasím roste zájem veřejnosti o med přímo od včelaře. Letos je zájem zvýšen možná také díky poplašným zprávám v médiích, že je medu méně, že včelaři měli na jaře problémy atd. Faktem je, že vlivem chladného a deštivého jara úplně vypadla u nás tradiční jarní snůška květového medu. Následovala velká horka a sucho v červenci, což včelám a hlavně producentům medovice v lese

také nesvědčí. Pro včelaře na Blatensku bylo velkým překvapením, že v tomto velmi horkém období v červenci a srpnu včely přinášely medovici a přetvářely v tmavý lesní med. Jaké však bylo překvapení v některých lokalitách Blatenska (Bělčice, Neradov, Blatná a dalších), když včelaři zjistili, že med nelze z plástů získat pomocí odstředivé síly v medometu. Tento úkaz se občas vyskytuje a je způsoben rychle krystalizujícím trisacharidem melecitózou. Obsah tohoto přírodního cukru v medu nad 12 % způsobí, že rychle zkrystalizují i další cukry v medu (glukóza a fruktóza). Tento kvalitní med má jedinou vadu – nedá se získat z plástů. Naopak lesní med od včelařů z Černívka, Chobota, Uzenic, Myštic, Vahlovic a Střížovic má letos zvláštní aróma po pohance, která v červenci a srpnu kvetla na poli u Myštic. Pohanka je velice zdravá, obsahuje rutin, který blahodárně působí na cévy. Pohankový med je znalců vyhledáván, je tradičním medem v Polsku a na Ukrajině.

Petr Texl, učitel včelařství

Pod mikroskopem

Štírci představují řád drobných pavoukocvů (*Pseudoscorpiones*). Svým vzhledem sice připomínají štíry, ale valná většina lidí si jich vůbec nevšimne – především pro jejich malou velikost a také pro skrytý způsob života. Štírci mají vakovité tělo a relativně velká klíšťkovitá makadla (pedipalpy), ve kterých jsou jedové žlázy. Ty jsou ale pro svoji nepatrnou velikost nebezpečné pouze titěrným členovcům, které štírci loví. Štírci obývají skuliny mezi listím, kůrou, kameny atd. Některé druhy štírců jsou ale synantropní, žijí s člověkem v domácnostech, v knihovnách atd. Zde loví droboučké členovce (chvostoskoky, pisivky, roztoče). Jsou tedy člověku užiteční.

V elektronovém mikroskopu vypadá štírek sice subtilně, ale dravce svým vzhledem nezapře. Při větším zvětšení odhalí mikroskop různé struktury mající pro štírka svůj význam. Na snímku je druh štírka žijícího v mechu a na povrchu lesní půdy.

Text a foto František Weyda

Co možná o své mateřštině ještě nevíte - 3. část

Jak vypadá v češtině slovo s největším počtem háčků? nejztreštěnější přesevdčivější

Které české slovo složené jen ze souhlásek je nejdelší?

Scvrnkl

Víte, že výčet českých samohlásek i v přesném pořadí obsahují tato slova?

mateřídoušky
dvacetikoruny

Chcete si usnadnit psaní? – Využijte číslovky!

Pe3kovi bra3 spa3li, jak 8ahlí lo3, 3mající pos3břené pi100le, o5 a o5, s3leli.

Slyšeli jste někdy o Q-systému?

Qapem přiqačil qartál a qelikému přeqapení qalita qasinek qůli qantu dodáveqázne.

Qasinky neqasí.

Jana Kolková

Portál o školství a vzdělávání INFO.EDU.CZ
www.info.edu.cz

Zprávy z našich obcí

Svatojakubská cesta očima poutníků z Blatné

Na úvod trochu historie. Svatý Jakub starší, jeden z dvanácti apoštolů, zemřel jako mučedník. V r. 41 byl sťat mečem v Jeruzalémě na příkaz krále Heroda Agrippy I. Apoštolovy ostatky, podle jedné z legend, byly kolem r. 550 tajně převezeny z Jeruzaléma do Palestiny, odkud se v 7. století dostaly s mnichy do Zaragozy, následně po invazi muslimů do Galície. Byly objeveny až v r. 813 v místech, kde se před tím biskupu Teodomirovi zjevila zvláštní zář. Na tomto místě, nazvaném Campus Stellae (Hvězdné pole) byly postaveny základy baziliky a benediktinský klášter. Osada, která zde vznikla, se začala rychle rozrůstat, dostala název Santiago de Compostela čili Svatý Jakub z Hvězdného pole. Svatý Jakub je patronem poutníků a Španělska, ale jeho mýtus překračuje hranice Pyrenejí.

S t ř e d o v ě c í poutníci se nelišili od kteréhokoliv poutnického. Poutnický šat musel odpovídat charakteru cesty a hlavně musel chránit před nepřízní počasí. Byla to volná tunika, na hlavě klobouk se širokým okrajem, na němž byla našita svatojakubská

Michálek s cyklistou Šestákem bez kola - a šlo to!

2013/06/11

2013/06/12

Svatojakubská cesta bez kola

mušle – vieira, jak říkají Španělé hřebenatec, od nepaměti symbolu Svatojakubské cesty. Přes rameno úzkou mošnu, na nohou obvykle šněrovací boty. Opírali se dlouhou hůl, na které byla zavěšena tykvice s vodou. Hůl zároveň sloužila jako ochrana proti psům a vlkům i jinému nebezpečí, které na cestě hrozilo. Lidé se vydávali na cestu kvůli víře, pokání, spáse, naději do budoucna. Byli mezi nimi králové, šlechtici, osoby méně vznešené i ti úplně chudí, kteří si veškerý svůj majetek nesli s sebou.

Od 20. století (u nás v ČR od 21. století) začíná Svatojakubská cesta ohromný rozmach. Putují po ní ročně desítky tisíc lidí ze všech kontinentů. My jsme se v průběhu poutní cesty setkali a komunikovali s příslušníky 28 národů světa. Vydat se s báglem na zádech na cestu není zrovna jednoduché rozhodnutí. Musíte vycházet z toho, kolik času můžete pouti věnovat, jaký je váš věk a zdravotní stav. Můžete se vydat ze svých domovů, jít odtud po etapách atd. Nejkratší vzdálenost, abyste získali Compostelu – osvědčení o dokončení poutě, je 100 km pro pěší, 200 km pro cyklisty. Musíte se zároveň prokázat poutnickým průkazem - Credencialem, orazítkovaným v průchozích místech a v ubytovnách. Credencial opravňuje k ubytování v poutnických ubytovnách, španělsky Albergue.

Svatojakubská cesta je fenomén. Módní záležitost, můžete slyšet z mnoha stran. Většina těch, kteří se vydali jen proto, aby byli „in“, bez vnitřního přesvědčení, to vzdají po prvních puchýřích, po prvních známkách fyzického vyčerpání. Opravdoví poutníci překonávají nepohodlí, odolávají proměnlivému počasí, žáru slunce, dešti, někdy i sněhu v horách. Camino de Santiago, jak ji nazývají poutníci, ať už hovoří jakýmkoliv jazykem, má zcela zvláštní atmosféru. Stáváte se součástí určitého společenství lidí, poznáváte jejich osudy i sami sebe. Vyčistíte si hlavu, srovnáte myšlenky, hodnoty a priority. Vládne tady zvláštní soudržnost a solidarita. Zdá se, že každý zapomene na svá malá či velká sobectví. Španělé se na vás usmívají, pokud se usmíváte na ně. Upozorní vás, když vidí, že jste odbočili špatně. „Hola (Olá),“ častěji „Buen camino!“, slyšíte často tento tradiční poutnický pozdrav a vy odpovídáte stejně.

Proč se dnes lidé na Svatojakubskou pouť vydávají? Nemusí to být vždy jen z čistě náboženských důvodů. Dnešní poutníky láká měnící se krajina, architektonické památky, nebo se chtějí jen vymanit ze zajetí dnešního hektického způsobu života. Ať už jsou důvody jakékoliv, všichni, kteří si camino prožili, vám potvrdí, že je to cesta magická. Cesta, která se vymyká všem ostatním a stane se zážitkem na celý život.

V cíli, v Santiagu de Compostela, podlehnete před katedrálou, uprostřed známých a neznámých poutníků, neuvěřitelné radosti, zvláštnímu pocitu štěstí. Euforie z dokončené cesty pokračuje každé poledne uvnitř katedrály při slavnostní mši. V ceremoniálu před bohoslužbou jsou čtení poutníci ze všech zemí, kteří den před tím svou pouť dokončili. Těžko sdělitelný je pocit, když slyšíte: „República Checa.“ Měli jsme štěstí, že na závěr bohoslužeb jsme viděli v pohybu butafumeiro, obří 150cm vysokou a 50kg vážící kadidelnici, kterou rozhoupává sedm mužů.

Když už dorazíte do Santiagu de Compostela, byla by velká škoda nechat si ujít cestu (pokud máte ještě sílu a čas pěšky, nebo autobusem) na 100km vzdálený Cabo de Fisterra, čili mys „na konci světa“. Já jsem se zde ocitl přesně po osmi letech a dvou dnech, když jsme sem poprvé

dorazili na kole s Františkem Hejtmánkem při cestě „Z Čech až na konec světa“. Protože naše jízda už pomalu mizí z paměti a ne každý přečetl moji knihu, musím připomenout, že toto místo má úzký vztah k Blatné. Právě tady, na pobřeží Costa da Morte (Pobřeží smrti) v r. 1466 stanula družina pana Lva z Rožmitálu. Na cestu se vydala v r. 1465 právě od zámku v Blatné. Když tam slyšíte zlověstné dunění Atlantiku do skalních útesů, vloudí se vám na mysl slova starého muže, který s očima upřenými na moře, řekl tehdy poslům Jiříka z Poděbrad: „Toto je konec pevné země, konec světa, neboť dále není nic nežli moře a jen moře, kteréhož kde je konec. Bůh sám tolika ví“.

V r. 1987 Rada Evropy vyhlásila Svatojakubskou cestu za první kulturní trasu.

V r. 1993 byla zapsána na seznam světového dědictví UNESCO.

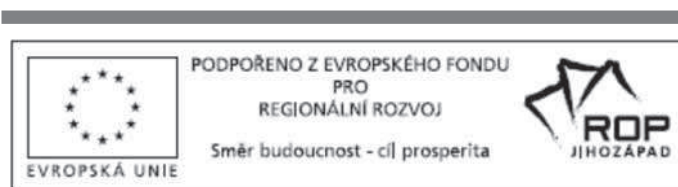
To jen stručně Svatojakubské cestě, jak jsme ji v Galicii vnímali my a jak bychom si přáli, aby jí z článku vnímali ti, kteří se na pouť z různých důvodů vydat nemohou, i ti, kteří nás budou následovat.

František Šesták (autor článku) a Josef Michálek na trase Astrorga-Finisterre-Muxia v květnu (340km)

Stanislava Brabcová s dcerou Víťou Havlovou na trase Ponferrada – Finisterre v červnu (230km)

Blatná 4. července 2013

František Šesták

Komunitní centrum aktivního života Blatná je již pod střechou

Přestavba bývalých skladů VDP na „Komunitní centrum aktivního života Blatná“ zdárně pokračuje. Byla zahájena montáž krovu, oken, pokračují práce na elektroinstalaci, svíslém zdivu, vyzdívkou příček, kanalizaci a rozvodech vody. Přes komplikace, které s sebou nese každá přestavba, stavba pokračuje podle harmonogramu a tak nic nebrání tomu, aby termín dokončení celé akce v měsíci červnu byl dodržen. Zástupci partnerů projektu a zastupitelé města budou mít na přelomu měsíce září a října šanci v rámci kontrolního dne celou stavbu projít a přesvědčit se na vlastní oči, jak bude nové komunitní centrum vypadat. Čeká nás ještě hodně práce, než začne nově opravená budova sloužit svému účelu.

Komunitní centrum aktivního života umožní setkávání rozličných věkových i zájmových skupin při relaxaci i vzdělávání. Jeho cílem je dát možnost rozšíření aktivit všem neziskovým organizacím a zájmovým spolkům, osobám se zdravotním postižením či neorganizované mládeži.

Bohumila Hoštičková
odbor majetku, investic a rozvoje
Městský úřad Blatná

Blatenská rolnička

V Domově pro seniory v Blatné proběhl dne 11. 9. 2013 již 9. ročník kulturního klání a přátelského setkání Blatenská rolnička.

Pozvání do Blatné přijaly klientky Domova Petra Mačkov, uživatelé Centra sociálních služeb z Rožmitálu pod Třemšínem, přátelé z Domova Mistra Křišťana v Prachaticích, Domova pro seniory Pohoda v Netolicích, klienti z Domova pro seniory Lidická ve Strakonících a uživatelé Domova pro osoby se zdravotním postižením Osek, jejichž Osečanka hrála k odpolední zábavě. Pozvání také přijali uživatelé a pečovatelky Pečovatelství služby Blatná.

O slavnostní zahájení se postarali úspěšní žáci ZUŠ v Blatné, Ondřej Šimsa a Jakub Vonásek, pod vedením ředitele ZUŠ Marti- na Škanty. Účastníky setkání přišel také pozdravit starosta Blatné,

Mgr. Bohuslav Navrátil. Hosté si poté vylosovali pořadí, v němž předvedli svá hudební a kulturní představení. Přes chladné počasí zde panovala výborná nálada nejen z podařených výkonů, ale také ze společného setkání. K pohodovému průběhu akce jistě přispělo výborné jídlo a občerstvení i práce šesti dobrovolníků z řad učňů druhého a třetího ročníku SOU v Blatné. Hoši se svého úkolu zhostili se ctí a hezky se o seniory celý den starali. Poděkování patří také všem zaměstnancům domova, kteří se do přípravy Rolničky zapojili.

Na závěr mi dovolu, abych čtenáře pozvala na Den otevřených dveří domova pro seniory, ve středu 9. října 2013 a popřála všem hezky podzim.

Hana Baušová
vedoucí sociální pracovnice DS Blatná

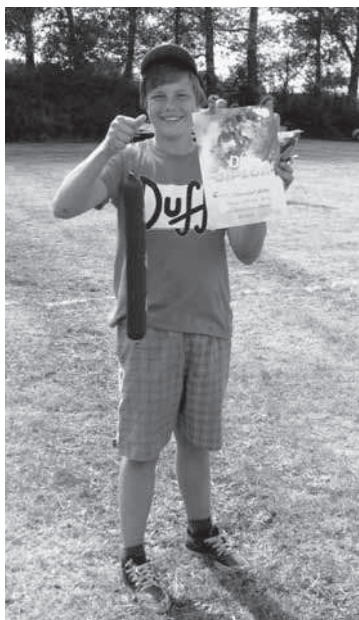
Poděkování dárcům Blatenské rolničky:

Alimpex food a.s., Blatenská ryba, spol. s.r.o., Flosman a.s., Jan Mrvík, Madeta a.s., Maso uzeniny Písek, Pekařství Josef Vrána, Pogr, spol. s.r.o., United bakeries a.s., Velkoobchod Václavík, spol. s.r.o., Vitana a.s., Zdeněk Vilánek, Zeo trade, spol. s.r.o.

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Poutový fotbalový turnaj

Jako o každé pouti, tak i o té letošní nesměl v Málkově chybět turnaj v malé kopané. Letos nám počasí přálo, což se o předšlých ročnících říci nedalo. Do soutěžního klání se zapojilo osm soutěžních družstev. Domácí tým Grand Hotel Málkov, AFK Rozmetač, Jelita, Nová růže, Erika, Kadov, Hajduk a FK Kozel Skaličany. Někomu se dařilo lépe, někomu hůř. Nejvíce však štěstí přálo AFK Rozmetači, tým složený z Blateňáků si po dramatickém boji a závěrečných penaltách odnesl pomyslné zlato. A navíc člen týmu Petr Bárta i soudek piva za vychytanou nulu. Na druhém místě skončil tým Hajduk, složený většinou z příbramských hráčů. Na třetím místě se umístil tým Erika z Mirovic. Domácí tým skončil

Člen týmu domácích Jakub Levý

na krásném 6. místě. Celý turnaj se, po menších peripetiích, celkově vydařil. A večer neodmyslitelně patřil zábavě. Ta letošní se konala na návsi pod širým nebem, k tanci a poslechu hrálo Hudební seskupení Karel. Zábava byla rovněž úspěšná, zúčastnilo se jí víc jak sedmdesát lidí.

Můžeme si jen přát, aby i příští rok počasí přálo a turnaj i zábava proběhly v pořádku.

O občerstvení se staral Václav Fous

Lucie Kyliánová

Rozloučení se s prázdninami

Poslední srpnová sobota patří v Drahenickém Málkově rozloučení se s prázdninami. Ani na tom letošním nechybělo spoustu dobrot. Pan Antonín Balík pro osazenstvo připravil těsto na bramboráky, vlastního pečení se ujal Václav Fous, jeho zásluha spočívá i v tom, že zaplatil maso na grilování, které pak výborně naložil pan Luboš Kylián. Ale i řada žen z Málkova přispěla svou troškou do mlýna a upekla něco dobrého na zub, např. Drahuše Burianová upekla výborné bramborové bulky a Ladislava Kyliánová lahodný hruškový koláč. K ochutnávce ještě byla uzená kuřecí stehna a hasičské družstvo veteránů se podělilo o salám, který vyhrálo na soutěži v Uzeničkách, kde ve své kategorii nemělo konkurenci. Dobré jídlo se musí dobře zapít, o to se postaral sbor dobrovolných hasičů, který zaplatil sud piva. Na závěr zahrálo harmonikářské duo ve složení Milan Štěpán a Antonín Balík.

Na rozlučku dorazil téměř celý Málkov a řada lidí tak využila příležitost, aby pohovořila s těmi, které už dlouho neviděla.

Sbor dobrovolných hasičů tímto děkuje všem spoluobčanům, kteří se zapojili do úklidu návsi, jak po pouťové zábavě, tak po rozlučce s prázdninami.

Lucie Kyliánová

Ochránci přírody zvou na vycházku a na promítání

Vycházka s pozorováním ptactva „Festival ptactva“ proběhne jako každý rok první říjnový víkend tradičně i na Blatensku a to v neděli 6. října u Tchořovic. Sraz bude 6. 10. 2013 v 9:00 na zastávce ČD v Tchořovicích u Blatné. Z Blatné je možné přijet na kole, autem či přijít pěšky (pěkná trasa vede přes Řečici kolem Hajanského rybníka). Kdo se mailem předem nahlásí a přijede do Tchořovic do 6:52 (čas příjezdu vlaku od Blatné), může se zúčastnit už začátku doprovodné kroužkovací akce, shlédnout ukázkou kroužkování budou ale moci všichni účastníci. Vycházka povede k rybníkům Hořejší, Starý, Radov, k tůním pod letištěm a zpět do Tchořovic. Dalekohledy a obuv odolávající mírnému vlhku jsou doporučeny, k dispozici budou i velké stativové dalekohledy a mnoho informačních materiálů o ptácích a jejich ochraně. Vycházka je vhodná i pro rodiny s dětmi. Pořádají členové ČSO (Jihočeského ornitologického klubu České společnosti ornitologické) ve spolupráci s ZO ČSOP Blatná. Vedou Petr Pavlík a Zdeněk Voborník, ukázky kroužkování Petr Louda a Jaroslav Fořt.

Blatensští ochránci přírody předem zvou i na promítání fotografií a vyprávění o Dunajské deltě, které se bude konat v sále SOŠ Blatná na konci listopadu – termín bude upřesněn na webu www.csop.cz/blatna

Petr Pavlík

Kniha pro rodiče

V pondělí 7. října 2013 v 17,00 hodin bude v Maltézském sále strakonického hradu představeno aktualizované vydání knihy „Čekáme děťátko“ autorů Martina Gregora a Miloše Velemínského.

Jedná se o populární naučnou knihu pro rodiče, kterou recenzovali mimo jiné prof. Aleš Roztočil a doc. Felix Votava, dvě přední osobnosti porodnictví a pediatrie. Vzácným hostem bude Dimitrij Slonim.

Tricyklista Václav Vokúrka bojuje v září o udržení v TOP10 oficiálního světového žebříčku UCI díky podpoře Blatenských firem a KONTU BARIÉRY

Hendikepovanému Vaškovi se v letošním roce zatím v jeho sportovní kariéře velmi daří. Ačkoliv může z finančních důvodů startovat pouze na závodech evropského poháru, které jsou bodově méně hodnocené než závody světového poháru a mistrovství světa, do cíle doráží mezi prvními a v celkovém umístění žebříčku jezdců se v srpnu držel na děleném 8. - 9. místě tzn. patří mezi světovou špičku.

Protože rozpočet našeho klubu je v letošním roce více než napjatý, nemohli jsme finančně Vaškovi zajistit start na posledních třech závodech evropského poháru, které se jedou v září v Belgii, Praze a Srbsku. Oslovili jsme proto firmy v našem regionu se žádostí o pomoc. V době, kdy píšeme tento příspěvek, se Vašek pilně připravuje na vikendový start v Belgii, následovat bude Praha a poslední víkend se jistě podaří i start v Beogradu (Srbsko).

Za podporu a pochopení pro úspěch Vaška proto jménem SKS Tricykl velmi děkujeme firmám, bez kterých by Vašek zcela jistě v září na tyto závody neodjel: Svazek obcí Blatenska, Blatenská ryba, spol. s.r.o., Strom Praha a.s. – středisko Lnáře, Dvůr Lnáře spol. s.r.o., KONTU BARIÉRY, Rybářství Lnáře, s.r.o., SÝBEK Autodoprava s.r.o., TESLA Blatná a.s. .... a také všem ostatním, se kterými jsme zatím na začátku září v jednání a určitě na ně nezapomeneme až budeme příště psát, jak to všechno dopadlo.

Hana Kolínská, předsedkyně SKS Tricykl

Kytičky díků na rozloučenou

Když Honzika před čtyřmi lety vedli do školky, nevypravil ze sebe ani slovo. Jen z očí mu tekly slzy proudem – jde od maminky za cizími lidmi! Teď je z něj prvňáček a půjde poprvé do „opravdivé“ školy. Ale to už nese s odvahou jako zkušený malý muž. Jen velikánkou starost má – umře tam hladu! Nikdo na světě se nevyrovná paní kuchařce ze školky, nikdo neumí rajskou jako ona, nikdo nenandá na talíř vrchovatě tolik dobrot. Proto si na mamince vyžádal na rozloučenou se školkou kytičky dvě, jednu samozřejmě pro hodnou paní učitelku, která Honzika s velkou laskavostí a pečlivostí připravovala celý rok na vstup do školy. Druhou kytičku paní kuchařce předal s vážně myšleným prohlášením: „Vás já si vezmu s sebou do školy!“

A tak maminka Honzika Hejla jménem svým i jménem Honzíkovým upřímně děkuje všem v Mateřské škole v Šilhově ulici Blatná za všechnu tu péči po celé čtyři roky.

Monika Čedíková, Blatná

Poděkování ZŠ Komenského

Měli jsme obavu, jak naše dcera zvládne přestup z mateřské školky na základní školu. Naše obavy byly zbytečné. Po celý minulý školní rok se naše dcera každé ráno do školy těšila. Kolektiv všech pracovníků školy odvedl profesionální práci a patří jim za to dík. Ale přece jen rád vyzdvihuji třídní učitelku Mgr. Marcelu Karbanovou, kterou má naše dcera moc ráda, pro kterou je práce posláním a která „svými“ dětmi žije. Má k dětem individuální laskavý přístup, dovede je motivovat k učení, spojuje školu se hrou, je spravedlivá a v případě potřeby přísná při překročení hranic.

Pracovníkům školy přeji mnoho sil a pohody v dalším školním roce.

Aleš Drobník

Nový školní rok v novém

I když nový školní rok je již v plném proudu, ráda se ohlédnu za prázdninami, v průběhu kterých se prostředí školy díky přístupu našeho zřizovatele – Městu Blatná - opět vylepšilo.

Nový „kabát“ dostala severní a jižní část fasády, včetně okapů a svodů. Jsme rádi, že se podařilo dokončit opravu vnějšího pláště a pevně věříme, že se opravy v příštím roce přesunou do prostoru školního dvora. Od výměny části oken v suterénu si slibujeme lepší odvětrání prostor a dokončení boje s vlhkostí.

Poprvé získala svůj samostatný prostor i školní družina. Zatím byla oddělení školní družiny ve třídách, takže vlastní herna je velkou radostí jak pro děti, tak pro paní vychovatelky. Hlavní předností je, že herní prvky slouží výhradně pro mimoškolní činnost dětí. Velkou radost všem dělá vyvýšené patro, v našich družinách novinka. Budeme se snažit tento prvek, byť možná v menším provedení, zařadit i do ostatních oddělení.

Na konci minulého školního roku jsme začali ve školní jídelně s postupným přechodem na elektronický systém objednávek i výdeje obědů, od září jedeme tímto systémem naplno. Žáci mají místo lístečků čipy, rodiče mohou objednávat i odhlašovat obědy přes internet a zároveň mohou kontrolovat, zda jejich děti skutečně na obědě byly. To mnozí rodiče vítají, protože se často stávalo, že starším žákům se nechtělo na oběd čekat, a tak si ho vůbec nevyvezli.

V podzimních měsících se začne na školním pozemku se stavbou venkovní učebny, která bude sloužit nejen pro výuku pracovní výchovy, ale v letních měsících poslouží i k výuce ostatních předmětů.

Plno práce se udělalo, nové nápady pro příští školní rok máme už připravené. Chceme, aby se prostředí školy stále zlepšovalo.

Jiřina Karlíková, ředitelka školy

Vedení školy, děti i paní vychovatelka moc děkují manželům Dardovým ze Skaličan, kteří věnovali do nové školní družiny válečku.

Výuka přírodovědných předmětů s moderní měřicí technikou

V letošním roce se naše škola účastní projektu „Zlepšení podmínek pro implementaci inovativních metod a forem výuky přírodovědných předmětů na základních školách“, který realizuje Zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a Středisko služeb školám České Budějovice.

Tento projekt jednak umožňuje našim žákům využívat ICT pomůcky v předmětech jako je přírodopis, chemie, fyzika i výchova ke zdraví, jednak pomůže škole získat novou měřicí techniku do těchto předmětů.

V loňském školním roce probíhalo zkušební ověřování pokusů (měřili jsme např. teploty nemrznoucí směsi, tlak v kapalině, hlasitost ve třídě, pH půdy a roztoků apod.). V letošním roce nás čekají ve fyzice hlavně pokusy v oblasti elektřiny, v přírodopise se zaměříme na měření koncentrace kyslíku a oxidu uhličitého ve vzduchu, měření koncentrace těchto plynů v průběhu fotosyntézy a během klíčení semen, měření vitální kapacity plic, krevního tlaku apod.

Dalším počinem v této oblasti je projekt «Objevy čekají na Tebe», který realizují Česká geologická služba, Národní Muzeum, Erudis, o.p.s. a CfME, s.r.o. a kterého se jako partneři také zúčastníme.

Cílem těchto projektů je přitáhnout žáky ke studiu technických a přírodovědných předmětů a atraktivnit výuku těchto předmětů na základních školách.

*M. Pešková a P. Karešová
vedoucí projektů*

Na návštěvě v ředitelně

První školní den po prázdninách každý vnímá jinak, někteří se těší hodně, jiní méně, někteří vůbec. Zvláštní kouzlo má ale vždycky pro prvňáčky. Je to pro ně skutečně první školní den. Školu už sice znají, byli tu na předzápisových akcích, pak při zápisu, někteří sem chodí s rodiči pro starší sourozence. Ale skutečnými školáky se stávají až teď. Ve vyzdobené třídě usedají do lavic, na kterých jsou připraveny školní pomůcky, a s velkým očekáváním vyhlíží svoji paní učitelku. Při diskusích, jestli tento pro obě strany slavnostní okamžik narušit nějakou slavností, jsme se vždy přiklonili k tradici. A tak si první hodinu prvního dne užívají prvňáčci za přítomnosti svých rodičů společně s paní učitelkou.

Letos jsme ve dvou třídách přivítali 39 prvňáčků. Počet je menší, ale vyhovující pro individuálnější práci s dětmi. Na děti čekaly na lavicích nejen nové učebnice a školní pomůcky, ale i kufříky s velmi pěknými a šikovnými pomůckami pro bezpečnou cestu do školy, kterou společným projektem „Bezpečně do školy i ze školy“ zajistil Jihočeský kraj a Jaderná elektrárna Temelín ze Skupiny ČEZ.

A tak jim to začalo ... .. Během prvních dnů se prvňáčci seznamovali se školou, plnili první úkoly. Také přišli na návštěvu do ředitelny. Sdělili mně první dojmy, zazpívali písničku, zarecitovali básničku. Na závěr jsme si všichni připili na samé jedničky, pohodu a samozřejmě na zdraví!

*Jiřina Karlíková,
ředitelka školy*

Nový školní rok, nové tváře a nové zážitky

To vše a ještě více nás čeká ve školní družině v novém školním roce 2013/ 2014. Letos část družiny začala v novém - úpravou nebytového prostoru získalo jedno oddělení zbrusu novou hernu. Ze všech herních prvků má největší úspěch vyvýšené patro.

A jaké nás čekají akce? V říjnu se vypravíme na výlet do Písku. Po loňském velkém úspěchu výstavy o Odysseovi letos navštívíme interaktivní výstavu „Život mravenců“. Na podzim budeme také poznávat rozmanitost přírody a soutěžit na školním dvoře při chytání ryb.

Čeká nás oblíbené «Čertovské zastavení» spojené s vánočním jarmarkem; akce se bude konat **29. 11. 2013**. Vyrobíme si dárečky a vánoční dekoraci na školní vánoční besídku. Zavítá k nám také návštěva z domova PETRA Mačkov s čertovskou pohádkou.

Druhé pololetí otevřeme stezkou odvahy. Na školní karneval si vyrobíme masky a kostýmy a připravíme si dárky pro naše maminky. Nezapomeneme ani na velikonoční jarmark. Na školním dvoře nás čeká mnoho her, soutěží a letních rošád. Rádi bychom také využili místní blatenskou plovárnu.

Závěr školního roku oslavíme květinovým bálem a ještě se vypravíme na výlet do záchranné stanice MAKOV.

*Vychovatelky školní družiny
při ZŠ J. A. Komenského*

Školní poradenské pracoviště

Po půlroční odmlce rozběhlo svoji činnost opět Školní poradenské pracoviště. Tým odborníků tvoří speciální pedagog Mgr. Kateřina Volfová, školní psycholog Mgr. Irena Matějková, výchovná poradkyně Marie Vanduchová, metodička prevence Mgr. Hana Kolínská a asistentka pedagoga Kamila Janusová.

Školní poradenské pracoviště nabízí podporu žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, ale nově i žákům mimořádně nadaným a všem ostatním žákům, kteří podporu při vzdělávacím procesu potřebují. O pomoc pracoviště může požádat jak sám žák, tak jeho zákonný zástupce. Členové týmu vítají, pokud na problém upozorní přímo vyučující, se kterým pak úzce spolupracují.

Ve většině případů včasná intervence a úzká spolupráce s vyučujícím a rodinou vede k rychlejší nápravě, lepším výsledkům a je přínosem pro všechny strany.

Speciální pedagog pracuje se žáky jak v průběhu vyučování, tak v odpoledních hodinách při individuální reedukaci. Rodičům nabízí metodické vedení při domácí přípravě žáků. Speciální pedagog pracuje také s metodou Cogmed – Cogmed Working Memory Training, která je zaměřená na rozvoj pracovní paměti.

Na psychologu se žáci mohou obrátit se svými problémy. Opakovaná psychologická pomoc probíhá mimo vyučování. Rodiče se mohou na psychologa obrátit s výukovými, výchovnými i rodinnými problémy.

Výše uvedené služby nabízíme bezplatně pro rodiče a žáky naší školy, kteří tudíž nemusí dojíždět do Pedagogicko-psychologické poradny Strakonice, se kterou úzce spolupracujeme při závažnějších problémech. Navštívit nás můžete v konzultačních hodinách (viz níže) nebo kdykoliv po předchozí domluvě.

Budeme rádi, pokud nás oslovíte, když budete mít pocit, že vám můžeme být nápomocní a neodsouváte řešení na později. Pak už bývá naše intervence mnohem komplikovanější, může být pro vaše dítě a samozřejmě i pro vás tato situace více zátěžová a stresující.

Konzultační hodiny:

Po – Čt 7:45 – 15:00

Pá 7:45 – 12:00

1. patro vpravo ZŠ JAK

Kontakty:

pevná linka školy: 383 422 094

mobil: 776 870 169

email: poradenske-pracoviste@seznam.cz

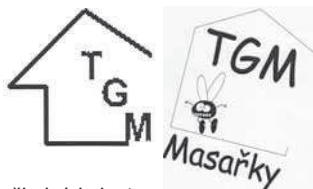
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Projekt Školní poradenské pracoviště (registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.15/02.0010) byl podpořen ze 2. výzvy 2. globálního grantu CZ.1.07/1.2.15 Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v Jihočeském kraji Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Je financován z fondu EU a státního rozpočtu ČR.

Kateřina Volfová, speciální pedagog, metodik projektu

První školní den na ZŠ TGM Blatná

Málokdo si dovede představit, že v den, kdy malí i velcí školáci po prázdninách poprvé usednou zpět do školních lavic, mají jejich třídní učitelé už naprosto jasno v tom, co se svými žáky budou celý rok podnikat. V přípravném týdnu se totiž kromě výzdoby třídy věnujeme především tomu, abychom pečlivě naplánovali nejrůznější vzdělávací akce tak, aby průběžně zpestřovaly tradiční školní výuku. Ani letos tedy žáci neprijdou o nejrůznější divadelní představení, sportovní akce a besedy, které, jak doufáme, rozšíří jejich obzory a pobaví je. Výběr z těch nejzajímavějších akcí samozřejmě najdete i na www stránkách školy. A co tedy v tom letošním školním roce naše žáky čeká? Už 30. září navštíví divadelní představení s názvem Divadelní učebnice, v prvním

pololetí se také zúčastní interaktivního anglického divadla The Bear Educational Theatre, a to i ti nejmenší angličtináři. Sportovní akce zahájí tradiční Běh naděje ve Strakoncích, kterého se pravidelně účastníme již několik let. Na říjen plánujeme už tradiční podzimní atletiku, tedy atletické klání blatenských škol a škol z nejbližšího okolí. Velké akce čekají i čle-

ny žákovského parlamentu, kteří se společně se svými koordinátory „řítí“ do závěrečné fáze projektu Žákovské parlamenty SOS, ten pro ně oficiálně skončí v prosinci posledním výjezdním seminářem, kterého se tentokrát zúčastní i někteří žáci. 26. listopadu budou mít už potřeťí šanci navštívit Poslaneckou sněmovnu

ČR a prezentovat tam svou činnost. 8. listopadu uvítáme na naší škole velmi vzácnou návštěvu, na to, jak členové žákovského parlamentu pracují, se přijdou podívat zahraniční lektori Asher a Greg. Součástí této akce bude i veřejná prezentace projektu Žákovské parlamenty SOS, na kterou bychom chtěli pozvat zástupce okolních škol.

A na závěr ještě jedna sportovní akce – v pátek 4. října si budeme moci všichni společně zaběhnout Plyšový maraton. Žáci i učitelé

naší školy se zapojí do charitativní akce, při které si nejen zdravě protáhnou tělo, ale zároveň udělají správnou věc. „Vstupným“ na tuto akci totiž bude plyšová či jiná hračka, která, jak pevně věříme, udělá radost klientům azylového domu v Husinci.

První školní den tedy není tak úplně první zejména pro nás učitele, i když je pravda, že i pro nás má své kouzlo. Každoročně vítáme na naší škole nové žáky, nedočkavě i ostýchavě prvňáčky doprovázené rodiči i prarodiči. Každoročně přemýšlíme, jaké akce pro ně připraví žáci devátých ročníků, kteří se v rámci patronátu nad prvňáčky snaží ulehčit jim jejich školní start. A tak letos žáky „sluníčkové“ a „beruškové“ třídy vítali deváťáci hned 2. září, vlastně ještě dřív než se přivítali se svými spolužáky a třídní učitelkou. Převlékli se za berušky a našich 42 nových prvňáčků uvedli do jejich nových tříd. Doufám, že prvňáčkům, deváťákům i ostatním žákům naší školy ty úsměvy z prvního školního dne vydrží po celý rok.

Ludmila Růžičková, učitelka a koordinátorka ŽP

Poděkování Mgr. Ludmile Moravcové ze SOŠ Blatná

Na konci letošního školního roku odešla do důchodu dlouholetá pracovnice školy, naše kolegyně a kamarádka Mgr. Lída Moravcová. Působila na škole 39 let. Byla špičkovou učitelkou tělocviku a zeměpisu, vedoucí lyžařských a sportovních kurzů, byla i zástupkyní ředitele školy.

SOŠ Blatná může pyšnit již třetí rok v řadě nadprůměrnou úspěšností u státních maturit (letos například v písemkách z cizích jazyků uspěli všichni maturanti, v písemné práci z českého jazyka uspěli všichni s výjimkou jediného) více na www.blek.cz. Současně je SOŠ Blatná školou, ze které vzešlo mnoho sportovních talentů. Kromě špičkově vybavené velké tělocvičny s umělým povrchem, posilovny, venkovního hřiště na softbal, fotbal, tenis a volejbal je to především lidský faktor. Paní Mgr. Moravcová vedla sportovní kroužky, často bez nároku na odměnu. Před meziškolními turnaji trávila se studenty mnoho hodin, aby kolektiv vyladila k nadstandardním výkonům. Dovedla motivovat děti ke sportu i k férovému chování na sportovišti i mimo něj, uměla si ke studentům najít cestu a ti ji oceňovali. Pod jejím vedením dosáhla družstva dívek i chlapců SOŠ Blatná řady úspěchů na úrovni okresu i kraje v kolektivních i individuálních sportech. Mnoho studentů SOŠ Blatná, jak je na škole zvykem, nezištně po výuce připravovala na talentové zkoušky na vysoké školy se sportovním zaměřením a většina našich studentů na talentových zkouškách s přehledem obstála.

Pro mne osobně a i pro řadu studentů byla a je Lída Moravcová vzorem člověka - sportovce. Na závěr řeknu příběh, který se po léta v mírných obměnách opakoval. Kolegyně Moravcová je jak známo špičková tenistka. Při sportovním týdnu školy anebo v rámci tělocviku nabídla některému studentovi zápas v tenisu ve školní tělocvičně nebo na blatenských kurtech. Konec byl stále stejný: Student, který si myslel, že umí dobře tenis, poté, co do toho dal všechno, odcházel nevěřícně z kurtu po kruté porážce.

Milá Lído, přejeme Ti pevně zdraví, mnoho pohodových chvil se svou rodinou a hodně radosti ze života.

Za pracovníky SOŠ Blatná Aleš Drobník

55. výročí SOŠ Blatná

V roce 2013 SOŠ Blatná slaví již 55 let své existence. Výroční setkání absolventů, zaměstnanců i zájemců o školu se uskutečnilo v sobotu dne 21. září 2013. Stejný den byl prvním ze dnů otevřených dveří.

Na webu školy www.blek.cz jsou další informace o škole a o studiu současných třech oborů:

- elektronické počítače (elektrotechnika),
- informatika v ekonomice (informační technologie) a
- obchodní akademie.

Zájemcům o studium každopádně doporučujeme osobní prohlídku školy, další dny otevřených dveří budou v pátek 15. listopadu 2013 (celý den až do 16:00) a v pátek 24. ledna 2014 (celý den až do 16:00). Pro zájemce o studium jsou dveře otevřeny (nejlépe po telefonické či mailové domluvě) i v kterýkoli pracovní den až do 16 hodin.

Z publikace k 55 letům SOŠ vybíráme informaci o získaných grantech. Pokud si publikaci nevyzvednete přímo ve škole, tak již časem naleznete ke stažení na webu školy www.blek.cz

Nejdůležitější granty získané SOŠ Blatná v posledních letech

Kromě níže uvedených větších grantů byly například v roce 2013 z menšího grantu Jihočeského kraje nakoupeny bezpečné venkovní branky na malou kopanou a streetbalový koš.

SOŠ Blatná získala projekt na podporu výuky předmětů u žáků se specifickými vzdělávacími potřebami

SOŠ Blatná se získala v roce 2012 finanční prostředky na realizaci projektu Výuka odborných předmětů u žáků se specifickými vzdělávacími potřebami CZ.1.07/1.2.06/04.001. Realizací projektu se zpřístupní studium atraktivních oborů Obchodní akademie, Elektronické počítače a Informatika v ekonomice i pro studenty s určitým zdravotním omezením. Byly vytvořeny výukové materiály jak pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami, tak i pro ostatní studenty. Materiály jsou v elektronické i tištěné podobě ve formě prezentací, cvičných testů, elektronických učebnic atd.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

EU peníze středním školám

Díky projektu EU peníze středním školám – SOŠ Blatná č. CZ.1.07/1.5.00/34.0494 se podařilo získat nové vybavení odborných učeben. Například do všech učeben jsou instalovány projektory a studenti oboru Elektronické počítače si například mohou vyzkoušet práci s 3D CNC frézou značky GRAVOS GV21.

Grant Ministerstva průmyslu a obchodu EFEKT 2013

V roce 2013 se ve spolupráci se zřizovatelem podařilo získat půlmilionový příspěvek z MPO z programu EFEKT 2013 na rekonstrukci plynové kotelny. Na podzim 2013 tak dochází k více než dvoumilionové investici, díky které se budeme následně ve škole ohřívat úspěšněji a spolehlivěji.

Projekt „Snížení energetické náročnosti SOŠ Blatná“ z OP ŽP

Během roku 2012/13 se podařilo získat podporu více než 10 milionů v rámci Operačního programu Životní prostředí z prostředků SFŽP na rozsáhlou akci, při které se v roce 2014 vymění v celém areálu školy okna a dojde i k dodatečnému zlepšení izolace stěn budov školy a domova mládeže, zcela nově se zateplí tělocvična a areál učeben výpočetní techniky. Výrazně se tím zlepší energetická úspornost školy. Předfinancování a dofinancování nezpůsobilých výdajů zajišťuje zřizovatel školy – Jihočeský kraj.

Petr Pavlík, ředitel školy

Nejžádanější knižní tituly v Městské knihovně Blatná

Knihy pro dospělé:

1. V. Vondruška, MSTA PÍSECKÉ PANNY
2. J. Nesbo, ŠVÁBI
3. H. Whitton, ANNA FALCKÁ
4. E. L. James, PADESÁT ODSTÍNŮ ŠEDI
5. E. L. James, PADESÁT ODSTÍNŮ TEMNOTY

Knihy pro děti:

1. ŠMOULOVÉ. FILMOVÝ PŘÍBĚH
2. Bruneau, MALÝ PRINC A OBROVA PLANETA
3. Dorison, MALÝ PRINC A VAGÓNOVÁ PLANETA
4. J. Wilsonová, ČTYŘI DĚTI A SKŘÍTEK
5. H. Lamková, 4 VODNICKÉ PŘÍBĚHY (Čtyřlístek)

Mažoretky PREZIOSO Sokol Blatná se staly mistryněmi světa

Historicky první Mistrovství světa v mažoretkovém sportu se konalo na konci srpna po tři dny v Praze. Ze zemského mistrovství postoupily do tohoto světového finále také mažoretky PREZIOSO Sokol Blatná. PREZIOSO má již mnoho úspěchů z evropských šampionátů, letos však dosáhlo i na stupínek nejvyšší.

Děvčata reprezentovala Sokol i město Blatná jak v sólových tak i ve velkých formacích. Ze šestnácti nominovaných startů získalo PREZIOSO třináct medailí, z toho devět zlatých! Za zmínku stojí velké úspěchy ve formacích: kadetky získaly titul I. Více mistra světa za choreografii „*Elfové z kouzelného světa*“ a titul Mistra světa za skladbu

„*Kočky*“, juniorky se staly I. Více mistry světa se sestavou „*Loutkové království*“ a Mistry světa s choreografií „*Paví královna*“. Díky těmto skvělým výsledkům zazněla několikrát na pražském stadionu Eden česká hymna, pocity radosti a dojetí mohli diváci i mažoretky prožívat znovu při závěrečné exhibici. Celý přenos jste mohli sledovat online živě přes internet.

Děkujeme za skvělou reprezentaci, dosažené úspěchy a přejeme hodně štěstí na mistrovství Evropy v showdance, kterého se v listopadu v německé Riese zúčastní sólistka Tereza Jindráková!

SVAZ TĚLESNĚ POSTIŽENÝCH o. s. základní organizace Blatná

Výlet do Toužimi a okolí

Pro letošní rok jsme připravili pro naše členy i nečleny několik výletů. První, a to šestidenní, byl naplánován na květen do penzionu Vladař v Toužimi v západních Čechách od úterka do neděle. Cestou do Toužimi byla zastávka s prohlídkou kláštera v Kladrubech, který je třetím nejdelším klášteřem u nás a ve Stříbře s prohlídkou města. Po příjezdu do Toužimi nás před penzionem Vladař přivítala sama majitelka paní Slepčková, po ubytování ve dvou a třílůžkových pokojích, jsme byli seznámeni s možnostmi využití nabídky penzionu (masáže, vířivka, zábaly), programem, výlety a informacemi o programu „*Cesty z města*“ zdejšího regionu. Dopoledne bylo vždy odpočinkové a na odpoledne jsme měli naplánované výlety do okolí a nebylo jich zrovna málo, takže si každý jistě vybral. Navštívili jsme minerální Otročínský pramen, jeden z šedesáti obnovných i neupravených, hrad a zámek Bečov s prezentací unikátního relikváře svatého Maura, mimochodem, náš druhý největší poklad, zbytky a znovuzrození Bečovské botanické zahrady. Klášter premonstrátů Teplá, který nás ohromil nejen obsahem, ale velikostí knihovny, klášter Nový Dvůr, který po rekonstrukci slouží od roku 2003 trapistům, kteří si provoz hradí sami z prodeje svých výrobků. Po prohlídce muzea

a provozu sklárny Moser, jsme měli promenádní odpoledne v Karlových Varech. Další návštěva byla na zámku s pivovarem Chýše, kde nás provázal sám majitel z rodu Lažanských. Nechyběla ochutnávka chýšského piva. Ve stájích pana Váni v Mlýncích si někteří vyzkoušeli sílu jeho 'pyramidy'. Předposlední den pobytu jsme se účastnili výroby kozího sýra z kozí farmy majitelky penzionu a většina se ráda přiučila. A o to více sýr potom chutnal. Při nedělní cestě domů, jsme se stavěli na prohlídku zámku Nebílovy.

Myslím, že se výlet vydařil a můžeme jen poděkovat paní Aleně Pančové za zorganizování, paní Slepíčkové za krásný program na celý pobyt, řidičům autobusu za bezpečnou jízdu. Už se můžeme těšit na další výlet.

Další plány STP

Na září je připraven tří denní zájezd do Klatov, 3. října bude ve Strakonických Den seniorů, 24. října se pojedje na Hendikep v pražských Holešovicích a při zpáteční cestě se zastavíme na prohlídku zámku a parku v Dobříši. Vše se uskuteční podle zájmu.

Od září bude pokračovat v DDM (vedle pekárny Vránů) cvičení s paní Hanou Kořínkovou pro protažení celého těla. Cvičení je vhodné pro všechny věkové skupiny i postižení, každý si cvičí podle svých možností.

Za STP ZO Blatná
Milan Vrbský

Můj nový život

Žádná nemoc není vítaná, ať už pouhé nachlazení, chřipka nebo onkologické onemocnění. Na níže uvedených webových stránkách o projektu Můj nový život najdete i příběhy těch, kterým vážná nemoc zasáhla do života. Možná znáte podobný příběh ze svého okolí, přesto si dovoluji uvést jeden z Blatenska.

Malá slečna chodila do šesté třídy základní školy. Nic jí nebolelo, jen trochu zhubla a celý podzim jí trápilo nachlazení. Babičce se zdálo, že je její vnučka pobledlá. Pro jistotu jí paní doktorka nechala udělat krevní obraz. Začátkem prosince se celé rodině změnil život. Lékaři v nemocnici potvrdili podezření na leukémii.

Boj s nemocí měla dívka komplikovaný, proto téměř celý první rok léčby prožila v nemocnici. Ale dva roky utekly a „snad“ už bude vše v pořádku. V době nemoci jí škola umožnila individuální studium, proto se po čase mohla vrátit do své třídy, do známého kolektivu. V současné době studuje střední školu, začala se učit hrát na saxofon, ráda čte hlavně knížky s napínavým příběhem, má přehled o sportu od tenisu, atletiky až po fotbal s hokejem, ráda chodí do kina, poslouchá muziku a miluje spoustu dalších věcí.

A co jí nemoc vzala? Určitě kus bezstarostného dětství. Díky vedlejším účinkům léčby měla omezený výběr střední školy a nesmí provozovat některé sporty.

A co jí nemoc dala? Sílu, nadhled, jistotu, kdo je opravdový kamarád, umění radovat se z maličkostí. Neztrácí čas malichernostmi, ale snaží se využít všechny možnosti, které jí její nový život přináší.

A co po maturitě? Ještě má chvíli na rozmyšlenou, ale rok uplyne jako voda a to už bude mít jasno a třeba půjde studovat. Sny jsou tajné a nesmí se o nich moc hovořit, aby se jejich kouzlo nenarušilo. Tak přeji splnění snů.

PS: Víte, že nejveselejší a nejhodnější sestřičky a lékaři jsou na dětské hematatoonkologii v Českých Budějovicích?

Projekt Můj nový život vznikl v roce 2010 na základě iniciativy dětské onkologičky MUDr. Lucie Cingrošové a umělecké fotografky Kamily Berndorffové. Jejich společným záměrem bylo zvýšit zájem veřejnosti o děti léčené pro zhoubný nádor a změnit odtazitý postoj naší společnosti vůči onkologicky nemocným dětem a jejich rodinám. Fotografie Kamily Berndorffové představují dětské pacienty jako statečné děti s chutí do života a s neuvěřitelně pevnou vůlí se uzdravit. Nový pozitivní náhled veřejnosti přispívá k psychické stabilitě malých pacientů a je neodmyslitelnou podmínkou jejich uzdravení.

Cíle projektu

- Popularizovat práci dětské hematologie a onkologie u široké veřejnosti s cílem rozšířit všeobecné povědomí o práci dětských onkologů a o současných úspěších léčby v oboru dětské hematologii

- Představit vybrané dětské pacienty Kliniky dětské hematologie a onkologie FN Motol a jejich vstup do nového života
- Umožnit dětským pacientům a jejich rodinám účast na zábavních akcích a programech, které napomáhají reintegraci léčených dětí do běžného života
- Motivovat potenciální donory k finančnímu příspěvku pro Kliniky dětské hematologie a onkologie FN Motol a pro další pracoviště dětské hematologii
- Popularizovat činnost Nadace „Národ Dětem“

Více o projektu Můj nový život na www.projektmujnovyivot.cz

centrum kultury + vzdělávání Blatná pořádá výstavu fotografií Kamily Berndorffové

MŮJ NOVÝ ŽIVOT

Městské muzeum Blatná | 19. 9. - 20. 9. 2013 |

VERNISÁŽ | 19. 9. | 18:00 |

Výstava je součástí projektu Můj nový život na podporu onkologicky nemocných dětí.

Soubor 56 velkoplošných barevných fotografií z projektu Můj nový život můžete vidět až do 20. října v Městském muzeu Blatná.

Tři otázky pro Kamilu

Na mnohých fotografiích je vidět, že se lidé i s takto vážným onemocněním umí dobře bavit a mají rádi legraci, dokážou si najít zábavu. Je to tak?

„Při práci na projektu Můj nový život jsem fotografovala i nemocné děti ve velmi citlivém věku dospívání. Jejich chování je stejné jako u ostatních mladých lidí. Dokážou se smát, bavit, odmítovat, jsou zrovna tak drzí jako jejich zdraví vrstevníci. Rozdíl je ale v něčem, co bych snad mohla nazvat pokorou. Nesoudí a neodsuzují. Jsou tolerantnější a chápejší. Dokážou si vážit toho, co mají. Momentálně třeba toho, že chodí, dýchají, můžou jíst... Žijí naplno, protože vědí, že nemají neomezený čas. Tyto děti i jejich rodiny dovedou ocenit, co je v životě důležité a co je nepodstatné. V tom by mohli být vzorem pro lidi zdravé, často se trápící pro prkotiny.“

Co pro Vás bylo těžší - fotit onkologicky nemocné nebo chudobu v Indii. Dá se to vůbec srovnávat?

„Není pro mě vůbec těžké pohybovat se mezi nemocnými ani mezi chudými v zemích třetího světa. Těžší je ale moje poslání, které chápu jako tvoření mostů mezi nemocnými a 'zdravými' a také mezi různými kulturami. Moje dokumentární fotografie by měly zprostředkovávat poznání, bořit bariéry i provokovat a nutit k zamyšlení... Žijeme v době,

kteří vládou rychlé informace a příliš rychlé jsou i naše úsudky. Poznáváním jiných kultur, stejně jako setkáváním se s nemocnými dětmi nebo s lidmi, kteří nemají co jíst, se člověk stává nějak moudřejší, ale o to více vidí to 'malé myšlení' kolem."

Jak to vstřebáváte? Jak relaxujete? Kde berete sílu a vlastně i odvahu fotit tak vážná témata?

„Tím, že necítím žádnou zábranu k těmto tématům, nepotřebuji ani odvahu. A sílu mi dává vědomí smyslu toho, co dělám. To ale není nějaké klišé. Fotografovat nemocné děti byla ohromná výzva a také tvrdá práce. Musela jsem se soustředit na to, abych splnila úkol, který jsem dala sama sobě: zobrazit pacienty co nejlidštěji, bez sentimentu a pozitivně. Během vlastního fotografování nebyl čas přemýšlet o těžkém osudu, který postihl nemocné a jejich okolí. Těživé myšlenky přicházejí až později. Například když se dozvím, že moje nejmilejší 'modelka' se nedožila vernisáže... A jak relaxuji? Nejraději v létě v Blatné. Jsem normální člověk a tak potřebuji k životu nějakou formu umění, hudbu, literaturu, také rodinu, přírodu, přátele, dobré víno, ale třeba i detektivku v televizi.“

Více o Kamile Berndorffové přineseme v některém SOBáčku v roce 2014, již nyní si můžete najít její webové stránky <http://www.kamilaberndorffova.cz>

Vernisáž výstavy Můj nový život v Blatné

Ve čtvrtek 19. 9. 2013 byla v podvečer zahájena výstava fotografií Kamily Berndorffové „Můj nový život“. Úvodní slovo měla osoba nejpovolanejší pan doc. MUDr. Dimitrij Slonim, odborník světové úrovně v oblasti virologie a imunologie, člověk silného charakteru a vynikajícími vědomostmi, který se nikdy politicky ani občansky nezprofanoval. Právě díky takovýmto lékařům má většina dětských onkologických pacientů šanci svůj boj s nemocí vyhrát a žít. Jeho projev byl jasný, stručný, vtipný a dojemný zároveň. Dříve byla 100 % „jistota“, že nepřežijete, ale teď je naděje na vítězství více než 83 %. To je prostě velký zázrak!

Díky paní doktorce Lucii Cingrošové, jedné z autorek celého projektu, jsme se dozvěděli, že zakladatel dětské onkologie v Československu šedesátých let profesor Josef Koutecký byl žákem našeho pana doktora Slonima. Ona nám paní doktorka chtěla prozradit víc, ale její malý syn si ji vyreklamoval pro sebe. I to mělo své milé kouzlo.

Kamila Berndorffová, odvážná a úspěšná fotografka, pak celou výstavu uvedla. Vyprávěla nám o svém prvním setkání s paní doktorkou Cingrošovou při putování Indii i o okamžiku, který rozhodl o této fascinující výstavě. Představila nám i jednu z modelek, krásnou, mladou a zdravou slečnu Idu. Klobouk dolů před její odvahou, jít se svojí kůží na trh!

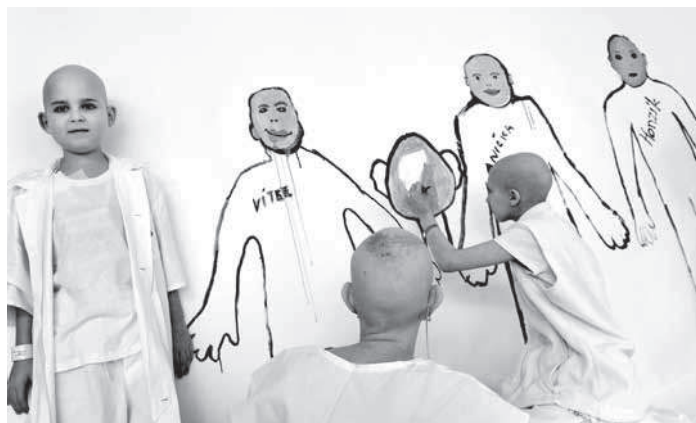
Ano, fotografie Kamily Berndorffové jsou plné radosti ze života. Zář z nich jasně - nebojte se nás, jsme tady a žijeme.

Na závěr ještě jedno malé kouzlo nechtěného, o hudební vložku se postarala hudební skupina Harryho ledvina, složená ze žáků ZUŠ Blatná.

Bohumila Hoštičková

Slečna Ida v době léčení a dnes, foto Jan Kurz

Dimitrij Slonim, Bohuslav Navrátil, Bronislava Winklerová, Kamila Berndorffová, slečna Ida, Lucie Cingrošová, foto Jan Kurz

Rodný kraj

Jiří Simandl

Na jihu Čech tiché město
mezi vrchy sevřené,
mého srdce je to místo,
mládím mým posvěcené.

Jméno jeho růží voní,
podbarveno modří vod,
nad níž svoje hlavy kloní
statných dubů doprovod.

Kolem luk koberec krásný,
na něm květů tisíce,
v něm jak prouček stříbrojasný
teče říčka Lomnice.

To je můj rodný kraj,
kolébka mého mládí,
kraj tichý a zadumaný,
který svou krásou duši hladí,
mnou tolik, tolik milovaný.

Lesy tu voní jehličím
a když je člověk mívá,
vábí ho ve svůj klín
překrásnou ptačí symfonií.

Šumění stromů dumavé
vzpomínkám srdce otvírá,
oblakům v pouti toulavé
vonný svůj pozdrav posílá.

Mámiavá vůně heřmánku
vítá tě mezi poli,
pšenice ze zlatých copánků
směje se na koutky.

Nežný květ bílých kopretin
vánek po tváři hladí,
vlčího máku rudý klín
k polibku včelku svádí.

U polní cesty rozjeté
růžička šípku vzplála,
skromně vždy na jaře rozkveté,
jak by se života bála.

Když ztemní tvář lesů, strání
a první hvězdy vzplanou,
čarovný zvonku hlas při klekání
dává dni opět na shledanou,
z rybníků žabí chorály
nesou se teskně do dáli,
u lesa jetel voňavý,
srnečka se srnou přivábí.

Dávno již dozněla píseň ptačí,
na nebi hvězd je tisíce,
v hladině říčky, jež v dál kvačí,
koupe se obraz měsíce.

V bledém tom měsíčním jasu
a hvězd v tichém mihotání,
dostalo město novou krásu,
radost je pohledět na ni.

A jeho probuzení na úsvitě,
to nezná, věřte, každý druhý,
je jako v bílé plence dítě
již tkal mu večer z bílé mlhy.

Jen Tobě chtěl bych povědět,
město mé tiché, nejmilejší,
že kdybych prošel celý svět,
zůstaneš vždy to nejkrásnější!

Lukáš Chvátal, MŠ Šilhova Blatná, ilustrace k veršům Rodný kraj

Pout' na Třemšíně

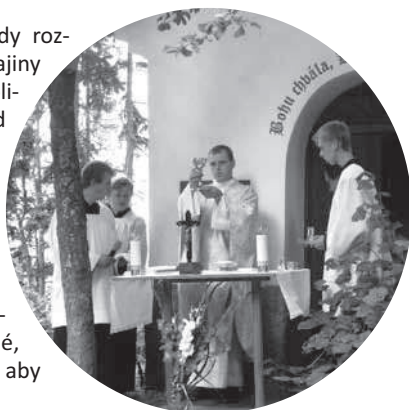
Ten, kdo má rád zdejší kraj, nemůže na severu přehlédnout nejvyšší vrchol jižní části Brd majestátný až k nebi vzhlížející vrch Třemšín 827 metrů nad mořem. V minulosti byl cílem velkých národních poutí, za 2. světové války se v jeho okolí ukrývaly partyzánské skupiny.

Byl a je výletním místem stále většího počtu turistů.

V novodobé historii se zde opět konají poutě za podpory rožmitálské farnosti, Obecního úřadu ve Hvozďanech a členů SDH Roželov. Letos 11. srpna to bylo již po deváté. Poutní mši celebrol novokněz ze Svaté Hory P. David Horáček, CSsR. Ten, kdo v tento den za krásného počasí dorazil až k vrcholu Třemšína, jistě nelitoval. Upevnil si zdraví, posílil nervy i ducha a uviděl mnoho známých tváří i z dalekého okolí. Každý si mohl podle chuti zakousnout do dobré klobásy, zahnat žízeň chlazeným mokem, ochutnat pouťové koláče a mnoho jiných dobrot. Zaspívat si s přáteli na Třemšíně při živé hudbě, to nemá chybu.

Na příští pouť přislíbil účast bývalý kněz rožmitálské farnosti kardinál Miloslav Vlk.

Poutníci se jistě rádi vždy rozhlédnou do překrásné krajiny v okolí. Bohužel, jen na několika místech skrze stromy. Před rokem se ještě mohlo vylézt na dřevěnou rozhlednu a shlédnout z výšky. A to hlavně v zimě a na jaře, kdy jsou stromy bez listů. Dnes je rozhledna přerostlá okolními stromy, má uhnílé nosné sloupy a je proto správné, že byly odstraněny žebříky, aby se nikdo nezranil.

O nové rozhledně se jedná již desítky let, ale s žádným viditelným výsledkem. Mrzí mě to. Není třeba žádné drahé monstrum, jistě by postačila pouze dřevěná, ale vyšší rozhledna, aby bylo vidět přes vzrostlé stromy. Jednoduchý, laciný, transparentní projekt, něco podobného jako je na Boubíně.

Dřevo mají Lesy ČR. A peníze? Jistě by rádi přispěli lidi, obce a firmy místní i z dalekého okolí. Najde se někdo vlivný, kdo má moc, peníze a bude chtít pomoci s realizací této chvályhodné myšlenky? Podívám se někdy z nové rozhledny na Třemšíně do rodného kraje, na Šumavské velikány, Plzeňsko, Příbramsko? Spatřím odtud někdy Alpy?

Text a foto František Voříšek, Bělčice

Malý pohled do historie

V Bělčicích se narodil 17. 5. 1887 v malém statku pod kostelem v č. 10 (dnes majetek Jiřího Čížka) „bělčický kluk“. Byl to pozdější PhDr. Jan Bartoš Bělčický, profesor a spisovatel. Učil na reálce v ulici Na Smetance na Vinohradech. Jeho bratr Ludvík vystudoval práva, bratři Jaroslav a Josef se stali kněžími. Chudí rodiče (měli jen voly, koně si museli půjčovat v Koupi u bohatších příbuzných, když jeli do Příbrami na trh s těžkým povozem) dopřáli všem nadaným synům studia. Jan Bartoš vydává v r.

1937 *Bělčického kluka* v nakladatelství Vyšehrad. V roce 1939 cestopis *Všude zem Páně*, (vyd. Rupp) - brožuru Slovácko a ještě několik dalších tisků v menším vydání. Získal krásná Exlibris od J. Váchala a na určitou dobu se stal i předsedou spolku grafiků. Dvě nádherné umělecké vitráže v bělčickém kostele, navržené ak. malířem Aloisem Moravcem, jsou darem obou bratří. Ludvík věnoval památce rodičů sv. Jana Nepomuckého, Jan sv. Václava (na jižní straně) památce své choti Jarmily, rozené Hendlové, dcery berounského mlynáře z významného rodu, která zemřela v r. 1940. Dr. Jan Bartoš ji přežil o patnáct let. Zemřel v r. 1955 a je pohřben v monumentální hrobce rodu Hendlů v Berouně. Jeho bratr Josef má pomník u kněžského hrobu v centru hřbitova tamtéž, zemřel v r. 1931, nemocen a uštván.

„Proč jsem Vám o něm vyprávěl? Zaslých jsem ještě onehdy ve svém okolí, že kněží nic nedělají. Zabořila mne ta slova při vzpomínce na Josefa. ... .. Vymaňte se už, Čechové, z falešných představ a necht' pokoj a láska k bližnímu vstoupí do srdcí vašich!“ píše Bartoš v závěru knížky *Můj bratr Josef*, vyd. 1941. Nové vydání *Bělčického kluka* navzdory pokusům neprošlo, křesťanské ladění nebylo příliš v módě.

Václav Beneš Třebízský a Jindřich Šimon Baar měli podobný osud jako Josef. První bydlel ve vlhké faře, kde onemocněl souchoťinami, na které zemřel, J. Š. Baar, když na něj v Klobukách u Slaného v rozpadlé faře přelito, stavbou nové fary se sám zadlužil a nakonec udřen, nechal se přeložit do Ořechu u Prahy. Dnes je fara zchátralá a zarostlá křovím tak, že není skoro vidět. Jen zašlá pamětní deska, věnovaná „dobrému člověku J. Š. Baarovi“ připomíná dobu přelomu století. Co se od těch dob změnilo? Vstoupil už pokoj a láska k bližnímu do našich srdcí?

Alena Svozilová, kronikářka obce Bělčice

Nejdůležitější ze všech věd je znalost člověka. (Thomas Alva Edison)

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Soutěž družstev v požárním útoku

„O pohár starostky obce Bezdědovice“

Dne 3. srpna se na bezdědovickém hřišti „V Jamách“ utkali hasiči o pohár starostky obce Bezdědovice. Do soutěže se přihlásilo 14 družstev mužů a 5 družstev žen. Hlavní a jedinou disciplínou byl požární útok na 3B75 a sklopné terče, u žen pak 2B75.

Diplom za účast si v kategorii mužů odvezlo družstvo Blatné, Mirovic a Sedlice. Ne však za neplatný pokus, ale jejich jednotky byly během dne povolány k požáru. Na jedenáctém místě se s časem 79,88 umístily „staronové“ Skaličany. O příčku pod nimi byl domácí „team snů“ Bezdědovice, který zastavil čas na 56,54. Deváté místo si odvezlo mužstvo se vsi jménem Hudčice, Kocelovický „mix“ na 8. místě. Chlapi z Mirotic

brali sedmé místo. „Greens“ Březnice měli až 6. flek. O místo lepší byl Drahenický Málkov. Neočekávané družstvo „řapička“ dotápkalo až k terčům, zastavilo časomíru a 26,51s stačilo na 4. místo. Družstvo Kocelovice bralo bronz. Zamíchat konečným pořadím se snažili borci z „Chobotu“ obsadili druhé místo a nestačili tak na domácí muže z Bezdědovic, kteří s časem 20,70 s vyhráli.

Kocelovické „ladies“ měly 5. flek. Ani Sedlické ženy nemohly být se svým výkonem spokojeny, jelikož pro ně byla jasná bramborová pozice. Třetí místo obsadily ženy z Drahenického Málkova, domácí Bezdědovice byly stříbrné. Za nejlepší výkon odpoledne si právem odvezly zlatou příčku ženy z „Chobotu“, které srazily terče v čase 22,58 s.

Text: Josef Motyka nejml.

Foto: Lenka Opatrná

Svoz komunálního odpadu

Středa 25. 9. 2013

Čtvrtek 3. 10. 2013

Čtvrtek 17. 10. 2013

Čtvrtek 31. 10. 2013

Čtvrtek 14. 11. 2013

Čtvrtek 28. 11. 2013

Čtvrtek 12. 12. 2013

Čtvrtek 26. 12. 2013

Čtvrtek 9. 1. 214

Naši jubilanti

*Hodně štěstí, neboť v něm je víra,
hodně zdraví, neboť v něm je síla,
hodně lásky, protože bez ní nelze žít.*

V měsíci srpnu oslavili životní jubileum:

- o paní Marie Konopíková, Bezdědovice (75 let)
- o paní Alžběta Šimonová, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Miluse Kubátová, starostka obce

Velký úspěch bezdědovické kopané

V sobotu 13. července 2013 se uskutečnil v Bezdědovicích III. ročník turnaje v malé kopané o Pohár starostky Obecního úřadu. Turnaje se zúčastnilo 9 mužstev. Loňské prvenství přijel obhájit tým ze Štěkně, z Blatné dorazily týmy Telekom, Párty a U nudle, za Chobot soutěžil tým Porno, z Písku přijelo mužstvo Lions, ze Strakonice tým Vačice a za domácí bojovaly 2 týmy - mužstvo Bezdědovice a Končáci.

Vítězem turnaje se stalo mužstvo Bezdědovice, které ve finále

porazilo loňského vítěze tým ze Štěkně. Na třetím místě skončilo mužstvo Vačice ze Strakonice. Na pěkném 6. místě se umístil i druhý zástupce Bezdědovic, mužstvo Končáci. Nejlepším střelcem turnaje se stal pan Mertl ze strakonického týmu Vačice s devíti brankami. Na druhém místě společně se šesti brankami se umístili Filip Jícha z blatenského Telekomu a Honza Ďulík z Bezdědovic. Celkově se turnaj vydařil. Zásahu na tom mělo nejen krásné letní počasí, ale i výborná a především ohleduplná hra všech mužstev. K úspěchu turnaje přispěl také hojný počet diváků, kteří borcům vytvořili vynikající atmosféru ke hře. Také občerstvení bylo na dobré úrovni.

Text: Zdeněk Jícha

Foto: pan Olééé

Sedmiboj dvojic

V sobotu 10. srpna 2013 se v bezdědovickém sportovním areálu konal sedmý ročník tradičního „Sedmiboje dvojic“. Tentokrát se turnaje zúčastnilo šest dvojic. Sedmiboj se skládal z těchto disciplín: nohejbal, kop na fotbalovou branku, střelba na branku hokejkou, hod na koš, šipky, stolní tenis a střelba ze vzduchovky.

Nejlépe si se záluďnostmi všech disciplin poradila dvojice Kapřici ve složení Jaroslav Suchánek a Tomáš Kapr, druhá skončila dvojice SPARTA ve složení Stanislav Brda a Jiří Vydra, třetí se umístila dvojice Káčátka Josef Suchánek a Ota Burián ml.. Vítězná dvojice převzala od organizátorů za první místo pohár. Všechny zúčastněné dvojice za předvedené výkony obdrželi nějaké ceny. Počasí se vydařilo. Diváci, kteří přišli, mohutně povzbuzovali všechny soutěžící. Všichni, kdo se zapojili do bojů, i diváci se již těší na další podobné sportovní akce.

Text: Alena Vestfálová

Připravované sportovní a kulturní akce!

12.10.2013	Posvícenský nohejbalový turnaj trojic, bezdědovický sportovní areál od 9:30 hod.
12.10.2013	Posvícenská taneční zábava skupina „Čejka band“, Obecní hostinec od 20:30 hod.
13.10.2013	Posvícení - posezení s hudbou v Obecním hostinci Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:

www.bezdedovice.cz

Vyhlášení výsledků soutěže „Vesnice Jihočeského kraje roku 2013“

Ve čtvrtek 22. srpna 2013 se konalo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže „Vesnice Jihočeského kraje roku 2013“. Slavnostní akce se konala ve vítězné obci Chelčice. Obec Hajany v této prestižní soutěži získala v celkovém pořadí krásné třetí místo. Ocenění předával hejtman

Foto Miroslav Bláha

Jihočeského kraje pan Mgr. Jiří Zimola a předseda Spolku pro obnovu venkova pan Mgr. Eduard Kavala.

Za třetí místo obdrží Hajany v měsíci září jednorázovou finanční odměnu ve výši 20.000,- Kč. V roce 2014 za toto umístění obec obdrží dotaci od Jihočeského kraje z Programu obnovy venkova ve výši 300.000,- Kč. K této částce obec musí přidat vlastní zdroje ve výši 60.000,- Kč. Celkovou částku může použít na jakýkoliv projekt ze svého Místního programu obnovy vesnice.

Poděkování za umístění obce v prestižní soutěži patří všem našim obyvatelům, kteří se aktivně zapojují do dění v obci.

Dana Vohryzková, starostka obce

Hajanská pouť

Neděle po Svaté Anně již tradičně patří Hajanské pouti. Ani letos tomu nebylo jinak. Poutě připadla na neděli 28. července 2013. Za tónů státní hymny ve 14,30 hodin položila starostka obce Dana Vohryzková s Ing. Josefem Kalbáčem věnec k pomníku

padlých v I. světové válce. Dále následovala Mše Svatá, kterou sloužil páter Karel Hampl z Březnice. U slavnostních obecních symbolů před kaplí, drželi čestnou stráž členové Sboru dobrovolných hasičů Hajany. V klubovně obecního domu byla připravena k prohlédnutí výstava fotografií z kulturního a společenského života v Hajanech. Celou akci zakončila zábava v místní hospodě, při které nás provázela Hudba pana Koubka z Blatné. Počasí nám letos přálo. I přes velké vedro naši pouť navštívilo hodně lidí.

Dana Vohryzková, starostka obce

Rozloučení s prázdninami a Noční hasičská soutěž v požárním útoku

V sobotu 24. srpna 2013 bylo v Hajanech pořádně rušno. Už od rána začaly přípravy na akci nazvanou „Rozloučení s prázdninami a Noční hasičská soutěž v požárním útoku – Memoriál Václava Vaněčka“. Samotná akce začala v 15 hodin, kdy se členové SDH Hajany sešli před obecním úřadem a společně odjeli položit kytici na hrob bývalého velitele pana Václava Vaněčka. V 16 hodin pak všechny přítomné přivítal starosta SDH pan Pavel Vohryzka a velitel SDH pan Marek Zíka. Následoval hasičský útok dětských družstev – kategorie přípravy a starší žáci. Naše dětská družstva nám udělala velkou radost, protože se na domácím poli nenechala zahanbit a v obou kategoriích vybojovala zlatou medaili. V průběhu celého odpoledne byly pro děti připraveny soutěže (střelba ze vzduchovky, lovení limonád, házení na plechovky ...). Nechyběly atrakce skákací hrad a malování na obličeje. Všechny děti si určitě přišly na své. Při soutěžích je vždy čekala sladká odměna.

Během odpoledne nám předvedli ukázkou svojí techniky členové SDH

Blatná. Na programu byla ukáзка vystřihávání z auta při dopravní nehodě a vyproštění zraněné osoby. Po skončení ukázký si mohli diváci vyzkoušet práci s pneumatickými kleštěmi a rozpínákem. Ti, co si to vyzkoušeli, uznali, že tato práce není vůbec jednoduchá. Bohužel nás zklamali členové SDH Chrást, kteří měli přijet ukázat svoji techniku a nepřijeli, aniž by se omluvili.

Akce vyvrcholila ve 21 hodin, kdy se už pěkně setmělo, a mohla přijít na řadu noční soutěž v požárním útoku. Soutěžilo se v kategorii žen a mužů. Soutěž probíhala dle starých pravidel požárního sportu (hadice byly na základně v kotoučích, spojovaly se po rozhození a sálo se přímo z rybníka). Jako první soutěžily ženy. Na startu se vystřídala čtyři ženská družstva. Na prvním místě se umístily ženy z Hajan s časem 46,97. Druhé místo patřilo ženám z Tchořovic s časem 79,39. A třetí místo si vybojovalo družstvo žen z Hornosína s časem 114,20. V kategorii mužů se zúčastnilo celkem 12 družstev. Samozřejmě soutěžilo domácí družstvo z Hajan a další družstva přijela ze Lnář, Tchořovic, Chlumu, Zahorčic, Lažánek, Blatné, Bezdědovic, Hornosína a Sedlice. Pohár za první místo si odvezli muži ze Lnář, kteří suverénně vyhráli s časem 38,93. Druhé místo patřilo mužům z Bezdědovic B s časem 40,68. A na třetím místě skončili muži z Hornosína s časem 41,35.

V průběhu soutěže a po jejím skončení nám zahrála k tanci a poslechu skupina Anča Band. Doufám, že se všem účastníkům v Hajanech líbilo. Všichni se těšíme na druhý ročník této povedené akce. Tak zase za rok ....

Dana Vohryzková, starostka obce

Program připravovaných akcí v Hajanech:

- Sobota 19. října 2013 od 20,00 hodin Posvícenská zábava se soutěží o nejkrásnější hnětynku. Hudba: skupina Radka Šimsy
- Sobota 16. listopadu 2013 od 17,00 hodin Svatomartinské posezení s husou, vínem a hudbou
- Neděle 1. prosince 2013 od 17,00 hodin Slavnostní rozsvícení vánočního stromu

Letní hasičské soustředění

Už třetím rokem jsme se zúčastnili letního hasičského soustředění. Konalo se dne 6. 7. až 13. 7. 2013 ve Střelských Hošticích. Celý týden se o nás starali a připravovali pro nás různé hry, naši vedoucí: Edita Zíková, Michaela Vohryzková a Milan Hanzlík. První den jsme dostali instrukce, jak bude celý týden probíhat. Rozdělili jsme se do tří skupinek. Hned po rozdělení členů do určitých družstev si každý udělal táborové tričko a vymysleli jsme si jméno pro naše družstva. Celý týden byl vyplněný zajímavým programem. Na pondělí se všichni nejvíce těšili, jelikož jsme šli sjíždět řeku. Trasa byla ze Sušice až do Střelských Hoštic, přibližně 25 km. Ve středu byl také zajímavý den, přijel k nám pan Pavel Vohryzka s hasičskou cisternou. Všichni si vyzkoušeli požární útok, běhali štafetu a stříkali vodním dělem. Ve čtvrtek jsme se dohodli s jiným táborem na velice zajímavé hře. Úkolem bylo najít čínská písmenka, u kterého bylo číslo a české písmenko, bylo jich celkem 12, na konci hry jsme museli poskládat slova. No a předposlední noc byla jako vždy tradiční bojovka.

Po celou dobu pobytu jsme sbírali žetony za provedené úkoly. Předposlední den jsme všichni vyrazili za pokladem. Dostali jsme nakreslenou mapku, podle které jsme museli najít cestu k pokladu a vyluštit pár záluďných úkolů. Kdo rozluštil správné heslo, byl odměněn

medailí, diplomem a sladkostmi. Poslední den se všichni těšili domů a zároveň jim bylo smutno, že týdenní soustředění končí.

Tento rok bylo soustředění podle mého nejlepší. Všichni si to náramně užili. Snad se jim tam všem líbilo. Doufáme, že takové soustředění bude i příští rok. Samozřejmě se na něj už teď všichni moc těšíme.

Klára Koubová,
účastnice letního soustředění

Velké poděkování patří Obci Hajany a SDH Hajany, který nám vychází vstříc a na akce dětských hasičů finančně přispívají. Ono je krásné mít nápady, inspiraci a touhu něco dokázat, ale peníze jsou peníze a bez nich to samozřejmě nejde.

Za kolektiv MH SDH Hajany Edita Zíková

Volby 2013

Obecní úřad Hornosín oznamuje, že volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se konají ve dnech 25. října 2013 od 14 do 22 hodin a 26. října 2013 od 8 do 14 hodin v malé zasedací místnosti obecního úřadu na adrese Hornosín čp. 43.

Hornosínští otterhoundi

Malá jihočeská vesnička Hornosín žije svým každodenním nenápadným životem. Poklidně ubíhající čas pravidelně měří ráno, v poledne a večer hlas zvonu z místní kaple sv. Floriána, patrona všech, kteří pracují s ohněm - hasičů, hutníků, kominíků, hrnců nebo pekařů. Samotný zvon byl zakoupen z veřejné sbírky a vysvěcen roku 2001. Dalo by se říci klasická, pohodová, tichá vesnička podřimující v krásné jihočeské krajině. Přesto je v ní jedna zajímavost, kterou jinde v České republice nenajdete. Dokonce i ve světě podobných míst moc není. Tou zajímavostí je smečka psů otterhoundů v chovné stanici paní Mgr. Ireny Pokorné.

Hornosínskou smečku tvoří maminka Alma (Šampionka ČR a účastnice světové výstavy psů v Salzburgu), psí slečny - Ambra, Arina, Alpina - a psí chlápíci - Avar, Attila, Artuš. Štěňata se narodila 23. 6. 2013 jako vůbec první svého druhu v Čechách. Z pohledu rodičů jsou americko-německého původu. Máma Alma pochází z Brühlu u Kolína nad Rýnem. Otcem šesti štěňat je Lancy, pes pocházející z prestižní americké chovné stanice Scentasia. V současnosti žije v Neukirchu u Bodamského jezera ve Švýcarsku. Je to takový Usain Bolt mezi otterhoundy, který by si mohl na svůj příbytek napsat heslo „Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem!“. Kromě toho, že je švýcarským šampionem z roku 2008, je vítězem světových výstav psů v Bratislavě 2009 a v dánském Herningu 2010, VDH Evropským vítězem z Dortmundu 2011, světovým klubovým vítězem ze Salzburgu 2012 a Veterán šampionem 2013. Možná se mezi hornosínskými štěňaty nachází budoucí vítěz světových soutěží, který naváže na slávu svého otce.

Když přijdete na dvůr rodinného domku Mgr. Pokorné a posadíte se do příjemného stínu, který vrhají vysoké stromy, můžete si být jisti, že vás ihned obklopí štěňata. Sice pouze

panička pozná, kdo je kdo, ale vám to může být zcela jedno, protože záliba v drbání je vášní všech štěňat bez ohledu na pohlaví. Nechají se drbat mezi ušima a na zádech, a pokud zjistí, že jste pro tuto činnost vhodným a především trpělivým objektem, tak se u vás vystřídají postupně všechna. Ty odvážnější z nich nahlédnou do batohu, který máte položený vedle sebe na lavičce. Ujišťují se tak, že neobsahuje něja-

Foto z archivu chovatelky, autor: J. Maršík.

ký pamlsk, který by se mohl skrývat v jeho útrokách. Přijde se na vás podívat i jejich matka Alma - to číste jen proto, aby zjistila, s jakou existencí se to vlastně kamarádí její potomci. Alma i štěňata tak dokazují, že otterhound je přátelský, veselý, milující a oddaný pes, což z něj dělá dobrého společníka.

Hornosínská smečka vyvolává zájem nejen u nás, ale i v zahraničí. Nedávno chovnou stanici navštívila Betsy Conway z prestižní chovné stanice Scentasia Otterhounds z USA, odkud původně pochází Lancy, otec štěňat. Česká štěňata od ní sklidila jenom slova chvály.

V čem vlastně tkví výjimečnost tohoto psího plemene? Proč je otterhound chápán jako vysoce prestižní pes? Proč se smečka z malé jihočeské vesničky stala středem pozornosti až v USA? Původem patří otterhoundi mezi velmi stará britská plemena. Kolem roku 1100 se objevují zprávy o chovu tohoto plemene na královském dvoře. Otterhoundi patřili k chloubám anglických panovníků a významných šlechtických rodů. V překladu znamená otterhound „vydrař“. Sám název naznačuje účel, za jakým byl vyšlechtěn - k lovu vyder. Není divu, protože anglické rybářské revíry se potýkaly s velkými škodami, které jim tyto dravci působili. Zároveň se z lovu vyder, kterého se zúčastnily celé smečky vydrařů, stal oblíbený sport šlechty. Hovoří se dokonce o jednom z nejstarších sportů na území Británie. Bylo tak vyšlechtěno psí plemeno, které se vyznačovalo silou, výborným čichem (jejich vyvinutý čich ráno ucítí vydra, která prošla vodou večer předtím), odvahou (nebojí se ponořit pod vodu a hledat svoji kořist v podvodním doupěti), bystrostí, vytrvalostí, mrštností ve vodě, trpělivostí a inteligencí. Na konci 19. století se však otterhoundi dostali již na pokraj vyhynutí. Jejich lovecká éra skončila v roce 1978, kdy se vydra říční stala v Anglii chráněným druhem a její lov byl zakázán. O dva roky později začalo totéž platit ve Skotsku. Dnes se toto plemeno úspěšně používá k lovu mývalů, norků a dokonce medvědů.

Tuto chloubu anglických králů zařadil Kennel Club (největší britská organizace, která se zaměřuje na zdraví a blaho psů a působí již od roku 1873) na seznam vzácných ohrožených domácích plemen. V současnosti žije po celém světě asi 1000 jedinců, nejvíce ve Velké Británii a v USA. S otterhoundy se ještě setkáme v Holandsku, Skandinávii, Německu, Švýcarsku, Kanadě, Austrálii nebo na Novém Zélandu. V České republice v současnosti žijí tři dospělí jedinci a šest hornosínských štěňat. I když se toto plemeno podařilo zachránit a udržet, nedostali se tyto nádherní psi do podvědomí široké společnosti. Ostatně nikdy nebyli příliš početní. Podle některých informací bylo např. za rok 2011 registrováno v Británii pouze 38 štěňat a další roky nevypadaly o moc lépe - o to více vyniká chovatelský úspěch v malé jihočeské vesničce, kde se narodilo hned 6 štěňat.

Otterhound se vyznačuje dlouhou, sřepatou, hustou, chundelatou srstí. Pohyb ve vodě mu usnadňují plovací blány. Jeho chůze je pružná a působí vznešeně. Průměrně se dožívá 10 - 13 let. Psi jsou vysokí 69 cm, feny 61 cm, váha u dospělých psů dosahuje 41 - 50 kg, u fen 29 - 41 kg. Barevná škála tohoto plemene je rozsáhlá - od modré, přes šedavou, pšeničnou, ocelovou, od jednobarevné varianty až po varianty s bílými znaky. Nesnáší uzavřené kotce, naopak potřebuje mít možnost volného výběhu.

Dalo by se každopádně napsat o těchto psech ještě více - např. o vynikajících schopnostech k lovu nejen ve vodě, ale i na suchu. Nebo o jejich odolnosti - nevadí jim ani zima, ani sníh, ani bláto. A mohli bychom tak pokračovat dále a dále.

Nezbývá než popřát úspěšné chovné stanici Mgr. Ireny Pokorné v Hornosíně hodně spokojených budoucích majitelů tohoto málo známého a přitom tak atraktivního a prestižního psího plemene. Hornosínským štěňatům pak popřát to, aby jejich budoucí „paničkové a paničky“ dokázali ocenit jejich přednosti a prožili s nimi bezpočet krásných chvil.

Foto z archivu chovatelky, autor: J. Maršík.

Miroslav Hoštička

Umístění nádob na tříděný odpad

Obecní úřad Hornosín upozorňuje na změnu umístění nádob na tříděný odpad v obci. Nádobky na sklo, papír a plast jsou přistaveny na pozemku č. 45 za autobusovou zastávkou.

Párkové párty v chlumské hospodě

Asi před dvaceti lety chlumský občan Josef Koblih dostal nápad, který se v téměř nezměněné formě udržuje dodnes. Chlumští důchodci se scházejí v hospodě každou středu večer. Při pivu, vínu, případně jiných

V Chlumu hrají Vaňáč na bubny a Bláha na harmoniku, foto Vaňáčová

hospodských nápojích proberou situaci v obci i rodině, pochválí běh života, zanárají na nepříjemnosti, proberou nemoci a večer po desáté odchází domů. Hodině desáté, to je hodině odchodu, se tu říká Koblihova hodina.

Účast důchodců bývala v letech dřívějších bohatší. Dnes téměř pravidelně tato setkání navštěvuje šest chlumáků, kterým se občas přidá někdo další.

Oslavy narozenin případně svátků nebo jiných významných dní se většinou konají ve znamení párků. Hostinská, paní Hanzlíková, koupí požadovaný počet párků, účastníkům oslavy je ohřeje a s chlebem a hořčicí podá.

Bývají i slavnější oslavy, které se za účasti většího počtu lidí, někdy téměř plné hospody, slaví s muzikou. Kapelu tvoří pánové Vaňáč na bubny a Bláha na harmoniku. Stoly se při takovéto oslavě prohýbají pod tíhou domácích sladkých i slaných pokrmů.

Těžko říci, jak dlouho ještě přátelská párková párty potrvají. Každopádně jde o zvyk, který vydržel již dvě desetiletí, i když jeho zakladatel už tato setkání nenavštěvuje.

Miluše Kordulová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Často bychom se styděli za své nejušlechtilejší skutky, kdyby bylo vidět pohnutky.“

Člověk je tvor chybný, a to jsme my všichni. Pozorujme, ale nesudme, nikdy nevíme, jak se zachováme my v dané situaci. Přeji Vám všem krásný sluníčkový podzim.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

A o čem víme, že se chystá?

- Pátek 11. 10. – Večery u krbu v Hospodě ve Vrbně
- Pátek 8. 11. – Večery u krbu v Hospodě ve Vrbně
- Některou sobotu bude výlov rybníčka ve Vrbně

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Koncert duchovní hudby v Kadově

V sobotu 27. července 2013 proběhl úžasný koncert duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově, na kterém již tradičně účinkovali studenti Pražské konzervatoře a Seoul Oratorio z Jižní Koreje. Výtěžek z koncertu ve výši 13.082,- Kč byl vložen na účet veřejné sbírky u České spořitelny č. 0578065329/0800 na opravu varhan a interiéru kostela sv. Václava v Kadově. Děkujeme všem, kteří přišli na koncert a přispěli. Děkujeme všem, kteří se přispět chystají. Zároveň děkuji panu děkanovi Marcinovi Piaseckému za výbornou spolupráci a vstřícnost, Mgr. Alešovi Kaňkovi za skvělou organizaci celé akce, všem účinkujícím za úžasný výkon a dalším spoluobčanům, kteří pomohli při přípravě i úklidu po akci.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Historie veřejné sbírky na opravu vzácných varhan v kostele sv. Václava v Kadově

Veřejná sbírka byla založena v roce 2008 obcí Kadov. V tomto roce byl také uspořádán 1. koncert, vybrané vstupné bylo vloženo na účet veřejné sbírky. Na tomto koncertu účinkoval pan Adam Viktora s manželkou Gabrielou Eibenovou.

Dalšího roku byl uspořádán koncert, který, dá se říci, založil tradici účinkování přátel z Jižní Koreje a letošní koncert s nimi je již v pořadí pátý. Na každém koncertě všichni účinkující vystupují zdarma, pouze je pro ně připraveno drobné občerstvení. Velkou zásluhu na této akci má pan Mgr. Aleš Kaňka, zástupce ředitele pražské konzervatoře. Přátelé z Jižní Koreje vždy přispěli menší či větší finanční částkou (i 20 000,- Kč). Tak jsme se na účtu veřejné sbírky dostali i s laskavým přispěním Základní umělecké školy Klementa Slavinského z Prahy – Radotína prostřednictvím paní Dagmar Šimáčkové a všech Vás z řad široké veřejnosti na současný zůstatek 124 285,58 Kč.

Minulý týden proběhly nahrávky tónů našich varhan do archivu. Tohoto předcházely drobné opravy prováděné v průběhu roku. Po důkladné prohlídce a opravu drobným opravám varhan došlo ke zprovoznění dalších rejstříků a píšťal. Sbíráme korunku ke korunce a věříme, že to dokážeme.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Výpisky z farní kroniky kadovské

20. 9. 1870 – kadovským farářem byl jmenován Jan Jelen

25. 5. 1872 – protrhla se mračna a vzápětí přišla povodeň, která unášela mnoho lidí – dospělých i děti v kolébkách, dobytek a zařízení obydlí. Povodeň nemilosrdně zmařila na sta životů lidských a tisíce životů zvířecích a byla ještě silnější, než která se udála před 100 léty za vlády Marie Terezie.

Stejného roku v létě postihla kadovka obrovská bouře s krupobitím, kdy kroupy dosahovaly velikosti vlašských ořechů. Tato bouře zastihla v le-

sích vozku Brože s koňským povozem, svázejícím dříví z církevních lesů. Ten to přežil jen zázkem a poté trpěl velkými úzkostmi.

1874 – novým plátnem byl podlepen obraz sv. Václava na hlavním oltáři v kostele sv. Václava v Kadově. Obraz byl restaurován akademickým malířem a učitelem kreslení na školách v Písku Václavem Šeldetzou za 60 zlatých. Téhož roku byl též pořízen nový černý pluviál k pohřbům za 35 zlatých.

1875 – vyspravena prejzová krytina na kostele, neboť roztrhanou střechou zamakalo krásné klenutí. V tomto roce byl zakoupen nový obraz sv. Josefa. Škola v Kadově byla rozdělena na školu domácí o 3 třídách a školu filiální při filiálním chrámu v Bezděkově.

1877 – 10. září byl pořízen zápis o opravě věže, který byl podepsán všemi oprav zúčastněnými osobami, vložen do plechové krabičky a uložen do opravené báně. Tato se před opravou nacházela ve smutném stavu – bář měla být z finančních důvodů nahrazena špičkou z plechu, což se ale nelíbilo faráři ani občanům kadovským, proto uspořádali sbírku a bář věže byla opravena v původním stylu – toto se událo za vlády Františka Josefa I. a prince Rudolfa. V tomto roce byly též zhotoveny nové kamenné schody od fary k záměstí.

Tohoto roku též došlo k osamostatnění obce Kadov a prvním starostou byl zvolen pan Václav Augustin z čísla 14.

1878 – byla namalována nová Křížová cesta panem Václavem Šebelem z Písku a vsazena do původních rámců.

1880 – byly nově potaženy měchy varhan, provedl varhanář z Bělčic za 34 zlatých.

1882

- Za faráře Jůzka - vyzlacen postranní oltář Panny Marie – 86 zlatých
- Opravena a vyzlacen kazatelna - 110 zlatých
- Obarveny a vystříbřeny varhany – 60 zlatých
- Opravena křtitelnice – 12 zlatých
- Vše provedl František Kovář poplatník v Blatné

Farář Jůzek se narodil 1842 v Písku a byl vysvěcen 1866 v Budějovicích. Jan Pavel Hille narozen 4. dubna 1861 v Písku, zde také maturoval v roce 1880, do 1884 studoval v Budějovicích, poté po dobu 6ti let působil s farářem Jůzkem v Kadově. 5. srpna 1890 složil přísahu v Budějovicích a při svém působení na faře v Kadově zaopatřil faráře Jůzka. Při nástupu pan Hille zapsal do kroniky tuto prosbu:

„Bože, dejž mi síly, abych ty povinnosti, které při nastoupení tohoto úřadu pastýřského jsem vzal na sebe, také věrně k spáse své duše a svého mi svěřeného stáde, plnit mohl.“

Jan Pavel Hille pro kostel a faru nechal přemalovat postranní oltář Panny Marie, ač velmi zašlý byl, za 12 zlatých; sbírkou mezi osadníky byly pořízeny 2 červené a 2 modré korouhve za 96 zlatých; z vlastního zřídil nové mřížky ke zpovědnicím a klekátko ke zpovědnici v záměstí, nová dvířka pro schránku na svatě oleje a poklop na sakrárium, dále razítko s obrazem sv. Václava (5 zlatých) a vybavení fary (okno, kamna apod.).

1890

- V lednu vypukla v osadě epidemie chřipky
- V květnu postihlo okolní osady několik požárů – Nezdrěv, Vrbno, Málkov, Pole
- Červen byl nezvykle deštivý, parná rána vyvolávala následně bouřky s vydatnými lijáky;
- 5. srpna přišla nejsilnější bouřka a největší škody napáchala v osadě Slatinské - v souvislosti s touto bouřkou došlo k vykojení vlaku u Blovic (4 mrtví, 10 těžce raněných a 30 lehce raněných osob)
- 8. srpna přišla další velká bouřka a uškodilo do stavení u Holkovských, které vyhořelo, jakož i stáje sousedního stavení
- Počátkem září přišly další vydatné deště, následkem kterých se silně rozvodnily české řeky, nejhůře dopadla Praha, kde voda podemlela 3 pilíře starobylého kamenného mostu (dnes Karlův most) a tyto se zřítily
- Zima byla až do konce roku mírná a Vánoce jasné a pěkné

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Slatinský patník 2013

V sobotu 3. 8. 2013 se tým naší obce zúčastnil kamenických slavností „Slatinský patník 2013“.

Náš tým zde vytvořil patník se znakem Obce Kadov. Největší zásluhu

Na akci Slatinský patník byl vyroben znak obce pro Kadov

na konečném výsledku má pan Zdeněk Kolář ze Lnářského Málkova, pan Václav Ladman ze Slatiny, kameník ve výslužbě, a sochař pan Lukáš Řezníček z Chválenic. Moc děkuji. O místě zakotvení patníku se teprve rozhodne.

Vladimíra Tomanová,
starostka obce

Deset let. Díky za ně, Kadove!

Byla zima, sněhu k lýtkům i výš, když jsme poprvé vstoupili na louku pod obětním kamenem, co mu říkáme viklan. Hledali jsme tehdy místo pro svůj dětský tábor. Už jsme toho předtím projeli docela dost, ale nic se nám až tak nelíbilo. A tady najednou – bum! Tohle je ono!

Sice všude ležela sněhu hromada, ale i skrze ni jsme viděli, že tohle místo fakt nemá chybu. Louka velká tak akorát, kolem hluboké i vysoké lesy, velké a malé remízky a všude kameny, co by kamenem dohodil. Pak že láska na první pohled neexistuje. Tuhle nádheru jsme našli nedaleko obce Kadov. Právě letos to je deset let, během kterých jsme tady my, Loukaři si říkáme, poprvé uspořádali dětský tábor. Celkem jsme jich tu pro větší, menší i úplně malé děti s jejich rodiči udělali už dvacet sedm.

Těch deset let, to je takové jubileum, takže by se docela slušelo poděkovat. Za vstřícnost a trpělivost a ochotu a dobré počasí. Komu? Starostce Vladce Tomanové. A není to z povinnosti, protože si tenhle článek objednala. Paní a panům Todorovové, Nováčkové, Kolářovi a Korbelovi, na jejichž pozemcích jsme vybudovali své tábořiště. A vůbec všem v obci Kadov, ale taky ve Slatině, za spolupráci. Snažíme se nezlobit a trochu i pomáhat. Sice jsme pořád dlužníci a už to tak zůstane, ale aspoň trochu chceme svou občasnou práci – opravdu, v říjnu přijedeme zase – poděkovat za tu možnost tady o prázdninách pobýt. Za sebe i za děti. Máme to tady rádi a rádi bychom to tu měli rádi ještě další léta.

Takže díky, Kadove, za roky minulé i ty příští!

Loukaři

Vzpomínky na rok na vsi

(další část přepisu vzpomínek pana Františka Martínka z Pole; se souhlasem rodiny)

Matka často vzpomínala, že dříve se prováděl výmlat jenom cepy. Nej- dříve se vymlátilo obilí, aby bylo na setí. Ostatní až v zimních měsících. V té době se objevovaly malé mlátičky bez čištění, to je, že sláma, plevy a zrno bylo pohromadě.

Ve vzpomínaném období byly již mlátičky poháněné benzínovými motory. Nebylo jich mnoho a vlastnili je někteří sedláci. Ve vzpomínkách vidím, že byly případy, kdy malou mlátičku obsluhovali muži, kteří ručně roztáčeli buben mlátičky. Pan Hlaváč, největší vlastník pozemků neměl vlastní mlátičku, ale výmlat si sjednával nějakou firmu. Ta koňmi přivezla velkou mlátičku a parničku lokomotivu. Pro nás kluky to byla nevídaná podívaná.

Po ukončení žni a výmlatu byla pozornost zemědělců zaměřena na přípravu půdy na setí ozimů. Ke cti naší obce lze uvést, že měla na pomoc malým zemědělcům i potřebné mechanismy. Na přípravu seťového obilí si mohli zapůjčit vykulovač, fukar, secí mašinu. Dokonce si mohli zapůjčit velký cetlík na krouhání zelí včetně dřeváků na jeho sešlapání v sudu. Přísně se dbalo na osevňovací postupy a hnojení chlévskou mrvou. Po zasetí ozimů se prováděla hluboká orba na zimu na setí jařin a sadbu brambor. To už byly podzemní práce a sklizeň brambor. Pamatuji se, že hospodáři říkali, že se musí zasít ozimů do Sv. Václava tj. do 28. září.

V tu dobu se konala v Kadově Václavské pouť, kterou slavili všichni osadníci. Samozřejmě, že na ní nechyběly kolotoče, houpáčky, střelnice pana Kočky. Jako kluci, kteří neměli peníze, jsme točili řetězový kolotoč. Tříkrát a jedenkrát jsme se mohli svést. Přitom vyhrával kolovrátek, nechyběly ani stánky s cukrovím a malovaná srdíčka z pouti.

Na podzim zvoněla nať z brambor a ohníčky pasáků, kteří si pekli

brambory. Po sklizni otav se mohl pást dobytek kdekoli bez ohledu na majitele louky. Sklizeň brambor byla v plném proudu. Nejvíce se provádělo rozorávání zeminy. Po té se začaly ojediněle objevovat vyorávače, lidově pojmenované „čerti“. To značně urychlovalo sklizeň, při čemž se zemědělci sdružovali k využití této mechanizace. Začala se také sklízet krmná řepa, zelí, tuřín apod.

Pomalou a plíživě se přiblížila zima. Pranostika říká: „Svatý Martin přijíždí na bílém koni,“ tj. 11. listopadu. Nebo také „Na Svatého Martina kouřivá se z komína.“ Když v té době nepadá sníh, pak určitě začínají mrazy.

V naší obci se slaví Martinské posvícení a o oslavě nesmí chybět martinské husa, která prošla výkrmem šiškami. To proto, aby měla velká játra a hodně sádla. Nesmělo se zapomenout na pečení placek nebo hnětýnek, které se náležitě zdobily. Pekly se v každé domácnosti. Děvčata jimi odměňovala tanečníky a my kluci jsme je roznášeli a dostávali odměnu od děvčat i tanečníků. V dopoledních hodinách se konala mše svatá v našem kostelíku, který byl zasvěcen Sv. Martinu. V odpoledních hodinách pak byla posvícenská taneční zábava.

Napadl sníh a začala pravá zima, která v té době byla bohatá na sněhové srážky, těch oblev bylo málo. Pro nás děti dost radovánek na sněhu i ledu.

Nastalo také období domácích zabijaček vykrmených prasat. To pro nás kluky bylo něco! Jenom ta příprava, paření, rozdělání a zpracování prasete. Ta vůně a tolik chuti! Abych nepřekážel, dostal jsem také práci. Čištění a šlemování střev. Samozřejmě byla nade mnou kontrola, jak to dělám a jsk jsou střeva čistá. Nebudu se rozepisovat, kolik a co všechno se z prasete dělalo. K večeru, když bylo vše zpracováno, roznášela se sousedům zabijačka. Oni nám ji zase opláceli, když zabíjeli. Protože v té době nebyly lednice ani mrazničky, hospodáři své řešení. Maso se naložilo a řádně vyudilo. Ani se nepetejte, jak chutná domácí šunka. Ta dnešní, kterou koupíte, se s ní v žádném případě rovnat nemůže.

Pokračuje obnova národní kulturní památky - renesančního statku v Poli

Při obnově severního štítu zámku v Poli v letech 2011 až 2012 došlo k nečekanému objevu původní barevnosti a hlavně však k nálezu datování této stavby. Tím došlo k mimořádně významnému posunu v komplexním náhledu na dosud zjištěné výtvarné řešení a umožnilo nám to zbavit se dosavadních pochybností ohledně vzniku této stavby. Datování do té doby bylo jenom přibližné, do období přechodu renesanční a barokní architektury, neboť bylo odvozováno pouze nepřímou, zejména z formátů cihel a manýristického pojetí tvaru, členitosti a typu výzdoby jižního štítu, jehož oprava byla z důvodu naléhavosti počáteční etapou celkové obnovy (r. 2010).

V první meziřímsové etáži severního štítu byl nalevo od středu nalezen v omítce škrábaný letopočet 1613, takže nyní již s úplnou jistotou víme, že zámek slaví právě v letošním roce 2013 čtyřsetleté výročí svého trvání! Budeme velice rádi, pokud čtenáři i celá veřejnost bude tuto radostnou skutečnost sdílet s námi. Další důležitý posun našeho poznání o zámku kupředu nastal také díky provedení archeologického průzkumu západně od zámku. Budeme proto od nynějška moci provádět celkovou rehabilitaci vzhledu průčelí i s nově objeveným schodištěm před vstupním portálem.

Práce na obnově zámku, zejména fasády, tedy mohou postupovat

dál. Kromě jiného bude též prováděna korekce nově zjištěné barevnosti nárožního kvádrování, což zásadní měrou zvýší celkovou vypovídací schopnost mimořádně náročného výtvarného provedení někdejšího šlechtického sídla předbělohorské venkovské architektury v celkovém pohledu.

Stanislav Dvořák

K oslavě výročí 400 let od vzniku zámku v Poli připravujeme na sobotu **9. listopadu 2013 od 11,00 hod.** již druhé pokračování oslav spojených s tradičním Martinským posvícením. Očekáváme v Poli příjezd Sv. Martina s muzikou a prohlídkovou trasou s výkladem po nejzajímavějších částech areálu. Věříme, že se také přijedete podívat!

Jiří Landa

Lnářský Málkov

Dne 13. července uspořádal SDH Lnářský Málkov další ročník rybařských závodů. Celkem se zúčastnilo 13 soutěžících. Nejen, že se soutěžilo o největší součet všech nacytovaných ryb, ale i o nejmenší a největší rybu. Prvenství si odnesl p. Fořt L. (součet 1150 cm), druhé místo si vychytil p. Šefl (součet 631 cm) a třetí místo obsadil p. Prokopius V. (součet 537 cm). Nejmenší rybu

chytil p. Smetana J.

(8cm), největší p. Prokopius V. (54 cm).

Celkem se nacytalo 4.122 cm.

Celá soutěž byla zakončena večerním posezením s grilováním několika nacytovaných kousků.

Občanské sdružení „Přátelé Lnářského Málkova“ připravilo na 27. července letní posezení s grilováním a na poslední sobotu v srpnu tzv. zakončení prázdnin. Při obou akcích nám počasí přálo. Sešli jsme se v hojném počtu.

Za občanské sdružení Lenka Fořtová
foto: Vladimíra Tomanová a Jiří Vlček

Další připravovaná akce ve Lnářském Málkově

19. 10. 2013

Posvícenská tancovačka

Počasí v červenci a srpnu 2013

Červenec 2013 byl teplotně mírně nadnormální (průměr byl 19.8°C, normál je 17.5°C). Nejvyšší teplota byla naměřena 28.7. a to 35.0°C, nejnižší 7.5°C 1. července, kdy ještě doznívalo nepříznivé počasí z června. Srážky v červenci dosáhly pouhých 8.9 mm, což je nejnižší červencová hodnota od počátku měření v roce 1975. Průměrný úhrn srážek za červenec je přitom 72.9 mm. Sluneční svit v červenci byl 322.0 hod, což je vysoká hodnota a kompenzují se tak nízké úhrny od počátku roku. Průměr slunečního svitu za červenec je 233.8 hod. Jinak v červenci bylo 7 dnů s bouřkou v trvání 8 hodin a s počtem blízkých výbojů 406. Srpen 2013 byl teplotně velmi slabě nadnormální (průměr byl 17.6°C, normál je 17.0°C). Nejvyšší teplota byla naměřena 3.8. a to 35.9°C, nejnižší 6.6°C 15. srpna. V přízemní vrstvě teplota klesla až na 2.4°C. Srážky v srpnu již byly dokonce mírně nadnormální (spadlo 99.9 mm, normál je 78.5mm). Bylo 5 dnů se srážkou přes 10 mm s nejvyšším úhrnem 26.0 mm 25. srpna.

Sluneční svit v srpnu byl též slabě nadnormální (násvítlo 249.7 hod., normál je 226.5 hod.) . V srpnu bylo 5 dnů s bouřkou v trvání 14.2 hod a s počtem blízkých výbojů 763. Pro zajímavost ještě uvedeme maximální náraz větru při přechodu studené fronty 4. srpna a to 33.9 m/sek = 122.0 km/hod. Jinak byl vítr v měsíci jen slabý. Počasí o prázdninách bylo vcelku poklidné, příznivé pro rekreaci i pro zemědělské práce, pouze nepříznivé pro houbaře.

Vladimír Kovář, MS Kocelovice, 3.9.2013

Ze společenské kroniky:

V červenci a srpnu oslavili významné narozeniny tito kocelovičtí občané:

- v červenci oslavil pan Josef Diviš 84 let,
- v srpnu se dožila paní Marie Divišová 77 let a
- pan Václav Jánský se dožil 71 let

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

Daniela Hanušová, místostarostka obce

Jak jsme se stali kocelovickými hasiči

Bylo - nebylo, v malebné vesničce pod Třemšínem se zrodil nápad vliť novou krev do místního hasičského sboru. A tak se stalo. Starosta hasičů nasadil všechny své síly a v lednu roku 2011 na tradiční valné hromadě bylo slavnostně přijato osm mladých nadšenců (mezi nimi i já), kteří v tu chvíli ani nevěděli, do čeho vlastně jdou. Ale všechno popořadě.

V červenci téhož roku se konaly oslavy u příležitosti 120. výročí založení sboru ve Tchořovicích. Zde jsme byli poprvé zasvěceni do hasičského sportu a tím i vlastně donuceni přebírat pomyslnou štafetu od starších členů SDH Kocelovice. Závodů se účastnilo několik okolních sborů a jedno družstvo z Bukové u Rožmitálu pod Třemšínem. Nutno podotknout, že tito závodníci byli o několik tříd výš než ostatní. Byli jsme jejich výkonem tak zaujati, že nejspíš zde vznikl nápad, začít se věnovat hasičskému sportu více než doposud.

A tak jsme se pravidelně začali každý týden scházet za účelem trénování, zlepšování naší fyzické kondice a pilování správných grifů, aby byl útok co nejrychlejší. Bohužel všechny začátky jsou těžké, a proto ani výsledky našeho snažení nebyly takové, jaké bychom si představovali. Sezóna 2011 tak pro nás byla spíše jakýmsi seznamováním, jak to v požárním sportu funguje a jak by se to asi mělo dělat. K dispozici nám byl stroj PS 12, který slouží našemu sboru jako zásahový. S tímto strojem jsme soutěžili i nadcházející rok 2012. Zde je na místě poděkovat sousednímu hasičskému sboru z Hornosína, který nám na tréninky ochotně půjčoval kád' pro sportovní účely, již jsme v té době ještě nevlasnili. Díky tomu jsme posunuli naše výkony zase o kousíček dál. Při dohasné u nás doma v Kocelovicích jsme si v duchu říkali, že by to chtělo na další rok nový a silnější stroj. Nejdřív jsme uvažovali, že bychom si mašinu sestrojili sami, ale nakonec na to nikdo z nás nenašel odvahu. A proto jsme na jaře roku 2013 zakoupili nový stroj, který nám sestavila firma zabývající se hasičskou technikou. Zde je potřeba říci, že bez finanční pomoci obce bychom si mohli o nové stříkačce nechat jen zdát. Celou mašinu nám zaplatila, poněvadž v hasičské kase tolik peněz nebylo. A protože k nové

mašině se sluší vhodně obléci, z vlastních úspor jsme si nechali vyrobit dresy v barvách obce, čímž jsme snad i přispěli k větší reprezentaci naší domovské obce.

Jen co počasí na jaře dovolilo, začali jsme s novým strojem trénovat. Očekávali jsme, že půjde všechno hladce, ale s výměnou stříkačky nastaly nové problémy. Zejména bylo potřeba zrychlit kmit našich nohou, protože voda v hadicích byla rychlejší než my. Museli jsme dát pojistky na hadice, aby nedošlo k jejich nechtěnému rozpojení během útoku. S tlakem, který v hadicích je, by to bez nich bylo nebezpečné. Největší potíž nicméně byla v tom, sžít se s novou mašinou. Nevím, jak je to u ostatních týmů, ale u nás se ukázalo, že za jednu sezónu se to určitě zvládnout nedá. Objeli jsme několik závodů v okolí a musíme si přiznat, že výsledky za tento rok nejsou podle našich představ. Byli jsme se také podívat na čtyřech závodech Šumavské hasičské ligy. Zde jsme se umístili až ke konci výsledkové listiny. A ptáte se, kdo vlastně za kocelovické muže soutěží? Během dvou let se skladba družstva trochu obměnila a v současné chvíli je složení týmu následující: Martin Lukáš, Ondřej Lukáš, Josef Mikl, David Říský, Pavel Ounický, Martin Jeníček, Petr Jeníček, Lukáš Mach a Daniel Maňhal.

Ale abych nemluvil jen o kocelovických mužích. Protože požární sport je určen i pro ženy, i naše děvčata se dala letos dohromady a začala soutěžit. Závodů, které byly v okolí, se ženy zúčastnily s námi. Vzhledem k tomu, že soutěží první sezónu, výsledky nemají vůbec špatné. Několikrát se umístily na „bedně“. A když mají Kocelovice tým mužů i žen, proč by nemohly mít i veterány? Po několika přemlouvání z naší strany se starší hasiči dali dohromady a na několika závodech jsme tudíž měli obsazení ve všech kategoriích.

Nejenom požárním sportem živ je ale hasič. Účastníme se brigád pro obec (např. pálení větví, řezání dřeva, příprava čarodějnic, atd.), pořádáme kulturní akce (pouťová zábava, oslava MDŽ, hasičský ples) a děláme prostě to, co je třeba. Snažíme se alespoň trochu revanžovat obci za to, že nám pomohla splnit sen o koupi nové mašiny.

Letošní sezóna se pomalu blíží ke konci a v době, kdy si budete číst tento článek, bude završena dohasnou v Hornosíně, který po nás z loňska přebíral štafetový kolík v rámci ukončení hasičského léta. Nezbyvá nic jiného než si přát, aby příští sezóna byla lepší než ta letošní a naše sportovní výkony takové, jaké si představujeme.

Martin Lukáš

Žijí tady s námi

Možná to mnozí z kocelovických ani nevědí, ale již třetím rokem máme u nás v obci nové obyvatele a sousedy. V roce 2011 pár čápů bílých začal stavět základ hnízda v areálu živočišné výroby Zemědělského družstva Lnáře a to na plechovém kulatém silu, výšky 9 metrů, s výstupným žebříkem, které se užívá pro skladování krmných směsí.

V roce 2012 čápi na lokalitě již hnízdili. Zda tito čápi v roce 2011 a 2012 vyvedli nějaké mládě, se bohužel nepodařilo zjistit. V roce 2013 byl dospělý samec na silu poprvé pozorován 13. dubna 2013. Za několik dní se dočkal partnerky. Ptáci začali nosit hnízdní materiál a přistavovat hnízdo. Malé hnízdo z větví a klaciků je na části vrcholové plošiny. Letos zde tento čáp pár vyvedl dvě mláďata, která byla dne 16. července 2013 v hnízdě kroužkována. Jako cestovní doklad na cestu do teplých krajín dostali mladí čápi kroužky na své nohy. Větší dostalo kroužek N. M. Praha YE 035, menší N. M. Praha 036. Při samotném kroužkování bylo v hnízdě nalezeno ještě jedno neoplozené (jalové) vejce.

Díky pozdnímu hnízdění a vyvedení mláďat byli kocelovičtí čápi, jako jedni z mála, úspěšní. Rok 2013 byl pro úspěšnost čápů bílých na většině regionů v Čechách katastrofální, který nemá v historii obdoby. Na absolutní většině hnízd mláďata vlivem chladna a soustavných dešťů v době hnízdění uhynula. Pro doplnění uvedme, že v Blatné, kde si čápi získali popularitu tím, že zde již šest let zimovali a vše zatím nasvědčuje tomu, že ani letos svůj životní styl nezmění a zůstanou s námi i v zimě. Zde se letos vylíhla tři mláďata, bohužel jedno ještě před opeřením uhynulo a kroužkována tak byla dvě mláďata.

Závěrem nezbyvá nic více a nic méně, nežli si přát, aby se k nám naši čápi sousedé v příštích letech rádi vraceli.

Co by Vás mohlo zajímat, základní údaje o čápu bílém:

(podklady Mgr. Stanislava Chvápila, vedoucího Skupiny pro výzkum brodivých ptáků ČR a SR)

Český název: Čáp bílý

Vědecký název: *Ciconia ciconia*

Přílet na hnízdiště: v poslední dekádě března až první polovině dubna.

Zimoviště: východní, v malé míře západní, ale hlavně jižní Afrika

Průměrný věk: 8 – 10 let (50 % mláďat hyne v prvním roce života)

Nejvyšší zjištěný věk: 27 let (Neměcko), 22 let v České republice

Hmotnost: 2,6 až 4,4 kg (samec je těžší)

Rozpětí křídel: až 2 m

Potrava: drobní savci, hlavně hraboši polní (jeden hnízdící čáp uloví při krmení 3 mláďat až 44 hrabošů za 1 den), žáby, malé rybky, ještěrky, hadi, větší hmyz, mršiny.

Hnízdění: začátek dubna až konec července.

Snůška: 2 až 6, většinou 3 až 4 vejce.

Sezení: na vejcích 28 až 32 dní, sedí oba

Krmení mláďat na hnízdě: 8 týdnů.

Karel Lukáš, starosta obce Kocelovice

Obecní hřbitov Kocelovice a uzavírání nových nájemných smluv

V souladu s ustanovením paragrafu 25, odstavce 8 zákona o pohřebnictví si Vás dovolueme upozornit, že v roce 2013 bude končit sjednaná doba pronájmu hrobových míst na obecním hřbitově Kocelovice.

Koncem letošního roku budou všem současným nájemcům nabídnuty nové smlouvy na pronájem hrobových míst na dalších deset let. Vše bude možné vyřídit v úředních hodinách na Obecním úřadu Kocelovice, pro mimo kocelovické bude možné vše vyřídit cestou korespondence.

V případě nezájmu o další pronájem hrobového místa je třeba písemně sdělení o ukončení pronájmu hrobového místa.

O všem budete ještě včas informováni, cestou úřední desky, hlášením obecním rozhlase, na webových stránkách obce www.kocelovice.cz nebo přímou korespondencí.

Karel Lukáš, starosta obce

Mateřská škola Lnáře

Čas plyne jako voda, nedávno jsme se těšili z teplých prázdninových dnů a už je tu začátek nového školního roku. Ale ještě před jeho zahájením došlo k nemalým úpravám naší školky. Šatna dětí byla vylepšena o nové botníky se skříňkami a celá se oblékla do odstínu zelené barvy. Do druhé herny jsme zakoupili nový dětský nábytek a vyzdobili ji tak, že upoutala nejen děti, ale i dospělé. Vše spolu ladilo a bylo připraveno na zahájení

školního roku v příjemném prostředí. Poděkování za úpravu šatny patří zřizovateli mateřské školy Obci Lnáře. A za zakoupení nového nábytku ve výši 33 000,- Kč děkujeme těmto sponzorům: Ing. Josefu Honzovi a p. Salvatoru Antoniu Bortone. Moc si jejich finančních darů vážíme.

2. září 2013 jsme přivítali do naší jednotřídní školíčky 10 nově zapsaných dětí. Zahájení proběhlo za účasti rodičů nových dětí a p. starostky Stanislavy Maškové, která všem popřála úspěšný školní rok. Hned v prvním týdnu si děti odnesly spousty zážitků z kouzelnického vystoupení, kde si také samy zakouzily a zasoutěžily. Dále nás čeká koncem září zhlédnutí divadla Maňásky od babičky. A snad prožijeme krásné babí léto, aby se nám podzim předvedl v celé své kráse.

Jelikož máme blízko k přírodě, nabízí se nám jedinečné možnosti k pozorování a poznávání jejich krás, k využívání jejich darů při činnostech s dětmi. Už se všichni moc těšíme!

Za MŠ: Alena Mašková

Hurá do školy!

Je pondělí, druhého září a všichni školou povinni vědí, co tento datum znamená. Žákům i učitelům nezbylo nic jiného než vylézt z vyhrátých postýlek, definitivně se rozloučit s prázdninami a pravou nohou vykročit vstříc novému školnímu roku. Starší žáci se již těšili na své spolužáky. Největší nadšení však bylo patrné na tvářích našich třinácti prvňáčků.

Zahájení školního roku proběhlo jako již tradičně před budovou základní školy, která se letos pochlubila nově opravenou a hezky vymalovanou fasádou. Svým proslavem celé slavnostní dopoledne zahájila ředitelka školy Jitka Venclová, která přivítala přítomné žáky i jejich rodiče. Krátce pohovořila o dění ve škole během prázdnin a o organizaci nového školního roku. Zároveň poděkovala paní starostce Maškové jako zástupci obce Lnáře za podporu, které se naší škole ze strany zřizovatele dostává. Poté se slova ujala paní starostka, která žákům i učitelům popřála hodně štěstí a úspěchů. Nakonec přišlo již zmiňované vítání prvňáčků. Každý z nich dostal kornout plný sladkostí a pamětní list jako památku na první školní den. Následovalo fotografování a potom se všichni žáci rozešli se svými paní učitelkami do tříd.

V novém školním roce přejeme všem učitelům i žákům hodně pohody, klidu a mnoho nezapomenutelných zážitků.

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Jára Pošta

Janička Hájková

Trocha historie nikoho nezabije

...Dnes o školství

(citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

Je známo, že řídicí pan učitel ve Lnářích měl kolem r 1860 roční služby 400 zlatých který mu vyplácel pan starosta ve Lnářích jako předseda místní školní rady. Chodili do Lnář do školy děti ze Zahorčic, Říšíř, Thořovic, z Hradiště. Obce tyto museli platit dle rozvrhu co na ně patřilo. Kolik měli mladší páni učitelé služby není známo. Byli 4 třídy a v každé mnoho žáků taky až 120. Řídicí pan učitel který se jmenoval Kopal a učil kolem roku 1860 byl původně vyučený obchodní příručí a měl snad jeden snad dva roky obchodní školu. Protože byl tehdy velký nedostatek učitelů a obec Lnáře nejvíc o přijetí rozhodovala byl přijat za učitele. Musel napřed sloužit mnoho let nežli se dostal za řídicího. Byl prý velmi dobrý učitel. Dostával pan řídicí též od rolníků různou aprovizaci nepočítanou jako přídavek

a sice : obilí, hrách, brambory, vejce, ovoce, mák, zelí a podobně. Když se postavila v Předmíří škola asi v r 1865 pro Obec Předmíří a Zamlýn, dostával pan řídící služby od těchto dvou obcí 400 zlatých ročně a Předmířská obec dala zdarma panu učiteli v užívání 2 strychy pole (58 arů) „v zábrodí“ a dva strychy louky na „průhoně“. V létě když pan učitel skončil vyučování, zapřáhnul svoje dvě žluté straky krávy a jel pro krmení. Když krmení přivezl odnesl na půdu a tam řezal řezanku „v německé stolici“. Tam kde je dnes záchod, bývala stáj a dvorek. Byl tam asi do roku 1876 jenom jeden učitel a jedna třída. Tehdy se školství rozmahalo tak bylo mnoho pánů učitelů tak zvaných „podučitelů“. Byl to vlastně student, který měl ještě asi 2 roky být na učitelským ústavu. Pak asi po 2-5 letech skládal státní zkoušky.

Ve škole se psalo v první třídě výhradně na břidlicové tabulce. Podobně se psalo celých 8 roků na břidlicové tabulce, ale někdy jednou neb dvakrát se psalo pérem a inkoustem. Péra pan učitel dělal žákům z husích brků a když to nechtělo některému psát tak zdvihl ruku a pan učitel nožem mu péro opravil. Do školky šel žák když mu bylo 6 roků. Tak šel jeden v září, jiný v říjnu, jiný až z jara a v létě. Učení bylo nestejný. Pak chodili po prázdninách všichni stejně najednou. Někteří žáci místo čítanek nosili si kalendář. Žáci bohatších rodičů seděli v lavicích a žáci chudších taky po zemi neb na stupni u tabule. Žák který byl darebák musel v pátek dopoledne před kostelem v Kasejovicích klečet na schodech. Ve Lnářích pan řídící při vyučování když napsal úkol na tabuli tak psal nejvíc noty pro žáky, kteří se učili kostelnímu zpěvu. Nejvíc se učilo tehdy : počty, mluvnice, čtení a katechismus a ostatní. Když přišel kněz do školky, museli žáci to umět muselo to jít. Dnes se k němu sesypou neseli-li jim cukroví?

Knihy se tehdy neměnili takže mladší nosili knihy do školky co zdědili po starších. Já sám zapisovatel jsem nosil v r 1896 pátou počtenici, která byla tisknutá v r 1867 a s kterou moje matka chodila ten rok do školky. V r 1896 měl jsem následující vydání na začátku školního roku : Za 10 krejcarů 30 archů papíru a z toho udělal 7 sešitů. Z toho sedmý na zpěvník nejslabší. Sešity byli na : počty – mluvnice dějepis-zeměpis-přírodopis-přírodopyt a fyzika. Za 2 kr. inkoust stačil na celý rok. Za 2 kr péra 6 kusů na rok. Za 2 kr dvě tužky. Udělaný sešity to byli deníky. Pro lepší úlohy byli sešity, který se kupovali a pro mluvnici a počty stál jeden každý 2 a půl kr. a pro kreslení 3 kr. Mluvnických se popsal za rok 4 a početních 4 a kreslicích 3-4. Tyto sešity měl pan učitel uschovaný celý školní rok a když se psali ve škole úkoly do nich a neb domácí úloha tak je pan učitel žákům rozdával. Když přišel pan školní inspektor tak se díval do sešitů Sešity co uměli bývali navrch. Konec roku je rozdával.

V poválečné době mají žáci samý sešity od knihkupce. Aby si dnes přinesl syn starosty sešit dobytčích listů a na čistou stranu psal denní úkoly je neznámá věc. V přítomné době se popíše mnoho papíru a musí žáci stále něco kupovat. V dnešní době kdy je nedostatek peněz je to nepříjemná věc pro toho kdo má školáky. Je všeobecný stezek že se stále školní knihy mění, třeba taky každý rok. Nemůže se najít ještě kniha už stabilní stále jenom prozatímní.

Asi v roce 1880 byli páni učitelé vzati do služeb země Království Českého a tak dostávali služné od úřadů v Blatné. Známé je mě že měl tehdy pan řídící ve Lnářích 600 zl ročně. V Předmíří měl v r 1880 pan řídící 600 zl ročně a krávy prodal a pole a louky co měl pan učitel dala obec jinému do pachtu.

Marie Vrátná

Zámek Lnáře Svatební termíny v roce 2014

Sobota	29. března
Sobota	26. dubna
Sobota	24. května
Pátek	27. června
Sobota	28. června
Sobota	12. července
Sobota	2. srpna
Sobota	16. srpna

Informace a předsvatební prohlídka prostor zámku:
zameklnare.sprava@seznam.cz, tel. č. 604 401 432
www.lnare.cz/zamek

VÝZVA

Obecní úřad Lnáře na základě zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví ve znění pozdějších předpisů, vyzývá nájemce hrobových míst na hřbitově ve Lnářích k uzavření nových nájemních smluv na dalších 10 let.

Smlouvu můžete přijít uzavřít od 10. října 2013

pondělí:	7,30 - 10,30 a 12,00 - 16,30
úterý:	7,30 - 10,30 a 12,00 - 15,00
středa:	7,30 - 10,30 a 12,00 - 16,30
čtvrtek:	7,30 - 10,30 a 12,00 - 15,00
pátek:	7,30 - 10,30

Součástí uzavření smlouvy je úhrada platby za nájemné z hrobového místa a za služby s tím spojené a sdělení údajů o zemřelých - datum a místo narození a úmrtí, rodné číslo, datum a způsob uložení. Pokud nebude smlouva uzavřena, bude nájem hrobového místa považován za ukončený.

Sebou vezměte platný občanský průkaz.

V případě jakýchkoliv dotazů nás můžete kontaktovat na tel. : 383 495 126 nebo e-mail : obec.lnare@sporknet.cz

Malé ohlédnutí za letošními prázdninami

Ač k nám počasí nebylo vždy přívětivé nakloněno i o letošních prázdninách se nezháhalo a proběhlo zde spousta akcí. Od pořádání večerů na pergole v různých stylech od western party až po maškarní rej, kde se vyřádila nejvíce Mečichovská omladina, večer s oslavou nové hasičské stříkačky, koncert skupiny Kabát revival Plzeň až po zakončení rybářskými závody a rozloučení s prázdninami pro všechny děti.

Musíme ještě připomenout, že v srpnu se zde konal další ročník Rally Agropa Pačejov, kdy i v letošním roce bylo divácké místo na Mečichovské návsi, kde byla pro všechny určité zážitková podívaná, o čem

svědčí i velká účast návštěvníků. Velké poděkování patří všem těm, kteří se na všech těchto akcích podílejí a hlavně starají o jejich hladký průběh. Myslíme, že si každý o těchto prázdninách mohl užít a najít to své pro potěšení.

Text Bohuslava Kořánová

Foto Iveta Sýkorová

Pozvánka do Mečichova

2. listopadu 2013 - Posvícenská zábava v místním hostinci

Dvoretické libování po šesté

Poslední srpnová sobota již tradičně patří divadelnímu festivalu ve Dvoreticích – Dvoretickému libování. Tak jako každý rok, bylo i letošní libování věnováno určitému tématu, a to indiánskému.

Na úvod si na tři stovky diváků mohli vychutnat hudební produkci v šansonovém duchu od Evy Kriz a Milana Dvořáka. Následovalo pohybové divadlo Vladimíra Gutha a loutkové divadlo Honzy Kostrouna, který se svými marionetami sehrál hru „Když máš hubu nalitou, ochraňuj tě Manitou s podtitulem Bufalo Blil aneb Kašpárek mezi indiány.“ Průběžně si mohli diváci prohlížet fotografie z loňského libování a obrázky místních malířů. Po zhlédnutí obou výše uvedených kusů se diváci sešli na prostranství u hasičské zbrojnice, kde duchovní otec celého Dvoretického libování, Jiří Kočárek, společně s Ivanem Lukášem uvedly přednášku o historii a vývoji mučícího kúlu (před příchodem bílého muže – močícího). Tato přednáška byla doplněna praktickými ukázkami mučících a zejména mučících technik natolik autentickými, že někteří slabší jedinci se dostávali na pokraj hysterie. Po velmi vyvedené přednášce přetlumočil poselství starých Mayů mechanik firmy Lorenz Kroměříž ing. arch. Jiří Navrátil. Tak jako jindy, i letos byl výstup Jiřího Navrátila špičkový a naprosto úžasný.

Počasí bylo nádherné, zábava výborná a tak mnozí ani nepostřehli, že se blíží konec letošního libování. Na závěr přehrál divadelní spolek Alzheimer veršovaný divadelní kus Poklad na dvoretickém jezárku. Na scéně nechyběly bubny, autentické „týpí“, téměř nazí indiáni a indiánky, ohnivá voda, živí koně i s nájezdníky, pomočné pleny, ohlodané kosti a další potřebné rekvizity.

Za všechny diváky, přihlížejíci a čumily velké dííčky. Stojí to za to.

Text: Tomáš Koželuh, starosta obce

Foto: Radka Vokrojová

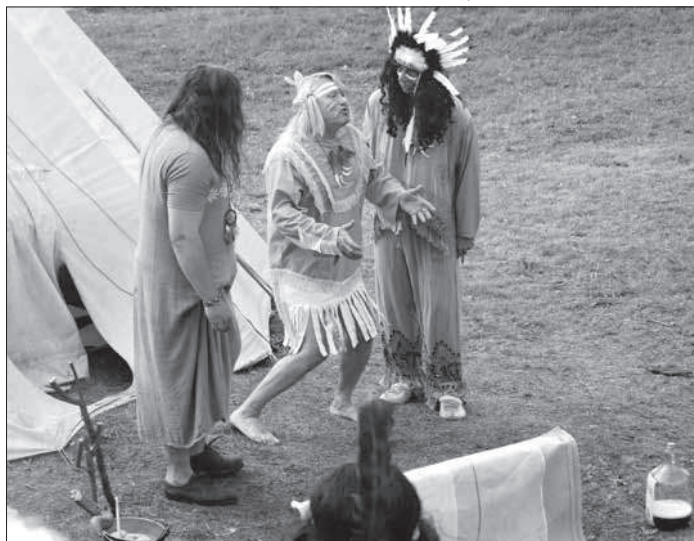
Zahájení indiánského libování ve Dvoreticích, Indián Jiří Kočárek a šerif Tomáš Koželuh

Nechybělo loutkové divadlo manželů Kostrounových

Mučící kúlu, technika mučení lechtání peřím

Ze hry Poklad na Dvoretickém jezárku

Poslední sobotu v srpnu se Dvoretice proměnily v Indiánskou zemi

Indiánská země ve Dvoreticích

Nezapomenutelný Jiří Navrátil jako poslední technik firmy Lorenz Kroměříž proškolený ve Vidni

Pozvánky na další akce

19. října – Myštický hudební festival v kulturním domě v Myšticích
 Od 14:00 hod. vystoupí kapely Bluesand, Escape from Reality, Gibbon Band, Křečový žily, Suspect fly, Vanila rap Publique, Vrch, V.Z.A.D.
 Vstupné v předprodeji do 30. září 120,- Kč, do 15. října 150,- Kč, na místě pak 210,- Kč.
 Více informací na www.labutak.cz nebo tel.: 777 634 503.

Poutové posezení

V neděli 18. srpna se v Předmítě uskutečnilo poutové posezení, které připravili členové obecního zastupitelstva společně se členy SDH Předmít. Pro naše nejmenší byl připraven skákací hrad, o který byl zájem po celé odpoledne. O příjemnou atmosféru se postarala Toulavá kapela pod vedením pana Janouška, dobré pivo servírovala naše stále usměvavá paní hospodská. Stejně jako v minulých letech, tak i letos, se akce setkala s velkým ohlasem. K pohodovému odpolední přispělo i hezké počasí.

Pavel Karlík, starosta obce

Brigáda HC Pastouška

Za to, že obec přispívá klubu HC Pastouška každoročně částkou 10.000,- Kč na pronájem ledu na zimním stadionu v Sušici, uspořádají její členové brigádu, při které pomohou se zvelebováním obce. Letos bylo zapotřebí zabetonovat věnec nad opravující se opěrnou zdí v Předmítě a vyměnit krytinu na přístřešku patřícímu k hospodě. V sobotu 31. srpna bylo pro všechny členy klubu přichystáno před zdí několik kubíků písku, paleta cementu a voda ve studně. Protože účast byla hojná, bylo po zhruba sedmi hodinách vše hotovo a celé prostranství uklizeno. Všem zúčastněným tímto děkuji.

Pavel Karlík, starosta obce

Oprava kapličky v Zámlyni

Koncem srpna jsme se pustili do opravy první ze čtyř kapliček, které máme v jednotlivých obcích. Vzhledem k tomu, že se v minulém období na jejich údržbu pozapomnělo, je jejich stav hodně neutěšený. Nejkritičtější stav se ukázal v kapličce v Zámlyni, lavice i kazatelna se rozpadaly, podlahu a stěny nahlodal zub času. Z dobře známého důvodu v kapličkách nic jiného není. A tak se do zimy opraví podlahu a zdi, kaplička se nechá „dýchat“, v příštím roce se osadí opravená kazatelna. Pak snad přijde na řadu i oprava fasády. Už dnes je jasné, že kapličky pomohlo loňské odvodnění základů a odstranění stromů, jejichž kořeny prorůstaly dovnitř.

Pavel Karlík, starosta obce

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Houdková Božena (80), Hlínová Helena (79), Nepodal Jaroslav (79), Urešová Marie (74), Trnková Marie (73), Klingorová Magdaléna (71). Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

Aktuality z městyse Radomyšl

- Po roce zkušebního provozu byla v srpnu zkolaudována nová ČOV. Zkušební provoz proběhl bez problémů.
- V srpnu byla dokončena II. etapa komunikace Na Baborčici. Na celkové náklady 463.573,-Kč byla získána dotace 170.000,- z POV Jihočeského kraje. Podařilo se získat bezplatně pozemky od státu a následně stavební povolení také na navazující III. etapu této komunikace, která by měla propojit novou bytovou výstavbu se stávající zástavbou a současně by měly být vybudovány komunikace a parkoviště včetně sítí kolem bytoven. Předpokládané náklady jsou kolem 15.000.000,- Kč, proto čekáme na vhodný dotační titul.
- Z Programu POV JČK jsme získali rovněž dotaci 160.000,- na Školu obnovy venkova a 80.000,- na úroky z úvěru, který jsme si vzali ve výši 5.000.000,- Kč na dofinancování ČOV. Jiný dluh městyse nemá, jelikož úvěr na DPS, který byl ve výši 6.000.000,- Kč byl letos splacen.
- V srpnu byla rovněž dokončena obnova fasády a nátěr střechy budovy na náměstí, kde je zdravotní středisko a byty. Celkové náklady 427.000,- Kč byly hrazeny z rozpočtu městyse. Této akci předcházela výměna oken a zateplení stropu s pomocí dotace Zelená úsporám.
- V říjnu se uskuteční výměna oken tělocvičny Základní školy za 361.024,- Kč. Dotace z PRV prostřednictvím MAS Svazku obcí Blatenska činí 214.824,-Kč.
- Do konce roku by se měl realizovat projekt „Moderní úřad“ v rámci kterého by měla proběhnout rekonstrukce kanceláří úřadny a matiky na ÚM za 235.780,-Kč. Dotace z PRV by měla činit 175.374,- Kč.
- V nohejbalovém areálu bylo instalováno nové osvětlení. Na celkové náklady 165.000,- přispěl Jihočeský kraj částkou 130.000,-Kč.
- Byla dokončena oprava kabelu napájecího veřejné osvětlení ke kostelu sv. Jana a čerpadla, které vytlačuje vodu na hřbitov. Časová a také finanční náročnost této akce byla dána tím, že tradičně nedbale uložený kabel byl poškozen na jednom místě přímo pod železniční tratí a na druhém pod stavbou Telecomu.
- Vodovodní zdroje, které zásobují Radomyšl pitnou vodou, byly posíleny o nový vrt, který je náhradou za přestárlý a zhavarovaný vrt S-1. Kvalita vody a vydatnost nového vrtu splnila očekávání, když umožňuje jímání 1,5 l/s, což stačí pro celou Radomyšl.
- Zveřejněním předběžného oznámení 6. 8. 2013 byl zahájen proces veřejné zakázky na rekonstrukci „Letního areálu v Radomyšli“. Celkové náklady se předpokládají kolem 12.000.000,-Kč. 1. etapa bude zahájena na jaře 2014.
- V květnu tohoto roku byla Českou obcí sokolskou bezplatně převedena sokolovna v Radomyšli na městyse. Součástí smlouvy bylo věcné břemeno bezplatného užívání pro dárce. V současné době je vydáno stavební povolení na rekonstrukci této budovy. 1. etapa rekonstrukce bude vzhledem k administrativnímu zdržení nakonec zahájena v červenci 2014. Vzhledem k tomu, že budova včetně interiéru se od roku 1930 téměř nezměnila, vyšplhají se náklady přes 20.000.000,-Kč.
- Majitelem kostele sv. Martina a fary se stala opět Římskokatolická církev, které tento majetek vrátil zpět Suverénní řád Maltézských rytířů. Novým správcem farnosti a zmíněného majetku je vikář Jan Löffelmann ze Strakonice
- Více informací na www.radomysl.net

Luboš Peterka, starosta

Zahájení školy v Radomyšli

Několik informací ze Základní školy Radomyšl. Přehled úspěchů a významných akcí jsem uváděl v předchozích vydáních. Rád bych ještě dodal, že v měsíci květnu škola zakoupila nový nábytek do školní jídelny v celkové hodnotě 146 000 Kč. V průběhu školního roku byl proveden nákup dalších zařízení. Konkrétně se jednalo o elektrickou stoličku do školní jídelny, vizualizér a hudební ozvučovací sadu pro zajištění kvalitní výuky. Celková hodnota činila více než 65 000 Kč. O hlavních prázdninách došlo k dalším dílčím úpravám a rekonstrukcím. Jednalo se o instalátorské opravy, malování a výměnu světél ve dvou třídách. V tomto případě jde o celkovou částku přibližně 80 000 Kč.

Foto Jan Vláčný

Nový školní rok 2013 – 2014 byl zahájen 2. září v celkovém počtu 162 žáci, z toho 74 chlapců a 88 dívek. Na prvním stupni máme 98 dětí, z toho 51 chlapců a 47 dívek, na druhém pak celkem 64 žáků (23 chlapců a 41 dívek). V první třídě přivítala paní učitelka Kadaňová 20 nových dětí. Porovná-li počty žáků z loňského školního roku či let předloňských, tak mohu s potěšením říci, že stavy žáků máme téměř konstantní. Netrápí nás podlimitní stavy jako na některých srovnatelných zařízeních. Naopak, do budoucna v souvislosti s výstavbou v obci je možno předpokládat určitý nárůst dětí. Zde patří moje poděkování zřizovateli školy nejen za tuto skutečnost, ale také za dlouholetou kvalitní spolupráci. Spoustu dalších informací o naší základní škole může čtenář najít ve Výroční zprávě o činnosti školy za školní rok 2012 – 2013, taktéž na stránkách www.zsradomysl.cz

Jiří Peší, ředitel školy

Po prázdninách kluci, holky, spěchejte do naší školky

Začal nový školní rok 2013/14 a v září jsme v Mateřské škole v Radomyšli přivítali 80 dětí. Kapacita mateřské školy je zcela naplněna a díky navýšení kapacity v roce 2011 o dvacet míst jsme schopni

uspokojit požadavky všech rodičů. Děti jsou rozděleny podle věku do čtyř tříd - Myšky, Žabky, Berušky a Motýlci.

Dvacet dětí začalo do naší školčky chodit úplně prvně a pevně věříme, že se jim u nás bude líbit.

Posíláme Vám pozdrav z naší zahrady, na které si rádi hrajeme.

Doufáme, že nám podzim přinese pestré barevné dny a spoustu zážitků v naší mateřské škole.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Noční hasičské klání v Radomyšli

Po dlouhé roční pauze se všichni příznivci požárního sportu dočkali dalšího soutěžního zápolení. V sobotu 17. srpna jsme se sešli na druhém ročníku netradiční hasičské soutěže „O pohár starosty městyse Radomyšl, konajícím se na místním koupališti.

Přihlášeno bylo 8 družstev. Přijeli soutěžní družstva z Doubravice, Poříčí, Leskovic, Novosedel, Chrástovic a Radomyšle. Tuto soutěž pořadající sbor vzal velice zodpovědně a zúčastnil se třemi družstvy Radomyšl „OLD“, Radomyšl „A“ a v neposlední řadě „Kluci z Plakátu“. Soutěžilo ve třech disciplínách, v požárním útoku od stolu, hodu savicí do dálky, rozmotání a smotání hadice a v celkovém uměleckém dojmu z útoku.

Po slavnostním nástupu a přivítání sborů bylo vše připraveno pro zahájení soutěže. Začalo se oblíbeným hasičským útokem, že byl netradiční, mohli posoudit jak diváci, tak tříčlenná porota hodnotící celkový dojem při rychlosti vypití půl litru piva a hasičském útoku na nástřikové terče. Pro povzbuzení a vyburcování k lepším sportovním výkonům hrála týmům jejich oblíbená píseň. Za umělecký dojem porota ocenila prvním místem družstvo „Kluci z Plakátu“ a nejrychlejšího času dosáhlo družstvo Chrástovic. V dalších dvou disciplínách se ukázala zručnost a síla hasičů a hasiček. Největší švih při hodu savicí podal hasič z Doubravice a velkolepou obratnost rukou v motání hadice hasič z Chrástovic, proto odcházeli jako vítězové. Pro občerstvení diváků byla připravena vynikající půlnoční česnečka od Jany Hradské z restaurace na Křenovce, grilované klobásy a pivo jako křen ze Strakonického pivovaru, jenž byl hlavním sponzorem celého nočního klání.

Těšíme se a srdečně zveme všechny na další ročník!

P.S. Kam se jen letos poděl ten červený traktůrek?

Jana Křížová, SDH Radomyšl

Dětský tábor byl již posedmé

Již sedmým rokem uspořádala TJ Radomyšl letní tábor. Pro velký zájem dětí se musely uspořádat opět dva běhy a krásné chvíle v přírodě jsme trávili, kde jinde než zase na Chvalově. Oběma běhy prošlo více než 80 dětí. Mottem prvního běhu bylo „Skokem celým rokem.“ Přestože byl červenec, všichni slavili Velikonoce, Vánoce, posvěcení a mnoho jiných veselí. Na výlet se tentokrát vypravili do Chýnovských jeskyní u Tábora a na Housův mlýn, kde bylo pro ně na celé odpoledne připraveno mnoho atrakcí. Nadešel den střídání. Druhý běh nastoupil pod heslem „Kdo si hraje, ten se nenudí a kdo se nenudí, ten nezlobí.“ A o nudu jsme ani nezavádili. Z toho vyplývá, že ani nikdo nezlobil. Počasí nám všem moc přálo, tak jsme si letos rybníka užili snad nejvíce za všechny roky. Vydařilo se i mnoho nových soutěží a tak si každý odvezl domů alespoň jednu medaili. My jsme se vypravili na výlet na Kramolín. Na stezce v korunách stromů a vyzkoušeli si jízdu v bobové dráze. Výlet jedním slovem „super.“ I ten druhý běh utekl jako voda. Nikomu se

Foto Jan Vlažný

nechce domů, ale co. Příští rok jedeme zase.

V závěru bych chtěla poděkovat všem, kdo se na organizaci obou běhů podíleli, všem kdo nám zpestřili program a hlavně všem, kdo nám jak finančně, tak materiálně pomohli.

Ahoj zase za rok.

Jana Šípová

Za humny byla strašidla

Bezmála 70 dětí se přišlo podívat na radomyšlská strašidla. Nikdo z nás netušil, kolik se jich ten den probudí a bude děti zlobit a zkoušet. Bylo jich hodně, celkem 25. Duchové, upíři, ohnivý mužiči, čerti, čarodějnice, víly, kostlivci, vodníci, andělé, hejkalové a dokonce i dědek s bábou od perníkové chaloupky. Ti si vybírali, koho upečou. Děti je pak učily sedat na lopatu.

Vodníci pustili na rybník světýlka za utopené dušičky. Čerti strkali zlobivé do kotle a čarodějnice chtěli od dětí pusy. Všechna strašidla se náramně bavila a všechny děti se vrátily celé. Některé dokonce utěšovaly maminky, aby se nebály. Pro velký úspěch se strašidla rozhodla, že za rok určitě, pokud jim to jejich věk a vrzavé kosti dovolí, budou zlobit zas.

Foto Jan Vlažný

Za celou akcí stojí sestry Edita a Jana, které pořádají dětské tábory, a jejich obětaví vedoucí. My ostatní jsme vypomohli finančně a organizačně. Takže za všechny děti a rodiče děkuji TJ Radomyšl za nevšední a velmi zdařilou akci. Poděkování patří také sponzorům Pivovaru Strakonice a Jatkám Hradský.

Blanka Matoušková

Obec Baráčníků Radomyšl oživila zapomenutou tradici

Dnešní článek nemůže být o ničem jiném než o dožínkách. Dožínkami jsme žili v uplynulých měsících a ještě teď jsou stále živé. Proto cítím nutnost věnovat náš příspěvek právě jim. Jak vše začalo? Všichni ví, že hlavní náplní baráčnické činnosti je udržování a ukazování staročeských tradic a zvyků.

Dožínky byly v minulosti

silně zakořeněné nejen u nás v Čechách. Za úspěšnou sklizeň bylo nutno poděkovat a společně tuto skutečnost oslavit. V letech minulých se v Radomyšli dožínky údajně konaly, bohužel je málo pamětníků, kteří by si scénář a písničky pamatovali. Po delším pátrání v různých publikacích, na internetu i v baráčnických archívech začal být program v hrubých obrysech konkrétní. Velká část byla převzata dle staročeských dožíněk z časopisu **Český lid**, který vycházel na přelomu 19. a 20. století. Doplněn byl dle dochovaných dožíněk na Vodňansku. Texty písniček jsou z kraje prácheňského, doudlebského i plzeňského. Horší bylo složit k těmto textům hudbu. Za to patří veliký dík panu Václavu Tomáškoví ze Sedlice. Písničky pro první nácvik nám nazpívaly paní učitelky J. Salátová a M. Krejčová ze ZŠ Radomyšl. Zkoušet se začalo poměrně dlouho a to začátkem měsíce června takže díky časovému tlaku nastávaly i stresové situace. Jelikož hlavní scénář slavnosti je poměrně krátký, jedná se vlastně o předání věnce hospodáři, bylo nutno ještě přidat sólové zpěvy a tance. Děti i mládež k dožínkám jistě patří a jejich kouzlo zapůsobilo na všechny. Zajistit tento program pomáhalo mnoho lidí nejen členů baráčníků, ale i členi jiných spolků, nebo neorganizovaní občané Radomyšle a okolních obcí. Všichni více či méně přispěli, dnes si troufám říci nakonec vydařenému dílu a všichni si zaslouží poděkování za trpělivost a pomoc v obnovení této staré tradice v Radomyšli. K úspěchu jistě přispěla i muzika Nauše Pepíka, která nás doprovázela. Dobrou myšlenkou bylo i následně předvést jídlo ze staročeské kuchyně. Tetičky ochotně navařily i napekly různé pokrmy, které předložily k ochutnávce. Bohužel díky nepochopení této skutečnosti, někteří neměli možnost se k dožínkám dostat. Snad se nám se podařilo nejen pobavit, ale i připomenout starý zvyk, který byl pro naše předky samozřejmostí a součástí jejich života. Jistě bylo zajímavé vidět znovu stavění „panáků“, nebo mlácení cepem. Věřím, že všichni kdo se na staročeských dožínkách podíleli, nebo je pouze sledovali, si odnesli hezký zážitek a uspokojení. Je nutno připomenout, že bez finanční podpory městyse Radomyšl a Jihočeského kraje bychom tento projekt mohli těžko uskutečnit.

Tak ještě jednou všem veliký dík za pomoc!!!

Jůzková Zdeňka, panímaminka OB Radomyšl

Reprezentant z Radomyšle

Ve svých 14 letech oblékl Roman Votava z Radomyšle reprezentační dres na Mistrovství světa juniorů v motokrosu, které se konalo v srpnu v nedalekém Jiníně. Nepostoupil sice z kvalifikace třídy 85 ccm do hlavního závodu, ale jak sám řekl, už samotná účast na světovém šampionátu byla obrovskou zkušeností a obléknout reprezentační dres byl zážitek. Netajil se

také tím, že na jeho výkonnostním vzestupu mají kromě rodičů velký podíl trenéři David a Jaroslav Čadkovi.

Josef Slavíček má stříbro z Mistrovství ČR

Dne 24. a 25. srpna se v Rychnově u Jaroměře konalo Mistrovství republiky starších žáků dvojic a trojic v nohejbalu. V sobotu v turnaji dvojic měřil mezi 20 týmy své nohejbalové schopnosti také radomyšlský školák Josef Slavíček, který hraje za tým Horažďovic. Ve dvojicích s Filipem Hokrem obsadili smolně 9-16 místo. V neděli v turnaji trojic nastoupil s Filipem Hokrem a Martinem Buriánkem a podařilo se jim po skvělých výkonech a také při nutné dávce štěstí postoupit až do finálového souboje se Sokolem Prostějov, který byl jasným favoritem. Prohra 2:0 v posledním zápase turnaje přesto dala velkou spokojenost s umístěním Horažďovického týmu, jelikož

jeho hráči byli nejmladší sestavou celého mistrovství. Další velké povzbuzení do nohejbalových sezon pro Josefa Slavíčka a také pro radomyšlský nohejbal.

Milan Koubovský

Zprávy z DPS Radomyšle

- 2. srpna navštívil naše Infocentrum spisovatel pan Eduard Oberfalcer ze Strakonice – autor, který vydal velice zajímavou publikaci „Pošumaví 1“ aneb Turistický průvodce historií i přírodou. Již potěší nám přivezl další knihy. Já sama jsem si koupila již dva výtisky, poněvadž jsou tam mimo jiné vyobrazeny Tažovice a Tažovická Lhota – moje rodná vesnička. Nedaleko odtud je Boží kámen, o kterém se spisovatel zmiňuje na str. 138. Je zde i úryvek z rodinné kroniky – pověst o Božím kameni. Uvádí tu, že Čapek Horejš – mimochodem můj tatínek, zaznamenal tuto pověst atd... Tatínek byl velký písmák i čtenář a shodou okolností by se dožil 3. srpna 2013 – 120 roků. Je to vzácné čtení.
- 22. srpna odlétla čapí rodina s jedním mládětem. Druhé nemocné vyhodil otec čáp z hnízda. Ve stejný den odlétli i vloni.
- 31. srpna pořádala Obec baráčeknická v Radomyšli Staročeské dožínky. Počasí přálo a účast byla velká – 360 platících diváků. Mrzelo mne, že jsem se nemohla kvůli zdravotnímu stavu zúčastnit.
- Asi v 17.00 hodin týž den mne navštívil režisér pan Václav Chaloupek a věnoval mi fotografie s vlastnoručním podpisem „Méďové na cestách“. Byla jsem mile překvapena.
- 3. září 1948 před 65 lety zemřel prezident Edvard Beneš. K jeho úmrtí napsal Jaroslav Seifert dvě básně.
- 14. září si připomeneme 76. výročí úmrtí prezidenta T. G. Masaryka.
- 24. listopadu si připomeneme šestadvacet let od úmrtí vzácného rodáka Radomyšle PhDr. Bohumíra Lifky. Také nás navštívil jeho syn Michal s manželkou a zakoupil si u nás mapu.

Jiřina Machníková

KAMILA BERNDORFFOVÁ

PŘEDNÁŠKA **INDIE**

SOBOTA 26. ŘÍJNA 2013 V 19. HODIN
ZASEDACÍ MÍSTNOST ÚŘADU MĚSTYSE RADOMYŠL

Na Jawě 350 k Aralskému jezeru

37 dní, 12 států, 15 043 km

Pátek 11. 10. 2013 od 19:00 v Sokolovně v Radomyšli
promítá Petr Diviš

Tělovýchovná jednota Radomyšl
pořádá
3. SPORTOVNÍ PLES

23. 11. 2013 - 20:00 h Hraje: Cross
Sokolovna Radomyšl Vstup 90,- Kč

Vyhlášení nejlepších sportovců roku Městyse Radomyšl
Bohatá tombola

Předprodej: **HOSPODA NA KŘENOVCE** Výběr točených pív: Dudák, Kozel, Pilsner Urquell

Sbor dobrovolných hasičů Radomyšl
 pořádá
 v sobotu **16.11.2013 od 20.00 hod.**
Posvícenskou zábavu

Hudba: Talisman

Ohlédnutí za časem prázdnin

Až budou čtenáři SOBáčku číst toto číslo, bude první školní měsíc pomalu končit a na prázdniny budeme mít pouze vzdálené vzpomínky. Přesto si dovoluji ještě vrátit k tomuto období.

Vzhledem k tomu, že uzávěrka předchozího čísla byla začátkem července, chtěl bych tu připomenout některé uskutečněné akce v období prázdnin.

První akcí, která stojí za připomenutí, byla 28. července Sedlická pouť. Během „Jakubského týdne“ se pořádala celá řada kulturních a sportovních akcí. Například výstava Sedlické krajky – prací dětí krajkařského kroužku a výstava prací dětí modelářského kroužku při ZŠ Sedlice, prodejní výstava keramiky pana Jaroslava Marka. Na své si přišli i sportovní fanoušci na mnohých fotbalových utkáních. Pochopitelně že nechyběl pouťový jarmark, kde k poslechu a dobré náladě hrála hudba pana Václava Kováře a nechyběly tradiční pouťové atrakce.

Hlavní akcí Jakubského týdne bylo sportovní nedělní odpoledne na městském fotbalovém stadionu, kde se uskutečnila sportovní událost roku. Byla zde odhalena pamětní deska slavnému fotbalistovi století panu Josefu Bicanovi u příležitosti 100. výročí jeho narození. Celé odpoledne bylo zahájeno ve 13.00 hodin bohatým kulturním programem. Svě umění předvedly mažoretky PREZIOSO Blatná, divadélko „Táta a máma“ pro děti zahrálo pohádku „O drakovi“. Děti z kroužku karate při ZŠ TGM Sedlice pod vedením vicemistra Evropy Marka Pohanky předvedly, co se za celý rok naučily. Skupina historického šermu Vendeta ze Strakonice zpestřila program ukázkou historických soubojů. Celé odpoledne byli k dispozici příslušníci Policie ČR, kteří zájemcům předváděli ukázky techniky a některé metody při vyšetřování. Sportovního ducha podpořilo hřiště firmy E.ON – rodinný fotbal, kde spolu soupeřily rodinné týmy (podmínkou byla minimálně jedna žena a pouze jeden muž starší 15 let). Dále si mohli odvážlivci u stánku této firmy vyzkoušet řadu dalších dovednostních úkolů. Všichni účastníci byli odměněni věcnými cenami od firmy E.ON. Firma myslela i na nejmenší návštěvníky a připravila jim skákací nafukovací hrad.

V 15 hodin bylo zahájeno slavnostním odhalením pamětní desky Josefu Bicanovi. Tohoto aktu se osobně zúčastnil jeho syn Ivan Bican. Závěr celého odpoledne patřil fotbalovému utkání mužstev „Staré gardy Slávie Praha“ proti mužstvu TJ Sokol Sedlice A.

Pořadatelům všech akcí o pouti patří veliký dík za jejich odvedenou práci a nesmíme zapomenout poděkovat firmě E.ON za podporu této akce a bohatý program.

Jiří Rod, starosta města

Soutěž v požárním sportu „O pohár starosty města Sedlice“

V sobotu 31. srpna 2013 pořádal Sbor dobrovolných hasičů Sedlice druhý ročník soutěže v požárním útoku „O putovní pohár starosty města Sedlice“. Soutěže se celkem zúčastnilo 10 družstev (8 mužských týmů a 2 týmy žen). Soutěžilo se podle pravidel požárního sportu se sklopnými terči (terče s elektronickou časomírou). Nad regulérností soutěže dohlíželi rozhodčí paní Věra Češková, pan Josef Šlehofer a u časomíry paní Eva Šlehoferová.

První místo obsadilo stejně jako loni družstvo z SDH Bezdědovice, druhé se umístilo domácí družstvo Sedlice, na třetím místě družstvo SDH Blatná a bramborovou medaili získalo družstvo SDH Kocelovice. V soutěži žen se na prvním místě umístilo družstvo žen SDH Sedlice a na druhém místě SDH Kocelovice.

Akce proběhla za podpory města Sedlice a řady sponzorů.

Jiří Rod, starosta města

Město Sedlice prodává parcely

Město Sedlice nabízí k prodeji stavební pozemky v lokalitě Vráž, které jsou zcela připraveny pro zahájení stavby rodinného domu (na každém pozemku je již kanalizační šachta, vodovodní přípojka a energetický pilíř „kaplička“, který obsahuje přípojku plynu a elektrické energie). K prodeji je nabízeno 11 stavebních parcel o výměře cca od 950 do 1300 m². Cena zainvestovaného pozemku je 450,- Kč/ m². Případní zájemci o koupi pozemku se mohou přihlásit nebo požádat o další informace na MěÚ Sedlice.

Kontakt: MěÚ Sedlice, náměstí T. G. Masaryka 28, 387 32 Sedlice
tel.: 383 493 410 nebo e-mail: podatelna@obec-sedlice.cz

Mateřská škola v Sedlici dostane nový kabát

Byla zahájena oprava budovy Mateřské školy v Sedlici. Jedná se o zateplení obvodových konstrukcí a nový střešní plášť objektu školy. Projekt je realizován v rámci Operačního programu životní prostředí s podporou finančních prostředků z Evropské unie. Celkové náklady na realizaci jsou 1.569.644,- Kč, příspěvek z EU je 997.944,- Kč. Po dokončení stavebních úprav dojde současně k úsporám na vytápění ve výši 52.780,- Kč/rok a úsporám při vypouštění skleníkových plynů do ovzduší CO₂ - 7,307 t/rok.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Září v ZŠ Sedlice

Po letních prázdninách se naplno rozběhl nový školní rok. Přes léto se ve škole usilovně pracovalo na zlepšení prostředí. Některé třídy se rozzářily novými barvami, na chodbách byly umístěny nové nástěnky, nový kabát dostalo schodiště do sklepa.

V pondělí 2. září proběhlo tradiční slavnostní zahájení školního roku. Po úvodním slovu ředitele školy Marka Charváta vystoupil starosta města Sedlice, Ing Jiří Rod, který popřál žákům mnoho úspěchů v letošním školním roce a připomněl úspěchy našich žáků ve školních i mimoškolních soutěžích. Poté se žáci odebrali do svých tříd, kde si vyslechli další pokyny od svých třídních učitelů.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 137 žáků, z toho rekordně 22 prvňáčků. Oproti loňskému stavu nám přibyli dva žáci a potvrdil se vzestupný trend z posledních pěti let. Děti budou moci opět navštěvovat řadu kroužků. ZUŠ Blatná u nás vede hru na flétnu a výtvarný kroužek. Tradiční je i kroužek keramický, který bude opět otevřen pro začátečníky a pro pokročilé. Čtvrtým rokem bude pokračovat kroužek paličkování. Pokračovat bude i výuka hry na kytaru a modelářský kroužek. Druhým rokem bude fungovat kroužek florbalu. Pro druháky zajišťujeme nepovinnou výuku angličtiny, starší žáci se mohou zdokonalit v anglické konverzaci. Pro chlapce i děvčata je připravena i možnost navštěvovat výuku karate, kterou vede náš bývalý žák a úspěšný reprezentant ČR Marek Pohanka. V letošním roce se ještě rozběhne taneční kroužek pod hlavičkou DDM Blatná.

A co nás v nejbližší době čeká? V září hlavně rozjezd učení, kroužků, připravujeme druhý ročník Běhu naděje v Sedlici. Prvňáci a druháci navštíví divadelní představení v MŠ. Děti napíšou dopis a nakreslí obrázky našemu adoptivnímu spolužákovi Luisovi z Guineje. Ale o tom zase v dalším čísle.

Marek Charvát, ředitel školy

Den dětí v Mužeticích

Dne 5. července 2013 se v Mužeticích opět konal dětský den za finanční podpory města Sedlice. Tento netradiční datum museli mužetičtí rodiče vybrat kvůli nepřízní počasí, které panovalo 1.6.2013. Pro děti bylo připraveno odpoledne plné her a zábavy.

Letošní ročník byl z důvodů objektivního posouzení výkonů dětí rozdělen na dvě kategorie a to na „předškoláky“ a „školáky“. Z místního hřiště „Na Drahách“ udělali rodiče dvě sportoviště, na kterých připravovali disciplíny, zatím co na druhém děti souběžně soutěžily. Děti si vyzkoušely kopání na branku, svou mušku otestovaly při házení míčku, shazování dřevěné pyramidy, zručnost při prolézání překážkové dráhy s pink pongovým míčkem na lžici. Rychlost a obratnost si děti vyzkoušely při probíhání slalomové dráhy, na jejímž konci na ně čekala ještě střela na branku. A ty starší soutěžily střelou na branku s floorbalovou hokejkou.

Soutěží se zúčastnilo celkem 14 dětí ve věku od 2 let až po 13 leté. I přes krátkou pauzu z důvodu dešťové přeháňky, kterou všichni společně strávili hraním na tichou poštu pod provizorně připraveným přístřeškem, děti statečně bojovaly, i když hlavním cílem bylo sejit se a dobře se pobavit. Na každé dítě čekala sladká odměna a celkoví vítězové obdrželi navíc diplomy, medaile

a pohár „Mužetický sportovec roku 2013“.

Po dokončení soutěží a vyhlášení vítězů bylo odpoledne ukončeno společným opékáním špekáčků. Úplným závěrem bylo promítání společných fotografií z loňského ročníku a ze společného života mužetických občanů.

Michal Šindelář

Rybářské závody v Mužeticích

Dne 20. července 2013 uspořádali mužetičtí rybáři již 4. ročník tradičních rybářských závodů, které se konaly v rybníčku „Na Drahách“ v Mužeticích. Pro natěšené rybáře byly připraveny nejen věcné ceny a diplomy, ale i občerstvení v podobě chutných klobásek, lahodného piva a v neposlední řadě i pozvání na fotbalový zápas mezi dětmi a rodiči.

I letos byly závody rozděleny na dvě kategorie. Nicméně oproti předešlým ročníkům, kdy startovaly odděleně, letos začaly chytat děti společně s dospěláky a to od deseti ráno do čtyř odpoledne. Po vyhlášení konce provedli členové rybářské komise vyhodnocení. Při závoděch bylo nacytáno cca 20 m ryb, z čehož největší úlovek byl kapr měřící 50 cm, nejmenší úlovek pak měřil 10 cm. Vítězem

v dětské kategorii se stal Karel Klíorka a obdržel tak ocenění „Mužetický rybář roku 2013“, druhé místo obsadil místní Adam Štok a na třetím místě skončil Ondřej Kastner. Vítězům organizátoři ještě jednou gratulují.

Fotbalový zápas po skončení závodu v rybaření byl letos v rozdělení rodiče proti dětem a obě strany si velmi užily nejenom kopanou, ale i srandu z náročných hereckých výkonů převážně ze strany otců.

Organizátoři rybářského dne děkují panu Ladislavu Kovaříkovi a potravinám Klíma ze Sedlice, kteří přispěli na věcné dary vítězům. Také děkují městu Sedlice za zapůjčení párty stanu a stolů s lavicemi, bez kterých by organizování této akce bylo velmi těžké.

Letošní hojná účast opět potvrdila, že akce podobného typu mají smysl a organizátory utvrdila v tom, že příští rok uspořádají další ročník, čímž Vás na něj zvou! Petrův zdar.

Text a foto Michal Šindelář

M Ě S T O S E D L I C E

ZVE CYKLISTICKOU VEŘEJNOST

v sobotu 5. října 2013

na regionální cyklistickou akci

„Na kole k pomníku Ch. Battaglii“

a neb

„Rozloučení s cyklistickým létem 2013“

Zahájení: ve 14.00 hodin u fotbalového stadionu v Sedlici

V cíli je zajištěno občerstvení. Každý cyklista obdrží účastnickou medaili. Obě trasy jsou viditelně značeny. Cyklistická akce je určena široké veřejnosti. Srdečně zvou pořadatelé

Loučení s prázdninami – dětský den v Sedlici

Poslední den prázdnin se nese ve znamení loučení s létem a prázdninami. A aby děti nepodlehly chmurám, že jim škola začíná, rozhodl se Svaz žen Sedlice a město Sedlice, že i v letošním roce proběhne „Loučení s prázdninami“. V neděli 1. září 2013 se na fotbalovém hřišti od 14 hodin

uskutečnil III. ročník dětského sportovně pohádkového odpoledne. Připravily se soutěže, medaile, ceny pro každého soutěžícího, zajistily se potřebné pomůcky k realizování stanovišť a dětského koutku. Nabížený program mohl začít. První soutěžící se objevili již před půldruhou, ale vše vypuklo ve 14.15 hod. první soutěží.

Děti měly za úkol najít lístky do tomboly poházené v prostoru fotbalového hřiště a pak proběhlo slosování o lákavé ceny. Poslední hrací karta s číslem 119, byla vydána v 15.00 hodin. Hlavním programem byla zábavná trasa v podobě 12 stanovišť, kterou děti musely projít (větší samostatně a menší v doprovodu rodičů). Na stanovištích se plnily různé dovednostní a sportovní úkoly. Největším zážitkem pro děti bylo v letošním roce stanoviště s mysliveckou a loveckou tematikou, které měli na starosti Vladimír Klíma st., Petr Obleser a Václav Vrba ml.. Po splnění úkolu na daném stanovišti dostali všichni účastníci nejenom sladkou odměnu.

Po absolvování všech stanovišť byl každý odměněn medailí a mohl roztočit kolo štěstí. Před pátou hodinou odpolední již nic nebránilo tomu, aby byl zapálen oheň a mohlo začít opékání špekáčků a dalších uzenin, co si kdo z domova přinesl. Pro všechny byl připraven také doprovodný program. Děti si mohly nechat namalovat na obličej různé motivy, pohrát si v dětském koutku a vydovádět se na skákacím hradu.

Na závěr chceme ještě jednou moc poděkovat všem, kteří se aktivně i finančně zapojili a pomohli. Těšíme se na to, že se opět všichni sejdem při IV. ročníku „Loučení s prázdninami 2014“ v Sedlici.

Hana Růžičková za Svaz žen Sedlice

Svaz žen Sedlice připravil soutěže, medaile, ceny a vše potřebné pro realizaci této akce. S přípravou stanovišť také pomohli členové Mysliveckého sdružení v Sedlici. Závěrem lze říci, že když se sejde parta lidí, kteří mají dobrý nápad a jsou ochotni obětovat svůj volný čas, zrodí se nádherná akce, která se již stala tradicí. A proto za všechny děkujeme Českému svazu žen Sedlice za tuto krásnou akci. Děkujeme i všem, kteří se podíleli na přípravě a všem sponzorům této akce.

Jiří Rod, starosta města

Škvořetický žulák

„Teď už můžeš umřít!“, hlásal závodníkům v cílové rovince Škvořetického žuláka recesistický nápis. 200 metrů plavání, 20 kilometrů terénní cyklistiky a 1,5 kilometru běhu - tak tohle všechno čekalo na jedince, kteří se přihlásili do škvořetického triatlону /ve zdejší terminologii „plavokoloběhu“/ v sobotu 17.

srpna. Jistou úlevu měli jen děti do patnácti let, kterým pořadatelský výbor zkrátil plavání na 100 metrů. Jenže kategorie „potěru“ měla o letošním třetím ročníku jen jednoho jediného zástupce. Byl jím třináctiletý Michal Venclíček z domáčí obce. „Je to smutné,“ konstatoval zklamaně jeho otec Michal Venclíček st., „Člověk to mládeži naservíruje div ne na stříbrném podnose a kluci i holky radši leží u počítačů. Ani je nenapadne, že by měli udělat něco pro své zdraví. Když jsme my byli malí, potěšila nás každá chvíle na čerstvém vzduchu- odhodili jsme po příchodu do školy aktovky a letěli ven. Když jsme si chtěli zasportovat, veškeré zázemí jsme si museli vydřít vlastníma rukama,“ zdůrazňuje.

Škvořetický žulák je místní partou nadšenců připraven jako „srandapodnik“, kde jde především o to „udělat si žízeň“ a pobavit se. Nikdo tady neočekává, že budou padat závratné rekordy.

Nejstarším závodníkem a zároveň „žulákovským premiantem“ se stal škvořetický hostinský Stanislav Venclíček /65 let/. „Hlavně, že jsem to celé přežil,“ oddychuje si celoživotní zapálený sportovec. „Přání, abychom ho absolvovali všichni tři, tedy já, syn i vnuk se mi splnilo, sobě jsem si dokázal, co jsem chtěl a hlavně jsem závod dokončil, i když chvílemi bych s tím nejraději praštil.“

Druhá etapa Škvořetického žuláka se ve večerních hodinách přenesla do hospody a podhospodí „U Standy“, kde se opékaly kytý a vesele se pilo. Pro některé účastníky závodu byla tato druhá etapa ještě náročnější než ta první. To ukázalo ovšem až nedělní ráno!

Výsledková listina: Žuláka absolvovalo celkem čtyřicet závodníků. Kategorie „Kluci + holky do patnácti let“ měla jasného vítěze domácího Michala Venclíčka. Mezi juniory si nejlépe vedl Ondřej Nový ze Škvořetic, v závěsu ponechal Radka Mullera ml. z Blatné. Kategorie žen vyzdvihla na výsluní Pavlu Valachovou, za ní se umístily Ivana Váňková a místní Kateřina Kramlová. V elitní kategorii obsadil čelní pozici Anton Murárik ml. ze Škvořetic, na stříbro dosáhl Jakub Šimeček z Vimperka, bronz bral Marek Žid. „Přípravku na veterány“ 40 až 50 let opanoval Ladislav Panuška, za ním se umístili Radek Muller st. z Blatné a Miroslav Sladký. Ve veteránech 50 až 150 let vyhrál Miroslav Huspeka z Čejetic, stříbrnou medaili získal Miloslav Löffler z Tábora, medailové trio uzavřel zdejší Anton Murárik st.

Organizátoři Škvořetického žuláka touto cestou děkují starostovi Škvořetic Lubomíru Novému a obecnímu úřadu jako takovému za nezbytnou pomoc a podporu celé akci.

Vladimír Šavřda

Na pacelickém hřišti se žhavily hlavně vzduchovky

V neděli 30. června uspořádal Střelecký klub Blatná společně s Obcí Škvořetice a hrstkou místních nadšenců historicky první střelecký den

„O zlatou mušku“. Do akce, původně určené pro děti a mládež, se nechali posléze rádi lákat i dospělí jedinci. Celkem nechalo „promluvit vzduchovky“ v průběhu pěkného, slunečného odpoledne dvacet šest závodníků a závodnic.

Zásluhou členů střeleckého klubu z Blatné Marka Novotného, Pavla Kotrouše a Denisy Kotroušové /ta mimochodem nedávno vybojovala nádherný bronz na Mistrovství republiky juniorů/ byla celá soutěž velice pestrá a na vysoké úrovni. Ještě předtím, než se začalo střílet venku, reprezentační trojka v pacelické společenské místnosti připravila výstavku palných zbraní různých typů, velikostí a stáří. Ta se setkala s obrovským zájmem přítomných, stejně jako následující odborná přednáška a promítání záznamů z prestižních střeleckých přeborů.

Vzduchovky, stejně jako diabolky a terče poskytl zdarma blatenský střelecký klub, za což jim stejně jako za připravený program náleží velké poděkování.

Pro zúčastněné byly připraveny dvě střelecké disciplíny: klasická palba na terče vleže, běh na stanoviště a střelba na plechové sklápovací panáčky, v samostatných kategoriích pro dospělé a děti.

V klasickém souboji se mezi mladšími dětmi dočkal vítězství Jakub Bláha ze Sedlice, za ním se umístil Tomáš Bezouška z Blatné, bronz získal Honza Vlášek ze Škvořetic. Za starší omladinu proměnil pevnou ruku a bystré oči ve zlato Dominik Ludvík z Pacelic, o pět bodů méně stačilo na stříbrnou příčku Michalu Vencličkovi ze Škvořetic, medailové trio uzavřela Jana Žáčková z Blatné. V „dospělácké“ kategorii si nejlépe vedl Michal Vencliček st. ze Škvořetic, v závěsu ponechal Josefa Horu a Vlastu Renče také z Pacelic.

Druhá soutěž s přesunem na stanoviště si v kategorii mládeže vysloužil vítězství pacelický Lukáš Ludvík, v kategorii dospělých vyhrál domácí Pavel Lexa. O titul „krále střelců“ se pak oba vítězové utkali v napínavém osobním souboji. Nakonec zkušenost a dlouholetá praxe ve střelbě pasovala na pomyslný trůn Pavla Lexu.

Organizátoři měli z užitečně stráveného odpoledne jen ty nejlepší pocity a shodli se na tom, že ze „Zlaté mušky“ udělají tradici.

Text a foto Vladimír Šavrdra

Srdečně blahopřejeme

1. srpna se dožil hezkých 71 let František Fišer ze Škvořetic. V měsíci září představitelé Obce Škvořetic přišli pogratulovat hned pěti oslavencům: Marii Jakubcové ze Škvořetic /90 let/, Marii Slezákové ze Škvořetic /87 let/, Miloslavu Peškovi ze Škvořetic /85 let/, Hedvice Hroudové ze Škvořetic /80 let/ a Bohumile Šavrdové z Pacelic /70 let/.

Mnoho štěstí, osobní pohody a stále pevné zdraví do dalších let přejí zástupci Obce Škvořetic, přátelé, příbuzní a rodinní příslušníci!

Vladimír Šavrdra

Spisovatel Ladislav Stehlík ..... a Tchořovice

Skutečnost, že spisovatel Ladislav Stehlík má k naší obci velmi blízko je všeobecně známa. Je to dáno tím, že jeho maminka se narodila na hajnici u Velkého Pálence (dnes Hydrobiologická stanice UK Praha) v katastru obce Tchořovice, v rodině lesního a rybníčního hajného (později oborníka) Karla Slaniny. Rodu, kde se hájenství dědilo po mnoho let z pokolení na pokolení, který tu působil. Přichází sem z hájovny u Ostrého a následně se stěhuje do hájovny u Velké Kuše.

Toto pravidelné střídání nebylo žádnou neobvyklou zvláštností, ale naopak. Vrchnost v této době zcela pravidelně přesunovala své zaměstnance z hájovny na hájovnu, z důvodu omezení možnosti navázání užšího kontaktu s místním obyvatelstvem, a tím do jisté míry napomáhala k nekompromisnímu dodržování jeho povinností.

Spisovatel Ladislav Stehlík se ve svém literárním díle „Země zamýšlená“ věnuje svým laskavým jazykem místopisným událostem jihočeské krajiny. Bez ohledu na velikost osady, vesničky, městečka, města, předkládá čtenářům historické, kulturní i současné události. Všimá si krásy přírody a obyvatel v ní žijící. Nezapomíná ani na Tchořovice a jeho okolní krajinu:

..... „ Snad můj děd, v jehož rodu se dědilo hájenství do kolikátého kolena, byl zároveň i muzikantem. U Velkého Pálence se v hajnici narodila moje maminka. Procházím ne bez dojetí touto končinou jejich dětských let. V hajnici se vlastně nic nezměnilo, všechno je takové jako před sedmdesáti lety, jen místo hajného jsou tu pracovníci hydrobiologické stanice a seznamují mě se svou laboratorní prací. Nějaký sekáč tu kosí na okraji rybníka síť pro stelivo a vítr čeří vlny v něžné daktyly.

Před lety sem pravidelně docházel z Příbrami se svým přítelem, soudcem Josefem Švecem, jiný malíř, žák Mařákův, Jaroslav Panuška. Nevím, co ho očarovalo víc, zda stará tvrz proměněná v špejchar, či hladiny rybníčné nebo stará 'radikovaná' hospoda u Kellerů, kde příbramský sudí objevil v rozhovoru s hostinským, že on je vlastně Panuškovým bratrancelem, neboť otec hostinského a Panuškova maminka byli bratr se sestrou. Toto ověřené zjištění Panuškových rodových kořenů bylo nejen důvodem k domácí rodinné slavnosti, ale Panuška si ještě víc zamíloval tuto rodnou krajinu svých rodičů, o jejichž rybnících prohlásil, že jsou nejkrásnější v Čechách, a ani třeboňské prý se jim nevyrovnají. A jaká krásná jména pro ně zdejší lid vymyslel: Radov, Smyslov, Vitanovy, Hadí – poslední dva jsou rozloženy v zelené tišině uprostřed lesů.

Věřte, není věci smutnější nad vypuštěný rybník v mlze – pohled oka slepého, zrcadlícího už jen stesk šedavých mračen. Loviště oblétají křídla křičících racků, kteří za snadnou kořistí se slétají z celé krajiny. Čvachtavý krok rybářské hlídky obchází okolí zúžených hladin a chlad bahna se prodírá až ke kostem. Nadchází doba rybolovů. Rybolov,

to není jen tak lečká práce – rybolov je obřad. Má svůj čas, svoji zákonnost, své služebníky.

Vůně puškvorců a modř hladin pod vysokými býlími oblaky, květ potměchuť na zdejších hrázích i rozmodlené mlýny, to ještě není krajina celá. Ještě k ní patří košatá thorovická lípa, v jejímž stínu svačí ženci, i vláček ujíždějící k Nepomuku jednokolejnou tratí, což obě zaujalo malíře Lva Šimáka na jedné toulce krajem a podnítilo s modravými staveními na thorovické návsi k namalování několika akvarelů.

Zkoumavému zraku hajného neujde ani pařízek. Každý však, kdo si podřízne strom, má aspoň po sobě pěkně uklidit a nenechat za sebou pařez, svítící novotou jako rozžatá svíčka, pomazat jej zemí a přikrýt mechem ... tolik ohledu má mít k lesnímu strážci a nestěžovat mu svou neomaleností jeho často obtížnou službu. Nedivme se, že se potom rozkatí i na zcela nevinnou babičku, která si přišla nasbírat jen trochu chrastí ...“.

Připravil Karel Krejčí, kronikář obce Tchořovice

Zápis v kronice obce Tchořovice

Mám rád Tchořovice, několikrát jsem tam kreslil a stále se tam vracím. Je to rodná končina mé maminky, která se narodila v hajnici u Velkého Pálence. Přejí tchořovickým občanům všechno dobré.
Ladislav Stehlík
9.5.1976

Mám rád Tchořovice, několikrát jsem tam kreslil a stále se tam vracím. Je to rodná končina mé maminky, která se narodila v hajnici u Velkého Pálence. Přejí tchořovickým občanům všechno dobré.

Ladislav Stehlík
9.5.1976

Robinsoni v Nespících

Od 20. – 27. července 2013 se konal hasičský tábor pod záštitou Okresní rady mládeže při OSH Strakonice v Nespících na Šumavě. Celkem tábor osadilo 75 dychtivých dětí a 13 vedoucích.

Vše začalo v sobotu odpoledne, kdy do tábora začali najíždět děti i vedoucí. Po příjezdu se všichni ubytovali v chatkách nebo pokojích. Následovala naše první společná večeře. Na nástupu, který následoval po večeři, jsme dětem představili celotáborovou hru nazvanou „Robinson Crusoe“ a rozdělili děti do 6 družstev dle barev. Každé z dětí i vedoucích dostal šátek v barvě svého družstva.

V následujících dnech děti i jejich vedoucí zažili simulované ztroskotání na moři, prozkoumali pečlivě okolí. Každé družstvo si vytvořilo vlastní vlajku. Postupně malí Robinsoni vydlabali totem z lipového dřeva, v lese si z přírodních zdrojů postavili obydlí a nakreslili mapu ostrova. Děti si také zkusily vyrobit nádoby (mističky, hrníčky i další jiné věci) ze samotvrdnoucí hlíny. Tyto výrobky si po skončení tábora každý odvezl domů na památku.

Jedním z dalších důležitých úkolů v průběhu týdne byla příprava vlastní večeře. Každé družstvo si muselo uvařit samo z nalezených ingrediencí. Tuto činnost všichni zvládli na výbornou a večer si pochutnalo každé družstvo na výborném bramborovém 'buřtguľáší'. Hlady nebyl nikdo. Tato činnost děti nadchla.

Ve středu se šlo na celodenní výlet. Navštívili jsme přírodní koupaliště v Rohanově. Nejprve to vypadalo, že bude pršet, ale nakonec to byl krásný slunečný den plný koupání a her. Ti starší 10 let si zde mohli vyzkoušet i sportovní střelbu z luku pod vedením majitele kempu. Po návratu do tábora přijeli na návštěvu hasiči ze Střelských Hoštic. Vyrobili pěnu, do které děti s velkou radostí naskákaly a klouzaly v ní. Večer jsme zakončili zpěvem u táborového ohně s kytarou.

Ve čtvrtek lidově unesli všechny vedoucí! Družstva pod vedením instruktorů je museli najít dle indicí a zachránit splněním několika úkolů.

Museli např. zazpívat písničku, poznat stromy podle listů, pojmenovat hasičské značky, poznat vedoucího podle popisu....

Večer osvobožovalo každé družstvo svého Pátka tím, že vymysleli tanec. Zde se projevila velká fantazie dětí i vedoucích. Děti předvedly nápadité tance, oblečení vhodně doplnily v přírodě dostupnými materiály, některé měly i hudební doprovod (buben z plastového kýble). Jedno družstvo dokonce vymyslelo báseň k osvobození Pátka. Byla to vskutku úchvatná podívaná.

V předvečer odjezdu jsme pro děti připravili tradiční stezku odvahy, která probíhala od 22:00 do téměř 2:00 ráno. Děti chodily po jednom, někdy po dvou (pokud chtěly), cestu jim osvětlovaly pouze svíčky ve sklenicích nebo světelné trubičky. Cestou na ně čekala strašidelná překvapení (děsuplné zvuky a předměty např. oběšenec). Na konci cesty se děti musely podepsat na připravený list papíru. I když se úplně všichni nebáli, byli nadšení.

Program na táboře nám dále zpestřili svojí ukázkou zbraní příslušníci Policie ČR a také jejich dva služební psi. Za tyto ukázky všem zúčastněným děkujeme.

A byl konec tábora ... Nastalo velké loučení. Po dlouhém a spoustou akcí nabytém týdnu se všichni začali chystat domů k rodičům.

Celý tábor se vydařil nejenom díky slunečnému počasí, kterého si všichni užili dostatečně, ale hlavně kvůli dobře připravenému programu pro děti. Díky všem vedoucím.

Akci podpořili: Jihočeský kraj, Strakonice zdravé město, KONABO, MŠMT a společnost Astorie a. s., která zajistila pojištění tábora pojišťovnou České spořitelny. Děkujeme.

Foto i článek Martina Čadková
SDH Tchořovice

Soutěž v požárním sportu

Desátého srpna se v Uzenicích konala soutěž v požárním sportu „O pohár obce Uzenice“. Soutěže se zúčastnilo celkem 19 družstev, z toho 11 družstev mužů, 5 družstev žen a 4 družstva veteráni muži. V celkovém pořadí se jako první z družstev mužů umístil SDH Bezdědovice (22,07 s), druhý byl sbor SDH Blatná (23,04 s) a třetí SDH Chobot (25,21 s). Z žen byly nejlepší hasičky z SDH Drahenický Málkov (25,06 s), druhé z SDH Chobot (26,88 s) a třetí hasičky z SDH Kocelovice (27,45 s). Největším napětím byl ovšem boj o první místo v družstvech veteránů. Zatímco třetí příčku získal SDH Drahenický Málkov s časem 27,20 sekund, zlato uteklo místnímu SDH Uzenice o neuvěřitelné dvě setiny sekundy a získal

je SDH Chobot s časem 25,37 sekund. Jak se říká, kdo umí, ten umí, ale tohle bylo už od našich sousedů hodně provokativní, ne ☹?

Nezbývá, než dodat ... do roka a do dne zase v Uzenicích! Jsme rádi, že místní hudební skupina VZAD poctila hasičskou soutěž svým vystoupením na jeho konci a předvedla, že nikdy není pozdě s něčím začít. Chlapi, klobouk dolů, pokaždé jste lepší a lepší. Budeme rádi, když nám i v příštích letech zachováte přízeň a najdete si čas zahrát v Uzenicích mezi těmi všemi koncerty v Lucerně a na ostatních světových jevištích, které Vás čekají ☺.

text: Gabriela Kučerová, místostarostka obce

foto: Dagmar Malečková, starostka obce

Z dalšího dění v obci

Všichni občané měli možnost zúčastnit se výstavy květin v Čimelicích. V pátek 23. srpna byl pro občany připraven odvoz z Uzenic na výstavu. Z připravovaných akcí je dále nutné zmínit záměr obce osázet cestu „Na Červinka“ s předpokládaným termínem sázení dubů v podzimních měsících tohoto roku. V současné době také probíhá oprava části obecní kanalizace, když se v době po jarních povodních propadla část pozemku v centru obce.

Bohužel považuji za nutné se zmínit také o zničení trampolíny umístěné u rybníka. Dva roky zpátky obec zakoupila pro děti trampolínu, která byla umístěna do centra obce k rybníku. Již před rokem byla provedena na trampolíně nutná oprava, protože jejím nedbalým užíváním došlo k jejímu poškození. Ovšem teď v letních měsících byla trampolína zcela zničena. To, že na užívání trampolíny byly děti – zejména mládež – opakovaně upozorňovány, mnohdy byly i vyháněny, protože místo skákání na trampolíně po jednom v případě těch větších, si pletly trampolínu zřejmě s horolezeckou stěnou a věšely se na její ochranné síť a podobně, či tam skákaly hromadně, bylo málo. Trampolína byla zdevastována. Samozřejmě se žádné z dětí dobrovolně nepřiznalo, že u jejího zničení bylo, ani žádné nevědělo, kdo to udělal, což mě samotnou moc nepřekvapilo, více mě ale mrzí celkový přístup rodičů. Myslím, že každý z rodičů, prarodičů, či jiných dospělých osob, jejichž děti trampolínu užívaly, věděli, že děti na trampolínu chodí, alespoň lze předpokládat, že by měli vědět, co dělají jejich děti ve volném čase, ale žádný z nich se nezajímal, jak ke zničení trampolíny došlo a kdo jej zavinil. Závěrem je, že obecní zastupitelstvo již neodsouhlasilo další opravu trampolíny, neboť mu není jedno, když se ničí majetek, který byl pořízen z obecních peněz a na kterém zřejmě nikomu až tak nezáleží.

text: Gabriela Kučerová, místostarostka obce

foto: Dagmar Malečková, starostka obce

Pozvánky na akce

- 4. 10. 2013 od 15:00 hod. sraz důchodců v klubovně SDH Uzenice č.p. 11
- 5. 10. 2013 ve 13.00 hod. drakiáda a šipkovaná, sraz u rybníka v Uzenicích
- 12. 10. 2013 od 20.00 hod. Uzené divadlo, repríza hry Host v mlze, U Lávičků
- 16. 11. 2013 od 15.00 hod. zdobení hnětýnek, v klubovně SDH Uzenice
- 30. 11. 2013 od 14.00 hod. výroba adventních věnců a jiné vánoční výtvarky, v klubovně SDH Uzenice

Aktuálně z Uzeniček

Byly dokončeny práce z programu obnovy venkova „Rekonstrukce hasičské výzbrojny“ s výsledkem kvalitně odvedených prací od vybraných dodavatelů. Následně bude obec žádat o vydání kolaudačního souhlasu k užívání této budovy, pak následuje závěrečné vyhodnocení celé akce. Poslední oprava a úprava tohoto

objektu byla realizována v roce 1962, tedy více než půl století bez většího zásahu k udržení schopnosti využitelnosti pro uskladnění požární techniky. Především bylo nutné budovu získat od státu do vlastnictví obce. Celková rekonstrukce zajistila dostatečně prostornou garážovací plochu a dálkově ovládaných shrnovacích vrat. V části nadzemního podlaží bylo zhotoveno zázemí pro ukládání pomůcek a oděvů hasičů. Vnitřní a venkovní prostory jsou nově kvalitně omítnuty. Byla zhotovena nová elektroinstalace a vybudován hromosvod dle požadavku Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje. Zbývá pouze přání k účelnému užívání budovy tak, aby sloužila alespoň 50 let bez většího zásahu.

Sbor dobrovolných hasičů připravil 24. 8. 2013 hasičskou soutěž o pohár starosty obce v Uzeničkách. Byly pozvány všechny sbory ze širokého okolí. Člen SDH a hostinský v jedné osobě zajistil za pomoci ostatních členů kvalitní zázemí pro samotnou soutěž s dobrým občerstvením a hudební produkcí po vydařeném soutěžním zápolení. Celá tato akce byla důstojným zakončením dovolenkových a prázdninových pobytů rekreantů, chalupářů a obyvatel obcí Blatenska. Výsledky soutěže o pohár starosty především potěšily hasiče z Chobota, kteří se umístili v kategorii mužů na prvním místě, v kategorii veteránů byli nejúspěšnější hasiči z Drahenického Málkova a v kategorii soutěžících žen si přebral pohár hasičky ze Sedlice.

Čas prázdnin uplynul jako voda a dá se říci, že letošní počasí mohlo uspokojit větší část obyvatel. Až na houbaře, ti zatím strádají. Hezké zážitky z podzimu přeji všem čtenářům těchto listů.

Zdeněk Sýbek, starosta obce Uzeničky

Letní období rekreační oblasti Milavy

Rekreační oblast Milavy nabízí pro rekreanty mimo příjemného posezení u piva či kávy, podávané v místních restauracích, také organizované sportovní vyžití. Jedná se především o tradiční nohejbalový turnaj „Milavská šlápota“, volejbalový turnaj smíšených družstev 4+2 a volejbalový turnaj dvojic. Místní turnaj v softenisu doplňuje sportovní program.

Letošní tropické teploty ovlivnily výkony hráčů. Ze strany pořadatelů bylo nutné zabezpečit neustálé kropení rozpálených hřišť a pro samotné hráče bylo připraveno občerstvení na doplňování pitného režimu, káď s vodou a vodní sprchový rozprašovač. Za dva dny turnaje se tak spotřebovalo cca 7m³ vody. I přes tropické teploty se sportovní turnaje v letošním letním období vydařily. Účastníci předvedli maximální možné výkony a vítězové byli po právu odměněni.

Volejbalový turnaj ATC-Milavy 2013

Rozloučení s prázdninami

Dětský den 24.8.2013 Velká Turná

V sobotu 24. srpna, uspořádal SDH Velká Turná akci „Rozloučení s prázdninami“. Tato sportovně kulturní akce je tradičně pořádána na konci letních prázdnin a obsahuje nohejbalový turnaj trojic a vlastní rozloučení s prázdninami pro děti plné her a soutěží. Vrcholem akce je táborový oheň s opékáním buřtů. Počasí nám přálo a tak celý slunný den proběhl ke spokojenosti všech zúčastněných. Sportovního klání se zúčastnilo 9 mužstev. Úroveň hry byla vysoká. Vyrovnanost družstev byla vidět na kvalitě zápasů. Zahajovací zápas začal v deset hodin dopoledne a finálové klání skončilo v podvečerních hodinách. Začátek dětského dne byl naplánován na čtvrtou hodinu odpolední s vyvrcholením zapálení táborové hranice v 19:00 hod., kde si děti společně opekly buřty. Pro všechny účastníky bylo připraveno bohaté občerstvení.

Dětský lampiónový průvod

V sobotu 31.8.2013, poslední den prázdnin, si maminky z Velké Turné připravily pro své děti „Dětský lampiónový průvod obcí“. Děti se sešlo na dvacet a jistě si odnesly nevšední zážitek z výjimečné akce.

Letecký den ON AIR Strakonice

Letecký den ON AIR Strakonice

Sbor dobrovolných hasičů Velká Turná obdržel pozvání na prezentaci historického požárního vozu HENSCHEL, rok výroby 1939 na Leteckém dni ON AIR Strakonice, který se konal v sobotu 7.9.2013. Členové SDH Velká Turná ukázali tento požární vůz na předváděcí ploše strakonického letiště, kde se letecký den konal. Zájem návštěvníků o toto unikátní, plně funkční vozidlo byl veliký. Nemale nadšení sdíleli i svezené děti při předváděcí jízdě po ploše letiště.

Stavební a údržbářské práce v obci

Obec Velká Turná provede v podzimních měsících stavební údržbářské práce v obci, které byly naplánované a převážná většina

jich bude prováděna s finančním příspěvím jak fondů EU tak z rozpočtu Jihočeského kraje.

Hlavní stavební akcí je oprava oplocení u pomníku padlých hrdinů u školy v obci. Bude provedena oprava kamenné podezdívky a vlastního oplocení

Oprava opěrné zdi a zelně u školy Velká Turná

pomníku. Dále probíhá akce vybavení společenského sálu Velká Turná novými židlemi a stoly. Těmito nábytkovými prvky bude sál vybaven tak, aby letošní posvícenská zábava 19. října proběhla již v novém. Dále je rozpracovaný projekt úprava zeleně v obci, kde se čeká na podpis dotační smlouvy s Regionálním odborem Státního zemědělského intervenčního fondu České Budějovice. V podzimních měsících budou dále dokončeny práce na odvodnění místní komunikace u domu čp. 68 a u domů čp. 3 a 5. Tyto práce na odvodnění budou provedeny pracovníky obce, hrazeny budou z obecního rozpočtu.

Kulturně společenské akce, které nás ve Velké Turné čekají:

- **19. října 2013** – posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhrání. Pořádá SDH Velká Turná. K tanci a poslechu zahraje K Band pana Ctirada Klímy.
- **20. října 2013** – posvícení ve Velké Turné.

místostarosta obce
Text a foto Pavel Šípek

Už zase zvoní

Se začátkem nového školního roku přišli do školy v Záboří i noví prvňáčci. Tentokrát zaplnilo lavice třináct žáčků, což je na poměry zábořské školy docela velký počet. Z tohoto důvodu jsou v samostatné třídě pod vedením paní učitelky Evy Křivancové. Zaplnily se i ostatní třídy a škola má v současnosti 84 žáků v sedmi třídách. I nadále zůstávají spojeni ročníky na prvním stupni. Bez výrazných změn nastoupil i učitelský sbor.

Složitější začátek školního roku prožívají v mateřské škole, začala rekonstrukce budovy školky. V současnosti probíhá výměna oken a zateplení. Proto musí budoucí školáci navštěvovat školu už nyní. Na několik dnů, ve kterých nemohou být ve školce, mají vytvořené zázemí ve školním klubu. Potom se opět vrátí do vylepšených prostor mateřské školy.

Text a foto Václav Špatný, ředitel školy

Společnost KART s.r.o. držitel ISO 9001

Vám nabízí

1. kompletní sortiment drátěných kartáčů ručních a strojních v nejlepší kvalitě (ocelové, nerezové, bronzové, mosazané a titanové dráty, speciální ocelové praménkové/zvonkové dráty pro kartáče s vysokým výkonem, nylonová vlákna a vlákna z abrasivního nylonu dále potom speciální kartáče dle Vašich požadavků po konzultaci na objednávku)
2. perfektní a spolehlivé dodávky a snadné objednávání na e-shopu společnosti za zvýhodněnou cenu.
3. dodávka zboží poštovní doručovací službou až na místo
4. výrobcem doporučené prodejní ceny dle veřejného ceníku
5. Česká výroba s tradicí 69 let

Nyní výhodná dodávka soupravy drátěných kartáčů s prodlužovacím nástavcem o délce 750mm pro čištění kotlů a topenišť v rámci akce 01/2013 při objednávce na e-shopu naší firmy

Sledujte naše webové stránky: www.kartace.cz

Kontaktujte nás na telefonu: 412559006, e-mail: info@kartace.cz

Adresa: Českolipská ulice 189, Verneřice u Děčína 40725

Hledáme prodejce pro oblast okres Strakonice

*zdravotní instalace • ústřední vytápění • obklady, dlažby
automatické kotle • tepelná čerpadla • solární systémy*

KVALITNÍ ČESKÉ AUTOMATICKÉ KOTLE NA UHLÍ

Benekov C15 Economix, výkon 5-14kW, násepka 370 litrů
Benekov C25 Economix, výkon 8-25kW, násepka 370 litrů
Benekov C50 Economix, výkon 13-48kW, násepka 540 litrů

- díky nadstandardní velikosti násypky budete chodit po většinu topného období doplňovat uhlí pouze 1x týdně
- budete mít úsporný automatický kotel se špičkovou účinností až 88,2%
- kotlový regulátor má integrovanou funkci řízení ohřevu bojleru, můžete tedy celoročně ohřívat teplou vodu o cca 70% levněji než elektřinou
- budete topit extrémně levným hnědým uhlím Ořech2 (cca 240,-Kč/q), můžete však topit i peletami
- budete topit ekologicky, téměř bez kouře z komína
- do kotlů C25 a C50 lze vložit doplňkový rošt pro ruční topení dřevem

BOMA Milevsko s.r.o. • Sokolovská 589, Milevsko • tel.: 382 526 079, 777 780 688

www.bomamilevsko.cz

ZAKÁZKOVÉ TRUHLÁŘSTVÍ

Jiří BENEŠ

- nábytek z masivu,
z lamináto - třískových desek
- kuchyně
- vestavné skříně
- dveře, okna
- obložení z palubek, podhledy
- pergoly
- dřevěné ploty
- pádla i psí boudy ☺

Domanice 29

(5 km od Strakonice směr Radomyšl)

tel. 604 318 595

Prodám živé husy na zabítí, váha cca 4 - 5 kg. Tel.: 606 065 116

Třemšínská heligónka 2013 aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Všechny milovníky hezké české písničky srdečně zveme na jubilejní 15. ročník setkání heligónkářů Třemšínská heligónka 2013, který se koná v sobotu 26. října v prostorách Kulturního domu ve Hvoždanech (okres Příbram), začátek v 16.00 hodin.

Toto hudební setkání opět nabídne bohatý program vystupujících heligónkářů. Již tradičně také uvidíte různé heligónkářské skupinky a Toulavou kapelu Josefa Janouška. Pro návštěvníky bude připravena divácká soutěž o nejpozoruhodnějšího heligónkáře, slovosatelné vstupenky o pěkné ceny a hlavně hodně dobré muziky. Veškeré festivalové dění budou moderovat Jitka Štěpánová a Jana Filinová. Podrobné informace a fotografie z minulých ročníků je možné vidět na internetových stránkách www.umuzikantu.cz

Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu je zajištěn v pokladně OÚ ve Hvoždanech a kulturním klubu v Rožmitále pod Třemšínem. Rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

Na setkání s hezkou písničkou ve Hvoždanech se těší všichni pořadatelé!

POZVÁNKA
Obec Hvoždany a Heligónkářská liga Vás srdečně zvou
na jubilejní 15. ročník setkání heligónkářů
Třemšínská heligónka
aneb „S písničkou jde všechno lépe“
Kulturní dům ve Hvoždanech
sobota **26. října 2013**, začátek v **16.00 hodin**.

Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu je zajištěn od 15. září v pokladně OÚ ve Hvoždanech, rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

www.hvozdanycy.cz

tel. 776 560 526

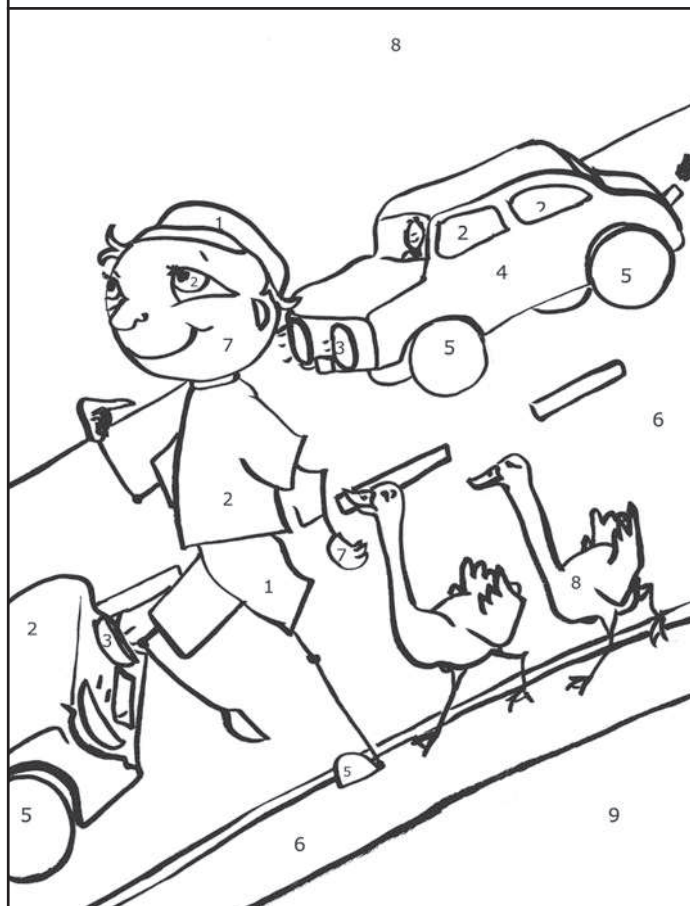
www.umuzikantu.cz

Jeroným učí pravidlům chování v dopravě

Jeroným a jeho kamarádky husy jdou podél silnice na levé straně. To znamená, že vidí všechna auta, která jedou proti nim. Samozřejmě řidiči vidí, že Jeroným jde podél silnice. Mohou se snadněji vyhnout. Důležitou součástí oblečení jsou reflexní prvky, které odrážejí světlo. Malí školáci mívají barevné „odrazky“ na školní tašce nebo batohu. Do školy nebo na procházku zvesela a bezpečně přeje Jeroným.

Obrázek připravila Jitka Komanová.

1 - červená	4 - zelená	7 - růžová
2 - modrá	5 - černá	8 - světle modrá
3 - žlutá	6 - šedá	9 - světle zelená

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen **Hisex hnědý, Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý.**

Slepičky pouze z našeho odchovu!!

Stáří slepiček 15-19. týdnů

cena 149 - 175 Kč/ks v začátku snášky 178 Kč/ks

**Prodej se uskuteční: v pondělí 14. října 2013
Blatná, u restaurace Na myslivně od 12.30 hod.**

Bližší informace Po-Pá 9-16 hod., tel: 728605840,
728165166, 415740719

Při prodeji slepiček nová služba
výkup králičích kožek cena 15 - 22 Kč/ks

O kocourkovi a o kočičce

Byl jednou jeden kocourek a ten vám byl celičký černý. Hlavu měl černou, ouška také, i krk a tlapky, byl černý na hřbetě, ba i na bříšku, a ocásek? Ten měl ze všeho nejčernější.

A byla jedna kočička a ta vám byla zase úplně bílá. Hlavu měla bílou, ouška také, i krk a tlapky, byla bílá na bříšku, ba i na hřbetě, a ocásek? Ten měla ze všeho nejbělejší.

Jednou si ten celičký černý kocourek s tou úplně bílou kočičkou řekli, že by chtěli mít nějaká koťátka. Jenže se nemohli dohodnout, jaká by ta jejich koťátka měla být.

„Já myslím,“ mňoukal kocourek, „že by měla být celičká černá, po mně.“

„A já si zase myslím,“ vrněla kočička, „že by měla být úplně bílá, po mně.“

Domlouvali se, domlouvali, ale domluvit se nemohli. Až se jim jednoho dne koťátka narodila. Byla dvě – a víte jaká? Strakatá! Hlavu měla strakatou, ouška také, i krk a tlapky, byla strakatá na hřbetě i na bříšku, a ocásek? Ten měla ze všeho nejstrakatější.

„Vidíš, kočičko?“ broukal kocourek, „ty krásné černé skvrnky mají po mně.“ A hladil a lízal koťátka po černých skvrnkách.

„A vidíš tady a tady?“ usmívala se kočička, „ty krásné bílé skvrnky mají po mně.“ A hladila a lízala koťátka po bílých skvrnkách.

Tak tedy ten celičký černý kocourek s tou úplně bílou kočičkou měli ta svá dvě straka-tá koťátka rádi.

Ale co si myslíte, bylo všechno úplně v pořádku?

Pohádka s otázkou – řešení z červencového vydání

V závěru mírně hororové povídky „Hnědozelená smrt“ jsme se vás zeptali, jakou houbu skryl Pěta v košíku, když se nikdo nedíval. Podle jejího popisu v povídce (převzatého z Kapesního atlasu hub autorů A. Piláta a O. Ušáka) šlo o smrtelně jedovatou *muchomůrku hlízovitou* neboli *zelenou, Amanita phalloide*, takže rodina měla skutečně velké štěstí, že ji Jitka nevědouc zachránila.

Stanislav Trávníček

V červencovém vydání byla tajenka hřib **satan** ve všech verzích stejná. Výherci: Dagmar Malečková, Uzenice, Magdalena Rončková, Radomyšl, Hana Lukášová, Zámlyní. Pro úspěšné luštitelé jsou připraveny drobné reklamní předměty SOB. Uvedení luštitelů si ceny mohou vyzvednout v kanceláři SOB nejpozději do 1. listopadu 2013, popř. po telefonické dohodě 728 881 358. Gratulujeme.

Kdo jsou ti lidé, díky kterým nezapomínáme? Když do řádku tajenky dosadíte: a přidáte někde háček či čárku, tak si to uvědomíte a poděkujete jim.

Na podbarveném místě najdete tajenku po doplnění písmenek takto:

1 = K, 2 = I, 3 = R, 4 = N, 5 = K, 6 = R, 7 = O, 8 = A, 9 = I

Po vyřešení SUDOKU zašlete tajenku a první řádek z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 1. listopadu 2013.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravil Stanislav Trávníček.

Lehká verze:

	1			7	6	5		
		5	2			9	1	
7	9	6	8					3
9	4			6				5
		3	7	8				4
5		9			3			1
8	2			4	7	9		
6			9	1				2

Středně těžká:

9	4			6				5
		3	7	8				4
5		9				3		
8	2			4	7	9		
6				1				2
				7	6	5		
		5	2				1	
7	9	6	8					

Těžká verze:

							3		
8	2				4	7	9		
6				1					2
							6	5	
				2				1	
7	9	6	8						
	4			6					5
		3	7	8					4

Blatensko SOBě. 34. číslo vyšlo v pátek 27.9.2013 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VII. Poslední číslo vyšlo v červenci 2013. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 1.11.2013. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6950 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**